

NOVI TADNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Na obeh sredinskih straneh smo danes odstopili prostor solidarnostnemu stanovanjskemu skladu. Sklad je razgrnil listo prednostnih upravičencev, obenem pa seznanja javnost z naporji za načrtno stanovanjsko izgradnjo v celjski občini. Poglejte.

Vaših pisem je mnogo. Še nikoli toliko. Tega smo zelo veseli, saj kaže, da dobro sodelujemo. V pismih nam sporočite še več pobud. Opozorite nas, kaj naj še pišemo, kje smo ga polomili, kaj manjka v NT ali v RC. Nekaj bralcev nam je že konkretno pokazalo na prav imeniten način posebnosti iz njihovega kraja. Boste brali.

Pišete, da smo na nekatere mame pozabili. Vse bomo še uredili. Danes objavljamo novo zgodbo o materinstvu na družinski strani.

Odločili smo se tudi, da bomo v NT redno in obširno spremljali delo delegacij. Danes smo kar celo stran namenili bodočim delegatom, objavljati smo začeli imena in priimke kandidatov za člane delegacij.

VAS UREDNIK

Proslava

ZLOM ORJUNE

Tudi pokrajinski časniki in lokalne radijske postaje se bodo vključili v praznovanje 50. obletnice zloma Orjune (organizacije jugoslovanskih nacionalistov). Znano je, da je prišlo 1. junija leta 1924 v Trbovljah do oboroženega spopada med naprednimi delavskimi silami in to vojaško, teroristično organizacijo. Med organizatorji tega odkritega spopada z orjunaši je bil po nalogu KP tudi France Klopčič. Ta je prejšnji teden govoril urednikom pokrajinskih časnikov in lokalnih radijskih postaj o pomenu trboveljskega spopada, ki je pomenil začetek konca Orjune. Uredniki so sprejeli sklep, da bodo bralce in poslušalce stalno seznanjali o pripravah na veliko vsejugoslovansko delavsko proslavo letos 1. junija v sručenih zasavskih revirjih, v Trbovljah. Kajti odpor proti Orjuni je predstavil tudi odločenost slovenskih delavcev, da se bodo borili proti fašizmu, da bodo revolucionarno posegli v družbena dogajanja in da so si za avantgardo izbrali KP.

Uredniki, zbrani na seji upravnega odbora združenja pokrajinskih časnikov in lokalnih radijskih postaj SRS, so poleg priprav na proslavo ob 50. obletnici zloma Orjune razpravljali še o čvrstjših integracijskih povezavah med časopisno in grafično dejavnostjo v Sloveniji.

Po seji so si uredniki ogledali proizvodnjo Strojne tovarne v Trbovljah in se seznanili s pomembnimi razvojnimi načrti tega velikega delovnega kolektiva.

Čas volitev se naglo bliža. Danes vam predstavljamo del delegatov organizacije združenega dela »BOR« iz Laškega. Na sliki so delegati za zbor združenega dela v laški občinski skupščini od leve proti desni: FRANC VREČAR, rezkar iz Reke nad Laškim, ANICA MASTNAK, dela v obračunu norm iz Debra, ELZA SOJČ, finančna knjigovodkinja iz Laškega in IVAN ŠKORJA, obratovodja montaže in lakirnice, pravtako iz Laškega. V »BORU« imajo sedem delegatov. Poleg teh štirih na sliki so še trije: KONRAD KRAŠEK, visokokvalificiran mizar, VINKO LAVRINC, kvalificiran mizar in FRANC PEGANC, nekvalificiran delavec. Teh žal nismo mogli posneti, ker so bili dodeljeni na delo v drugi izmeni, šele popoldne.

Foto: DRAGO MEDVED

Svetovni dan invalidov

INVALID, TVOJ TOVARIŠ

OSREDNJA PROSLAVA DNEVA INVALIDOV BO LETOS V LAŠKEM

Vsako prvo pomladno nedeljo v letu praznujejo invalidi vsega sveta svoj praznik — svetovni dan invalidov.

Tako bomo tudi v Sloveniji 24. marca letos praznovali ta praznik. DAN prej bo občini zbor v Laškem.

Konferenca za rehabilitacijo invalidov Slovenije je po priporočilu mednarodnega združenja delovnih in civilnih invalidov (FIMITIC) povzela geslo:

»INVALID — TVOJ TOVARIŠ«.

Mnogim se to geslo zdi enostransko ali pa samo po sebi umevno. Če površno pogledamo: »Kdo invalidu ni tovariš?« Ne gre za besedo, ne gre za besedno igro, ne gre za usmiljenje.

Geslo opozarja vse ljudi, da naj bodo invalidom tovariši vedno in povsod.

Dejansko uresničiti to geslo pomeni ustvariti invalidom takšne možnosti razvoja, da bodo vedno in povsod enaki med enakimi. To pa pomeni razvijati takšne oblike rehabilitacije, da bo invalidnost omiljena, kolikor je to največ mogoče.

predvsem z ukrepi zdravljenja in medicinske rehabilitacije, poklicnega usposabljanja ter načrtnega zaposlovanja.

Vključitev v življenje — delo je osnovni motiv, kadar govorimo o telesno in duševno prizadetih ljudeh. Vsi invalidni ljudje se vedno nimajo enakih možnosti sodelovanja v družbenem življenju, saj je med njimi več ljudi z nezadostno izobrazbo, s podpoprečnimi dohodki za preživljanje pa malo zaposlenih na ustreznem delu in s premajhno možnostjo vplivanja na svoj in družbeni razvoj.

Na celjskem območju imamo razvite mnoge službe in organizacije, ki skrbijo za invalide — od dokaj dobro razvite zdravstvene službe (bolnišnice, zdravstveni zavodi, zavodi za medicinsko rehabilitacijo, kot so: Laško, Rimske Toplice, Rogaška Slatina, Dobrna), službe skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja, službe zaposlovanja, Centra za socialno delo Celje, Centra za poklicno usposabljanje in zaposlovanje invalidov Celje, Invalidske de-

lavnice Vransko, posebnih šol do socialno-humanitarnih organizacij (Zveza slepih, Zveza gluhih in naglušnih, Društvo za pomoč duševno nezadostno razvitim, Društvo telesnih invalidov, Društvo za šport in rekreacijo invalidov, Društvo civilnih žrtev vojne, Rdeči križ in drugi).

Kljub temu pa imamo na celjskem področju relativno največ invalidov in v zvezi s tem tudi največ problemov na področju invalidskega varstva, rehabilitacije in zaposlovanja invalidov.

Na celjskem območju je kar 9500 invalidskih upokojencev, 180 nezaposlenih delovnih invalidov II. in III.

kategorije, 727 delovnih invalidov III. kategorije, ki prejemajo nadomestilo zaradi manjšega osebnega dohodka, 410 delovnih invalidov II. kategorije, ki delajo skrajšani delovni čas, poleg vojaških vojnih invalidov, vojaških mirnodobnih invalidov, civilnih žrtev vojne in otrok z motnjami v telesnem in duševnem razvoju.

Mnogi invalidi, prizadeti otroci in mladina že dalj časa iščejo pomoč za svojo poklicno usposobitev, mnogi trkajo na vrata organizacij združenega dela, mnogi iščejo toplo tovariško roko in vprašujejo: »Ali nas boste sprejeli medse — tovariši?«

OBMOČJE

PROTESTI

V torek so v mnogih temeljnih organizacijah in samoupravnih skupnostih, šolah, delavci in občani ter mladina protestirali zaradi najnovejših zahtev italijanske vlade do zone B. Delovni ljudje celjskega območja odločno nasprotujejo takšnim postopkom, ki so odraz desničarskih in fašističnih sil v Italiji, ki niso na strani sicer dobrega sodelovanja med državama.

Zdravstvo

OZKO GRLO

Ozko grlo specialistične zdravstvene službe se stiska vedno bolj. Kaj nam pomaga ne vem kakšna medicinska dognanja, če pa jih ne moremo izvajati. Razvoj znanosti je vsa leta prehiteval naše možnosti, zato smo se danes znašli pred nalogo, kako uskladiti dognanja z našimi zmogljivostmi.

Poglejmo! V celjski bolnišnici vsako leto nekaj urejajo in preurejajo z edinim ciljem, olajšati čakanje ljudem in zmanjšati stisko na neugodnem oddelku, ki pogosto nima več človeških dimenzij. Celje ni edino. Poglejte, kako je v Ljubljani. Slika je še hujska. Povsod naval ponesrečencev prehitveva gradnje novih zmogljivosti. Kako se temu zlu zoperstaviti? Sanirati osnovno zdravstveno službo, ki je bila v zadnjih letih zelo zapostavljena, ker smo se lotevali gradenj večjih objektov. Več ambulant in več zdravnikov! Če bi imele te ambulate ustrezno kadrovske zasedbe, ki bi lahko sama kaj pozdravila, bi razbremenili specialistično službo bolnišnice. Zdravnikom pa, ki bi v ambulantah delali, nuditi take pogoje, da jih ne bodo zapuščali ter odhajali v specialistične ustanove. In rešitev? Vzgojiti več

zdravnikov, istočasno pa razširjati ambulantno mrežo ter specialistično zdravstveno pomoč. Zavedati se moramo, da bomo drugo stran — vedno več rakavih obolenj in neugod — zaenkrat še težko zajezili, zato pa moramo toliko bolj spodbuditi razvoj zdravstva. Zavrti razvoj zdravstva v preteklih letih moramo nadoknaditi in to tako, da bomo v pedagoško kadrovsko politiko vnesli več dolgoročnega, pretehtanega razmisleka in tudi ukrepanja.

ZDENKA STOPAR

Da — za vse repu- bliško zdravstvo

Ze preden je bila sprejeta ustava, ki naj bi potrdila nov sistem financiranja za vse družbene dejavnosti, se je v zdravstvu pokazalo, da preložitve naloge na posamezne interesne skupnosti ne bo lahka naloga.

Te posamezne interesne skupnosti se zdaj odločajo. Tudi o tem, kdo bo gradil vseslovenski klinični center, financiranje v prioritetni program vključenih območij bolnišnic in začetek gradnje medicinske fakultete v prvi fazi petih predkliničnih inštitutov.

V tem trenutku razmišljamo tudi o tem, kako vključiti v sporazum široki solidarnostni program za financiranje zdravstvenih gradenj republiškega pomena, pri katerih je bila doslej sofinancer republika s svojim proračunom in kar naj bi bilo po novem preneseno na samoupravne interesne skupnosti.

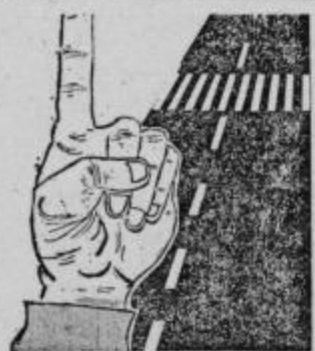
Ko je skupščina skupnosti zdravstvenega varstva in zagotavljanja za celjsko območje v preteklem tednu o tem razpravljala je korigirala prvotno mnenje, ko je menila, da bo sodelovala le delno pri republiških obveznostih, ker ni sigurna kako bo razdelitev sredstev potekala. Zadnja odločitev pa, ki pa so jo delegati sprejeli je bila odraz širšega vključevanja v republiško zdravstvo in tudi podpora solidarnostnemu skladu, ki ga bodo financirale vse samoupravne interesne skupnosti iz vse Slovenije. Pri tem so postavili samo en pogoj, da bosta v tem solidarnostnem skladu zajeti tudi brežiška in celjska bolnišnica, ki sta v programu za bližnje adaptacije in razširitev.

Do kod seže danes delavec solidarnosti? Razumevanje za klinični center je vsakemu Slovencu že prešlo v kri, ker dobro ve, da bo v kritičnih trenutkih poslan tja, ne glede iz katerega kraja je in od kod.

Na manj razumevanja naletemo pri gradnji medicinske fakultete. Vemo pa, zlasti to vedo tisti, ki žive na terenu, kako težko je danes dobiti zdravnik. In če to vprašanje zastavimo širokovenjaku, pa tudi laik danes razmišlja širše, bo takoj dejal — le nova šola bo dala ustrezne kadre, ki bodo zdravstvo porinili naprej. Nova medicinska fakulteta.

Rešitev naj prinese družbeni dogovor o dogovoru o prenosu republiških obveznosti s ciljem, doseči tak sporazum, da ne bodo najpomembnejše republiške investicije utrpeli škodo. Tega si kratkoročno ne smemo dovoliti, ker rešemo tla pod nogami tisti večji družbeni službi, ki ima v svojem zadržku zdravje. Zdravje delovnega človeka.

Z. S.

VARNO ČEZ CESTO

Kozje

KOZJANSKI KRISTALI

Obrat steklarne Boris Kidrič v Kozjem že dela. 4. marca je stekla proizvodnja v veliki, svetli in čisti hali, kjer je zaposlenih 39 ljudi, pretežno Kozjancev, formalna otvoritev obrata pa bo 1. maja, ko bodo do konca uredili okolico »kozjanske fabrike«, kot jo nazivajo že sedaj.

Obrat trenutno zaposluje v redni proizvodnji 16 delavcev, 17 učencev privajata na brušenje dva inštruktorja, v pomožnih službah pa so zaposleni le štiri delavci. Obratovodja novega obrata je Ludvik Dremelj, s katerim smo pred nedavnim govorili o obratu in proizvodnji pa tudi o nekaterih problemih, ki se že pojavljajo.

»Pričakujemo, da bomo do polletja zaposlili še 60 ljudi skupno z učenci. Nekaj časa bomo potrebovali pomoč matičnega podjetja, dokler se stvar ne uteče. V obratu so zaposleni večinoma domačini, nekaj delavcev pa se vozi ali pa prihaja iz bližnje ali daljše okolice. Hudo je, ker morajo na delo tudi po uro ali še več peš. To bomo v bližnji prihodnosti poskušali nekako urediti, prav pa bi bilo, če bi našim željam prisluhnilo tudi avtoritativno podjetje Izletnik iz Celja. Vozni redi namreč močno nagajajo nekaterim zaposlenim, avtobusi uhajajo...«

V Kozjem bi potrebovali večje število mladih steklarjev, zaželena pa bi bila starost do dvajsetih let. Tudi struktura zaposlenih ni po be-

sedah Ludvika Dremelja najbolj zadovoljiva, saj je več fantov kot deklet. V Kozjem žele, da bi bilo to razmerje enako. Obrat zaenkrat še nima sindikalne organizacije, prav te dni pa pripravljajo

ustanovitev mladinske organizacije.

V kozjanskem obratu delajo izdelke iz svinčenega stekla: kozarce, pepelnike in druge proizvode.

»Želimo, da bi Kozjani našo

tovarno čimprej sprejeli za svojo in da bi cenili vrednote, ki jih prinaša,« se še dejal ob koncu našega pogovora Ludvik Dremelj.

Skupaj z obratovodjem smo odšli v novo halo. V njej delajo, brusijo pretežno mladi ljudje, ki si bodo pozneje uredili življenje tudi v kraju. Ostali bodo tukaj, postali bodo Kozjani.

V vrsti mladih ob stroju je brusila tudi Marija Topolišek iz Virštajna.

»V Rogaske Slatine sem končala steklarsko šolo in tako sem prišla v Kozje, kjer sem zelo zadovoljna. Domov se vozim. Res je nekoliko slaba cesta pa bo že šlo. S plačo sem zadovoljna.«

V drugi vrsti se ukvarja s steklom Anton Jost iz Zibike, ki je dobil sobico pri sorodniku v Kozjem.

»Zaenkrat je za nas problem prehrana. Tudi to bo kmalu drugače, ko bo obrat družbene prehrane, ki ga že urejajo. Mislim bomo morali še na mladinski klub, saj je pretežna večina delavcev, ki delamo v Steklarni, mladih.«

V kozjanski steklarni so zaenkrat več kot zadovoljni, motijo jih poleg nekaterih manjših stvari še ceste. Do sedaj še ni odšel v matično tovarno v Rogaske Slatine noben transport, kako pa bo, ko se bo to zgodilo, še ne vedo. Kozjanske luknje steklu najbrž ne bodo prijale...

MILENKO STRASEK

Celje: 30 DELEGATOV DPZ

Na II. seji občinske kandidacijske konference v Celju so glasovali tudi o listi možnih kandidatov za delegate družbenopolitičnega zbora celjske občinske skupščine. Zbor bo štel 30 delegatov, izvoljeni pa so bili na kandidatno listo naslednji: Andrejaš Martin, Bončina Irena, Dimc Jože, Dragan Franc, Dešnič Sreten, Golouh Janez, Haler Sonja, Ivačić Zdravko, Jekl Aleksander, Knafelc Franček, Kos Jože, Korošec Stefan, Lampret Anica, Marolt Jože, Mele Stane, Mogu Anton, Napret Zvonko, Skrt Vili, Slapnik Leopold, Sodin Julijana, Stamejčić Mila, Stojković Janez, Sket Amalija, Sprajc Peter, Stifter Milena, Terček Ljudmila, Trogar Majda, Vrtnjak Franc, Zimšek Tone in Žirovnik Boris.

Glasovalo je 117 članov kandidacijske konference. Ker so vsi kandidati dobili večino glasov navzočih članov, je bila lista sprejeta in bodo o njej glasovali občani na volitvah 31. marca. Na volitvah se bomo volivci torej odločali o celotni listi (obkrožiti bomo morali besedi glasujem za in glasujem proti), čeprav bo lahko vsakdo kandidata, s katerim ne bo soglašal, prečrtal. Toda lista s tem še ne bo neveljavna. Razen če bi volivci glasovali proti celotni listi. Kandidate za delegacije samoupravne organizacije ali krajevne skupnosti pa bomo volili posamično — vsakega posebej bomo obkroževali. Na volišču bodo člani volivnega odbora vsakega volivca poučili, kako naj voli.

Torej — 28. marca volitve v samoupravnih skupnostih in temeljnih organizacijah, 31. marca pa na terenu.

Intervju s Francem Potočnikom

OD BESED K DEJANJEM

Zaljsko občino bo na 10. kongresu ZKJ predstavljal Franc Potočnik, kmet-kooperant iz Kaplje vasi pri Preboldu. Z njim smo se pogovarjali o mnogih vprašanjih, vsa pa so se vrstila okoli ene teme — položaja kmeta v naši družbi in vloge zveze komunistov na vasi.

NT: Izvolili so vas za delegata na 10. kongres ZKJ. Kaj vam to pomeni?

To pomeni zame in za vse kmete, da smo končno le prišli do tega, da nas družba sprejema kot državljane, ki so enakopravni z delavcem, saj vsi po svojih možnostih prispevamo za našo socialistično ureditev.

NT: O čem boste razpravljali na 10. kongresu?

Na 10. kongresu bi se prav rad dotaknil vseh tistih problemov, ki tarejo nas kmete. Predvsem odnosa proizvodnje, predelave, trgovine, uvoza umetnih gnojil in uvoza hrane, kar nikakor ne sovpa, poleg tega pa še raznih nepravilnosti pri trgovini, izvozu. Skratka, govoril bom o tistih protislovjih, ki so vsem znana — po eni strani uvažamo hrano, po drugi pa ne najdemo sredstev, da bi vlagali v kmetijstvo, v zemljo. To je v glavnem tisto, o čemer nameravam spregovoriti sam, prepričan pa sem, da bodo o teh stvareh govorili tudi drugi kmetje — komunisti.

NT: Kaj vas je napeljalo, da ste vstopili v vrste komunistov?

V času, ko sem se odločil za vstop v ZK smo bili kmetje v težkem položaju. Družba na nas še ni gledala skozi prizmo velike perspektive privatnika, ampak je šla v masovno podružbljanje. Za vstop

sem se odločil predvsem zaradi stvari, ki sem jih videl po svetu med vojno pa tudi po njej. Vse to me je utrdilo v prepričanju, da je ZK pravična in napredna stranka, ki pa se mora upreti izmalicevanjem. Rešiti se mora članov, ki vanjo vstopajo zaradi lastnih koristi, dobičkaželosti, pridobitništva. Vemo, da je bilo tega v naši partiji dovolj — preveč. V prepričanju, da je bila moja odločitev o vstopu v partijo pravilna me utrjuje pogled na prave komuniste — stare borce, ki sicer morda niso več v prvih vrstah, vendar prav v njih vidimo ideale, po katerih bi se morali vsi ravnati.

NT: Živite in delate na kmetih. Kako danes po vašem mnenju gleda kmečki človek na ZK? Ali je ZK izpolnila vsa tista pričakovanja, ki so jih kmeti imeli?

Dejal bi le to: v preteklosti je bil kmet nešteto krat prevaran. Od feudalizma preko Avstroogrske in Stare Jugoslavije, pa tudi v Novi Ju-

goslaviji. Da, tudi po svobodi se na kmeta ni gledalo s »prave strani«. Kmet se je zato čisto čutil zapostavljenega. Tudi zato ni bil bolj aktiven, saj mu je neredko šlo za lasten obstoj. Nova ustava prinaša nov veter, vendar se bo za sprejeto načela treba še krepko boriti. Kmetje se moramo uveljaviti tako v občinskih kot republiških in zveznih organih. Ko bodo naše zahteve, pametne seveda, uresničene, bodo tudi kmetje dobili večje zaupanje v naš družbeni razvoj. Čas je že, da naredimo več za boljše življenje kmeta kot tudi slehernega delavca. Paziti moramo, da cene živila in druge cene ne bodo delavcev preveč potipale za žep, saj to pogosto nezadovoljstvo.

NT: ZK s svojo politiko danes prodira med delavce in s tem postaja vse močnejša. Kakšne so možnosti, da tudi med kmeti pridobimo več članov ZK?

Možnostj vsekakor so! Vzrok, zakaj doslej ni bilo večjega pristopa kmetov, je več. Predvsem tradicija, pa tudi morda prevelika zaprtost partije. Premalo je bilo javnih sestankov, na katerih bi vsakdo spoznal delo partije. Težko je bilo spoznati, da hoče partija delavskemu razredu, kamor sodi tudi kmet, le dobro, da je njen cilj dosega boljše pogoje življenja in dela vseh delovnih ljudi. Kmetje nismo starokopitni, tudi mi želimo napredek, hiter napredek. Toda zahtevamo, da ne ostaja vse le pri besedah. Teh je pozno koš in kmetje so stili obljub. Ko bo ZK še energičneje ukrepala tam, kjer kdorkoli zavira razvoj, potem bo tudi prišil članstva iz kmečkih vrst močnejši.

Dokazati moramo, da smo dovolj močni, da obljube spreminjamo v dejstva. Le tedaj bodo tudi mladi kmetijski proizvajalci videli perspektivo v kmetijstvu in vlogo partije pri napredku vasi. Pa še nekaj. Sestankarstva je veliko, preveč. Menim, da z udeležbami na sestankih ne moremo meriti aktivnosti ljudi. Merilo delavnosti in pripravljenosti za delo mora postati aktivnost v vsakdanjem delu.

B. S.

OBMOČJE

PREDKONGRESNI POSVET

Jutri ob osmi uri se bo začel v veliki dvorani Narodnega doma v Celju celodnevni posvet z vsemi delegati in drugimi udeleženci VII. kongresa ZKS. Posvet sklicujeta po dogovoru s sekretariatom CK ZKS, medobčinski svet ZKS Celje in medobčinski svet ZKS za Koroško. Na posvetu bodo govorili o osnovnih družbenopolitičnih značilnostih obdobja med kongresom, o nalogah ZKS pri graditvi socialistične samoupravne družbe v prihodnjem obdobju in o spremembah v predlogu statuta ZKS. Razpravljali bodo tudi o osnutku kongresne resolucije in o uvodnem delu kongresne poročila.

Obletnica smrti Dušana Jereba

12. marec je odredni praznik OS šole DUSANA JEREBA v Slovenskih Konjicah. Tega dne 1. 1943 je padel na Dolenjskem junaške smrti sekretar izvršilnega odbora OF za Dolenjsko. Dušan Jereb-Stefan.

Ob obletnici njegove smrti smo na šolo povabili njegovo sestro Milojko Jereb-Božič in njegovo sodelavko in soborko Maro Rupeno. Tovarišica Rupenova je vsestransko aktivna ženska. Med NOB si je pridobila mnogo izkušenj, saj je preživela mnogo težkih pa tudi lepših dni v boju za našo svobodo. Prosila sem jo, naj mi odgovori na vprašanja o narodnem heroju D. Jerebu-Stefanu.

● Tovarišica Rupena, zanima me, kdaj ste prvič srečali D. Jereba in kje?

● Tovariša Jereba sem prvič srečala 1. 1937 v Novem mestu na sestanku okrožnega odbora KP.

● Kakšen je bil kot človek in kakšen kot sodelavec?

● Bil je izredno pošten in plemenit. Vedno je bil pripravljen pomagati, kjerkoli in kadar koli. Prežet je bil z ljubeznijo do domovine in do svojega naroda. Uspeh je povezoval svoje predvojne tovariše v mrežo OF; tako rajskih kot terenskih odborov.

● Katerega dogodka v zvezi z njim se iz NOB najbolj spominjate?

● Bilo je v jeseni leta 1942. Bili smo na posvetovanju v Kočevskem Rogu. Ko smo se vračali nazaj v Novo mesto, smo našli na mnogo zased, zato naša pot ni bila lahka. Med potjo smo se ustavili pri kmetu pod Trško goro. Utrujeni od poti smo kmalu zaspali, a tovariš Jereb nas je kmalu zbudil in napotil, smo se naprej. Komaj smo prehodili pol-kilometra, so v hišo, kjer smo prenočevali, vdrli belogardisti in Italijani. Ko smo slišali strele iz hiše, smo bili hvaležni našemu vodji, da nas je rešil ujetništva ali celo smrti.

● Prosim, opišite mi, kako je padel narodni heroj Dušan Jereb!

● Tega usodnega dne, 12. marca 1943, sem se srečala z njim na samotni kmetiji. Pogovarjala sva se o položaju naše vojske. Sredi razgovora je počil strel. Zavedali smo se, da smo v nevarnosti in da se je treba čimprej umakniti. Umaknili smo se lahko le čez zelo strm hrib. Tovariš Jereb je ščitil naš umik in na koncu skupaj z devetimi soborci padel junaške smrti. S svojo požrtvovalnostjo nam je rešil življenje in hvaležni smo mu za to.

S tem je bil najin pogovor končan in Mari Rupenovi sem se za njene prijazne odgovore najlepše zahvalila. Upam, da mi je na ta način uspelo vsaj malo obuditi spomin na narodnega heroja Dušana Jereba-Stefana, katerega ime nosi naša osnovna šola v Slovenskih Konjicah.

Jožica KOKOT

GOSPODARSTVO

Prepotrebna
analiza

Pomen dolgoročnega povezovanja z delavci v razvoju je zlasti v ospredju v sedanjih pojava, ko je tudi k nam segla problematika svetovne surovinske krize. Ravno v teh dneh se je pokazalo, kako koristna je bila naša usmerjenost na tesnejše gospodarsko sodelovanje z delavci tretjega sveta. V tem primeru gre nedvomno za dvojen pomen. Na eni strani so to potencialno največja tržišča, na kateri bo v bodoče možno plasirati praktično neomejene količine proizvodov naše industrije, po drugi strani pa te države razpolagajo s prepotrebniimi surovinami, ki jih bo naše gospodarstvo v bodoče še kako nujno potrebovalo.

In kakšno je bilo v zadnjih letih sodelovanje gospodarstva celjskega območja z delavci tretjega sveta, oziroma z delavci v razvoju? Prav gotovo ne bomo nič pogrešili, če trdimo, da daleč izpod dejanskih možnosti, ki tu obstajajo. Res je, da so se nekatere delovne organizacije že v preteklosti v dokajšnji meri naslonile na omenjena tržišča (v Celju zlasti EMO), pa je obseg njihovega nastopanja seveda daleč izpod potrebe in možnosti. Poudariti velja, da se je v zadnjih letih postopoma sicer pričel spreminjati odnos do tega sveta, da so tudi v naših delovnih organizacijah pričeli spoznavati, da bo v bodoče na teh tržiščih predvsem dobro napredoval tisti, ki se bo tam uveljavil že sedaj. Zato se je obseg sodelovanja z delavci v razvoju postopoma povečeval. Zlasti so bili pri tem doseženi nekateri pomembni premiki v lanskem letu, ko so se kot izvoznice na ta tržišča močneje vključila še nekatera podjetja (Aero). Pravzaprav niti ne kaže posebej izgubljati besed o tem, kakšen pomen bo imela takšna usmeritev za bodoči razvoj? Tega se v vse večji meri pričinja, zavedati tudi drugod, zato je jasno, da vprašanja nikakor ne smemo anemarijati.

Da bi tudi v bodoče preprečili stihijnost, da bi tudi v te države prodirali načrtno, je jasno opredeljenimi nalogami, so se v Celju nedavno tega odločili, da bodo pri Zavodu za napredek gospodarstva izdelali posebno analizo o tem, kakšna je prisotnost celjskih delovnih organizacij na teh tržiščih. Zaključki in ugotovitve, ki jih bo pokazala taka analiza, bodo nedvomno izredno koristno napotilo za vse intenzivnejše angažiranje organizacij združenega dela v prihodnje, ko bo tudi načrtan razvoj našega gospodarstva v močni odvisnosti od surovinske osnove prav teh dežel. Pametna pobuda, ki bo prav gotovo dala koristne napotke!

BERNI STRMCNIK

IN DRUŽBENO POLITIČNI ZBOR

Nekateri naši bralci nas vprašujejo, zakaj smo se v javni razpravi o novi ustavi odločili poleg dveh skupščinskih zborov (zbor združenega dela, zbor krajevnih skupnosti) še za tretjega, za družbenopolitični zbor. Več bi radi zvedeli o vlogi tega zbora, o njegovi sestavi, kako ga bomo volili, ali ga bodo sestavljali stalni delegati in podobno. Ker smo o tem v NT že pisali, danes o zboru le še nekaj dodatnih pojasnil. Za ponazoritev si bomo izbrali določila o nalogah tega zbora, kot so opredeljene v statutu občine Celje.

Najprej moramo povedati, kaj smo hoteli doseči z dvema zboroma. Zagotoviti v skupščinskem delu ustrezno udeležbo vseh družbenih interesov, z vseh področij družbenega dela. Zato bodo na primer delegati v zbor združenega dela prihajali iz gospodarstva, šolstva, kulture, zdravstva itd., izražali interese delovnih ljudi, jih usklajevali in se odločali o skupnih družbenih zadevah. Vemo, da delavčevi interesi niso omejeni le na delovno sredino, na temeljno organizacijo združenega dela, na samoupravno interesno skupnost. Na terenu, v krajevni skupnosti pa ima delavec — občan še druge, krajevne probleme. Okolja, varstva, ceste in podobnega. Zato zbor krajevnih skupnosti.

Seveda pa je premalo, če bo v skupščini prišlo samo do izražanja interesov. Doseči bomo morali tudi uspešno, kakovostno usklajevanje, sintezo raznovrstnih interesov delegatov. Gre torej tudi za politično povezovanje interesov, zato, da na sedanji stopnji družbenega razvoja še imamo naloge posebnega družbenega pomena (od državnih — šolstva, uprava, notranje zadeve do drugih) in da bodo morala biti pri uresničevanju skupnih interesov navzoča napredna družbena misel, politična akcija najbolj zavestnih sil.

Vprašanje — ali ima delavec politični interes, da razvijamo samoupravni sistem? Da v skupščini ne prevladajo sile, ki bi hotele odločati v imenu delegatov. V imenu samoupravljanja. Kot se nam je to dogajalo in se še dogaja v samoupravnih sredinah. Zato pa imamo družbenopolitične organizacije, ki so v vsaki sredini idejnopolična, mobilizacijska, moralna sestavina razvitega samoupravljanja.

To pomeni — njihova naloga je, da vse družbene organizacije usmerjajo v delu, ki je v skupnem interesu vse družbe. Da kažejo perspektive razvoja te družbe. Spominimo se, za primer, vloge Titovega pisma in akcije ZK v zadnjem obdobju. Zavedamo se, da je razvijanje samoupravljanja dolg, zapleten proces. Z mnogimi protislovnimi interesi. Opraviti moramo z materialno in kulturno nerazvitostjo. Z različnimi idejnimi silnicami. Tudi takimi, ki nasprotujejo vodilni vlogi delavskega razreda. Ki hočejo obdržati delavca v meznem odnosu.

Zaradi vsega tega so družbenopolitične organizacije dobile v ustavi izredno pomembno opredelitev. Nato pa končno tudi v skupščinskem sistemu z družbenopolitičnim zborom, ki naj bi predvsem varoval celovite politične interese delavskega razreda. To pa je samoupravljanje, to je delavska oblast, to je osvoboditev človeka kot cilja našega razvoja. V celjskem statutu so na primer zapisali, da zbor združenega dela in družbenopolitični zbor enakopravno:

— odločata o temeljnih vprašanjih uresničevanja in varstva samoupravnih pravic in samoupravnih socialističnih družbenih odnosov delovnih ljudi v združenem delu;

— sprejemata ukrepe, ki jih občinski skupščini določa ustava glede družbenega

varstva samoupravnih pravic in družbene lastnine;

— opravljata družbeno nadzorstvo glede učinkovitosti gospodarjenja z družbenimi sredstvi in politike delitve dohodka, uporabe sredstev, kadrovske politike ter glede drugih vprašanj, ki so splošnega pomena za družbeno skupnost itd.

To niso vse naloge, a za ponazoritev smo jih našli dovolj. Ze takoj lahko opazimo, da družbenopolitični zbor ne bo nikoli odločal samostojno, ampak vselej z drugim skupščinskim zborom. Zakaj? Zato ker ta zbor ne bo nadomestil in ne more nadomestiti skupščinskega samoupravljanja, neposrednega dogovarjanja delegatov o interesih njihovih sredin.

Družbenopolitični zbor torej ni noben oče, ki bo ostala dva sinova — zbora, učil, kaj naj delata. Ali pa karal, če ne bo kaj prav. Nasprotno. Lahko rečemo, da bo dejaven, da bo sodeloval, razpravljal, predlagal itd., a predvsem pomagal, da bodo sprejete najboljše, najnaprednejše rešitve, kot so zapisane v ustavi in statutu občine. Ne bo imel pa nobene samostojne odločevalne pravice in je torej na slabšem kot ostala dva zbora.

Vidimo torej, da gre za zbor delegatov iz družbenopolitičnih organizacij, v katerih (v eni izmed njih) vsakdo med nami uresničuje politične interese (v ZK, SZDL, sindikatih, ZB, ZM) in je torej naš najširši politični zbor.

Tudi sestava tega zbora bo drugačna. V Celju bo šiel 30 stalnih delegatov. Zakaj stalnih? Ker se interesi teh delegatov ne bodo menjavali, ampak je njihova naloga jasna.

Ker je bila danes ta tema važnejša, bomo prihodnjic govorili o obveščanju delegatov in konkretnem delu delegacij.

Jože Volfand

ODGOVOR

JAVNEGA
DELAVCA

DELAVSKA KONTROLA V POLZELSKI TOVARNI

V našem podjetju smo že pred uvedbo ustavnih amandmajev poznali neko vrsto delavskega nadzora in sicer samopreverjanje izvrševanja sklepov samoupravnih organov. To je še vedno prva točka dnevnega reda vsakega sestanka samoupravnih organov. Na pobudo družbenopolitičnih organizacij v podjetju pa smo v preteklem letu ustanovili tudi organ delavskega nadzora z nazivom Svet delavske kontrole. V ta svet so bili kadrovani in neposredno izvoljeni predstavniki vseh delov delovne organizacije.

Ze pred volitvami organa delavskega nadzora je komisija za samoupravljanje v podjetju pripravila predlog pravilnika o organiziranju in delovanju delavske kontrole, katerega smo obravnavali in sprejemali na sestankih delavcev po obratih, verificirali pa ga je delavski svet podjetja. V pravilniku so jasno zahtevane pristojnosti organa delavskega nadzora, kakor tudi področje in način dela tega organa. Ze uvodoma je bilo jasno, da organ delavskega nadzora ne more biti nikakršen arbitražni organ, niti se ne more postaviti nad ostale samoupravne organe. Dolžan je ugotavljati nepravilnosti in dajati predloge za odpravo le-teh organom upravljanja, v čigar pristojnost konkretno spada odločanje o odobravani problematiki. Organ delavskega nadzora torej nima direktne izvršilne moči, temveč svoja stališča in sklepe uveljavlja preko organov upravljanja.

Samoupravna delavska kontrola opravlja nadzorstvo proizvodnega, poslovnega in samoupravnega procesa v interesu vseh zaposlenih, zagotavlja nemoten nadaljnji razvoj samoupravnih odnosov, uresničevanja delitve po delu, dobrega gospodarjenja, razvijanje poslovne morale in moralno etičnih norm na podlagi zaupanja in upoštevanja človeka, njegove osebnosti in osebne odgovornosti.

Pravilnik o organiziranju in delovanju delavske kontrole določa konkretna delovna področja organa, kot so:

- spremljanje nastajanja, izvrševanja, spreminjanja in dopolnjevanja normativnih aktov v podjetju,
- spremljanje naktajanja in sooblikovanja predlogov samoupravnih odločitev,
- preverjanje skladnosti odločitev z zakonodajo in notranjo normativno ureditvijo,

— dajanje pobud za normativno ureditev določenih področij ali dopolnitev normativnega akta,

— preverjanje skladnosti porabe sredstev delovne organizacije z normativnimi akti ali sklepi samoupravnih organov (stanovanjska politika, investicijska poraba, materialni stroški, osebni dohodki, sklad skupne porabe, medsebojno razmerje itd.),

— vsa ostala področja, za katera svet delavske kontrole meni, da so potrebna nadziranja.

Svet delavske kontrole je imel doslej že več sej, na katerih je obravnaval in sprejel najprej kratkoročni program dela, v katerem so zajeta med drugim naslednja področja dela in sicer: obravnava realizacije programa varčevanja v podjetju, kontrola izpolnjevanja sklepov delavskega sveta za leto 1973, obravnava delitve ostanka dohodka za preteklo leto in skladnost te delitve s sprejetim programom ter obravnava ostalih zadev, ki so po naravi nujne. Na naslednjih sejah je Svet delavske kontrole med drugim obravnaval in dal svoje predloge za spremembe kalkulativnih OD, o dodatku na leta, o višini gibljivega dela OD za december in januar in o prikrivanju inventurnega viška v obratu družbene prehrane. O vseh navedenih problemih je svet zavzel stališča in dal svoje predloge organom upravljanja v čigar pristojnost spada odločanje o posamezni stvari.

Ker je delavska kontrola (stvarno) šele v razvoju, torej ne moremo govoriti o tem, da bo že takoj ob ustanovitvi začela reševati probleme in delala tako kot bi morala, pojavljajo se problemi, ki niso zlahka rešljivi, vendar upam, da bo svet delavske kontrole ob podpori družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov, kakor tudi ob samem razvoju samoupravnega sistema dobil res mesto, ki mu gre. Zeleni bi, da je vsak delavec resnično zainteresiran za to, da se razvija samoupravljanje, da se zaveda ne samo pravic, ki izhajajo iz dela, temveč tudi dolžnosti, da tvorno sodeluje pri pripravljanju normativnih aktov v podjetju, da bodo ti akti res odraz hotenja zavestnih sil, ki želijo boljši jutrišnji dan.

Drago Lubej,
predsednik OO sindikata
»Polzela« tovarna
nogavice

VEČ INFORMACIJ

Na občinski kandidacijski konferenci v Celju so med evidentiranimi možnimi kandidati za mesto predsednika zbora združenega dela občinske skupščine navedli Jožeta Turnška, diplomiranega ekonomista, ki je vodja prodaje v EMO in je star 36 let. Povprašali smo ga, kako ocenjuje dosedanje predvolilno dejavnost v EMO in kaj po njegovem mnenju pomenijo spremembe v skupščinskem sistemu za samoupravni položaj delavca.

»Predvolilna dejavnost v tovarni poteka v okviru družbenopolitičnih organizacij. Delegacije, katere kandidat sem, je predlagala delovna skupnost skupnih služb. V predvolilni dejavnosti smo se želeli kar najbolj seznaniti z ustavno tematiko. Vendar vsega še ne vemo. Mnogi še težko razumejo veliko razliko med prejšnjim predstavniškim sistemom in med tistim, kar gradimo — nov odnos med deladsko bazo in skupščinskimi organi. De-

legacija bo obravnavala vsako vprašanje, preden bo delegat razpravljajal v skupščini. Premalo vsebinskih razprav smo imeli med delavci o tem, kakšno veliko spremembo pomeni delegatski sistem. Če hočemo, da bo nov sistem zaživel, se moramo dobro seznaniti z novimi samoupravnimi dokumenti — z ustavo, s statutom, s samoupravnimi sporazumi itd. Mnogo novih pojmov je in izrazov. Ali vsi vemo, kaj pomeni biti delavec združenega dela? Kako bo delovala delegacija? V novem sistemu bomo morali znati delovati, saj bo skupščina predvsem usklajevala interese delegatov.

Kaj pričakujete od delegatov v zboru združenega dela?

Pričakujem predvsem to, da bomo delegati vsa vprašanja realno ocenjevali. Na voljo bomo morali imeti dovolj informacij. Na ta način bomo lahko ugotovili realne potrebe samoupravnih inte-

resnih skupnosti in realne možnosti gospodarstva. Zbor združenega dela bo med drugim obravnaval vse zadeve materialnega značaja in zahteval bomo optimum realnosti. Delegati se bomo morali boriti za ustvarjanje stališča in za realizacijo dogovorov.

Omenili ste izredno vlogo informativne dejavnosti v delegatskem sistemu. Bi to še bolj razložili?

»Obstoječ mediji, tu bosta lahko mnogo naredila. Novi tednik in Radio Celje, bodo morali pravočasno posredovati stališča od tam, kjer jih bomo oblikovali — od delegacij. Pred zaključno fazo, na seji skupščine, bomo že morali imeti vsaj deloma usklajena stališča, če bomo vedeli, kaj kdo misli. Če bomo o stvareh zvedeli pet minut pred sejo skupščine, to ne bo v redu. Seznanjeni moramo biti s trasirano potjo. Z različnimi stališči in to na osnovi vertikalne in horizontalne informa-

Jože Turnšek

cije. Dosedanje obveščanje ni bilo dobro. Ciklostil je premalo. Predhodna informacija mora nakazati problem, cilj, koncept, možnosti. Ves delegatski sistem mora biti vsebinsko usmerjen.

Volitve so pred nami. Na kaj bi želeli opozoriti?

»Uvedba delegatskega sistema je revolucionarna sprememba. Poudariti moramo, tudi na zunanji, letošnje volitve in jih skrbno izvesti. Delavec je sedaj mnogo bolj neposredno vključen v odločanje in tega se moramo zavedati.«

—nd

OBMOČJE: PREMALO DIJAKOV V ZK

Drugo zasedanje občinske konference ZKS v Celju je pokazalo tudi na pored problem članstva v vrstah celjskih dijakov in študentov. Med več tisoč dijakov na štiriletnih srednjih šolah je komaj 48 članov ZKS. Na ekonomskem šolskem centru jih je 5, na srednji zdravstveni šoli 6, na pedagoškem šolskem centru 7, na tehnični srednji šoli 8 in na gimnaziji 23. Med 35 študenti razrednega pouka v prvem letniku je 6 članov ZK, med 17 študenti razrednega pouka v drugem letniku pa 1.

Ob tem, ko vse bolj poudarjamo pomembnost in potrebnost idejne usmerjenosti vzgoje in izobraževanja, bodo morali šolski kolektivi posvetiti več pozornosti tudi sprejemanju dijakov v članstvo ZKS in to ne glede na to, če so člani zbornice komunistični ali ne. Učencem in študentom socialistično angažirane šole so namreč jasno začitani in veljajo za vse delavce v vzgojno-izobraževalnih organizacijah.

Jože Lipnik

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

TGO GORENJE JE LE TOSNOJO drugo številko Informatorja, glasila kolektiva, v celoti posvetilo ženskem delu zaposlenih. Čestitki generalnega direktorja IVANA ATELSKA sledijo prisrčni zapisi sodelavcev z obiskov pri dvojčkih in trojčkih, katerih matere so zaposlene v Gorenju in pri tistih, ki jih je bolezen ali nesreča priklenila k postelji.

...PRED NAMI SE POJAVLJA še nekaj, o čemer moramo ne le razpravljati, temveč tudi izvrševati. To je gospodarski plan za letošnje leto, ki smo ga sprejeli, njegova vrednost pa znaša krepke stare milijarde dinarjev. Proizvode, ki morajo biti dobre kvalitete, bo treba vnovčiti in po predvidevanjih plana bo naša prodaja oz. neto prodaja v primerjavi z letom 73 za 34 odstotke večja. Če hočemo torej ustvariti dohodek, moramo brezpogojno izvršiti planske naloge tako kot so predvidene. (Iz Emajlirca)

FIZICNI OBSEG PROIZVODNJE v jan. letos je v celjski občini porasel v primerjavi z decembrom za 5,6 odstotka in za 10,6 odstotka glede na povprečno mesečno proizvodnjo lani. V primerjavi z lanskim letom je zaostrila proizvodnja v grafični, raznovrstni in industriji gradbenega materiala. V ostalih panogah presegajo lanske rezultate posebej še v črni metalurgiji. V CINKARNI je bila proizvodnja v primerjavi z lanskim januarjem mnogo večja. V kovinski industriji je sorazmerno visoko proizvodnjo dosegla ZICNA, v EMO pa so nekoliko zaostali zaradi težav z reprodukcijskim materialom. Tudi AERO beleži preseganje lanskih rezultatov. Januarja je bila v tekstilni industriji visoka proizvodnja predvsem v TOPRU, v METKI pa imajo težave z nakupom preje.

Žična Celje

POVEČANJE DOHODKA

Delavska kontrola je že pričela z delom • Kakršno je vodstvo, takšni so delavci, menijo trije sobesedniki v Žični

Ivan Hrastnik

Žična je preteklo leto zaključila z 91 milijoni celotnega dohodka, od katerega je bilo 24,7 milijona dohodka. Če računamo, da so lani tudi izredno močno povečali izvoz — predvsem na račun vzhodnoevropskega tržišča — in da so se v proizvodnji že začeli usmerjati na donosnejše proizvode in opuščati stare, nerentabilne, je bilo leto 1973 za Žično uspešno. Letošnji dohodek planirajo v višini 114 milijonov dinarjev, kar je občutno povečanje. Doseženo bo v veliki meri z večjo racionalnostjo v proizvodnji.

Toljško povečanje dohodka seveda »občutijo« tudi delavci zaposleni v Žični občini. Pogovarjali smo se s štirimi od njih.

Predsednik izvršnega odbora sindikalne podružnice IVAN HRASTNIK:

»Sindikati v tovarni se trenutno skrbno pripravljajo na volitve. Na zboru delovne skupnosti in na prejšnjih sestankih je bilo zaposlenim pojasnjeno vse v zvezi z novim delegatskim sistemom, zato sem trdno pre-

Stane Marič

pričan, da ga vsi dobro poznajo. Delo sindikalne podružnice se prepleta z drugimi organizacijami v podjetju in organi samoupravljanja. Aktivnost bi lahko bila še večja, če bi bili vsi bolj angažirani. Odbor še izvolimo, potem pa...

STANE MARIČ, delavec, je predsednik delavske kontrole:

»Delavsko kontrolo smo ustanovili decembra lanskega leta. Sedem članov nas je imelo že tri seje, na katerih smo se pogovarjali o bistvu delavske kontrole, programu ter stalnih in začasnih nalogah. Predvsem bomo kontrolirali normativne akte v podjetju. Pregledali bomo prioriteto listo za dodeljevanje stanovanj in kreditov, kako je s službenimi potovanji, reprezentanco, pogodbenimi z zaposlenimi itd. Zdaj, v začetku, je bolj težko, ker še ne teče vse tako gladko. Mnogo lažje bo tedaj, ko bodo vsi delavci razumeli vlogo delavske kontrole in se s predlogi obračali nanjo. Danes je težko članom izvedeti, če je kaj narobe v tem ali onem sek-

Mitar Petrovič

torju, saj običajno tam, kjer je kaj narobe, je neradi govoriti o tem. Saj veste tisto, da nihče ne pijuva rad v lastno škodo...»

Z MITROM PETROVIČEM je tekej pogovor o proizvodnji v Žični:

»Ljudje imajo pri nas voljo do dela. Manjka še nekaj mehanizacije, skladišče in seveda večne težave z reprodukcijskim materialom. Jasno nam je, da če več in bolje delamo, tudi več zaslužimo. Poleg osnovnega dela v proizvodnji spremljamo vsa druga dogajanja. Seveda sem bil udeležen v predvolilnih razpravah. Menim, da so redki, ki ne razumejo bistva delegatskega sistema. Danes je standard delavca nekako srednji, denarja pa tako nikoli ni dovolj. Vsakdo bi rad imel stanovanje, avto in še kaj zraven. Žična je lani sicer bila uspešna, vendar se to ni preveč poznalo na osebnih dohodkih...»

Delavka ROZIKA BORNŠEK je izrazila zadovoljstvo z osebnim dohodkom, ki ga prejema, posebej odkar je bilo povišanje.

Rozika Bornšek

»Delavec si lahko danes privoščijo tisto, čemur pravimo srednji standard. Vsega naenkrat ne moremo imeti. Z morem še gradiva, zato za zdaj še ne moreva razmišljati, na primer, o avtomobilu. Pred desetimi leti tudi o hiši nisva mogla Važno je to, da pri nas beseda delavca zaleže. O tem sem se lahko večkrat prepričala kot članica delavskega sveta...»

Mariču, Petroviču in Bornškovi smo postavili tudi vprašanje, kaj menijo, kje je vzrok napredka Žične. Skoraj enotni so si bili v odgovoru, da je največ odvisno od vodstva tovarne, kako zna pripraviti razvojni program in kako disciplinirano ga potem skupno z vsemi zaposlenimi tudi uresničuje.

Tako je v Žični, kjer se zaposleni tudi zavedajo, da jih letos čakajo ne samo večji osebni dohodki, ampak tudi težave pri oskrbi z reprodukcijskim materialom, kar je jugoslovansko tržišče letos že močno pokazalo.

M. SENICAR

Lik 'Savinja' ODLOČNO ZA PRISTOP

Pretekli teden so bili z referendumom v LIK Savinja realizirani dogovori o pristopu kombinata k sestavljeni organizaciji združenega dela »Slovenijale« Ljubljana. Zaposleni v Savinji so se na referendumu odločili za pristop. Od 81 odstotkov zaposlenih, kolikor se jih je referenduma udeležilo, se jih je za pristop odločilo kar 91,4 odstotka. To pomeni, da je ogromna večina v Savinji spoznala, k'je je perspektiva njihovega nadaljnjega razvoja. Verjetno tudi pri tem pristopu ni šlo brez mišljenja nekaterih, ki so proti integracijskim procesom iz prepričanja, da majhna riba mora postati plen velike. Obe podjetji sta že v skrbno pripravljenem elaboratu, ki je bil izdelan že pred pristopom, določili obveznosti Slovenijale do Savinje in obratno.

Savinja ostaja samostojna organizacija združenega dela v okviru Slovenijale. Najpomembnejša obveznost Slovenijale je vsakokrat zagotoviti za izvedbo razvojnega programa in izgradnjo osrednje slovenske furnirnice eksot v letu 1975 z letno zmogljivostjo približno dvajset milijonov kvadratnih metrov furnirja z osrednjim prodajnim skladiščem v Celju. Slovenijale bo poskrbel tudi, da bo prvenstveno prodajal blago, izdelano v pripojeni proizvodni enoti pod najugodnejšimi tržnimi pogoji. Velik del obveznosti, tako pri razširitvi in specializaciji, rekonstrukciji pohištvenih obratov, nabavi in drugem, so prevzele strokovne službe. Bistvena je tudi obveznost, da bo lahko proizvodna enota pravočasno in pod najugodnejšimi pogoji lahko nabavljala potrebne surovine, reprodukcijske materiale ter stroje in orodje. Savinja bo izdelovala blago prvenstveno po naročilu Slovenijale in tudi njena komercialna dejavnost bo pretežno usmerjena prek obstoječe trgovske mreže SOZD. Sodelovala bo s svojimi sredstvi pri modernizaciji obratov in investicijskih vlaganjih ter zagotavljanju izgradnje Kollarne za oskrbo s tehnološko paro za dalje obdobje.

M. S.

GORENJE 10.000 LJUDI

Združeno podjetje Gorenje Velenje je v preteklem letu doseglo celotni dohodek v višini 2.777 milijonov dinarjev, kar je za 19 odstotkov več kot leta 1972. Doseženi dohodek je 603 milijone dinarjev, akumulacija pa 310 milijonov.

V tovarni Gorenja — v Velenju, Šoštanj, Slovenj Gradcu, Muti, Gornji Radgoni in Subotici je bilo lani zaposlenih povprečno 10.030 ljudi.

Kljub ugodnim poslovnim rezultatom v Gorenju zaostajajo v rasti osebnih dohodkov, saj je bil lani povprečen osebni dohodek 1.907 dinarjev. Sicer pa je bil najvišji povprečni OD v Lesni Šoštanj 2.053 dinarjev, sledijo Gorenje Velenje 1.992, Gorenje Muta 1.949, Gorenje Pecro 1.893, Elrad 1.759 in Sever Subotica 1.730 dinarjev.

Letos predvidevajo ob porastu produktivnosti za deset odstotkov tudi večje osebne dohodke. Ta bi naj bil v višini 2.500 dinarjev.

H. JERICIČ

CELJE: NI IZUMOV

Visoko razvite države nas ne prekašajo samo po mnogo racionalnejši proizvodnji, temveč tudi po številu vsakoletno prijavljenih izumov in tehničnih izboljšav. Še vedno pri mnogih zaposlenih prevladuje mnenje, da je pač edino možno delati tako, kot delajo že leta in pri tem le redko razmišljajo, kako bi bilo mogoče določeni delovni proces spremeniti, da bi v krajšem času in z manj vložene dela dajal več.

Ko nas je pred dnevi v redakciji obiskal tajnik celjskega Društva izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav, OTON HERMAN, je izrazil prepričanje, da pri nas botruje tako skromnemu številu prijavljenih izumov in tehničnih izboljšav premajhna stimulacija za takšno delo. Resnica je, da vsakdo rad dobi plačano, če je v pogruntalk nekaj, kar pomeni izboljšanje obstoječega stanja. Za to pa je mnogokrat potrebno precej vložene časa in tudi sredstev. Znano je, da imajo v velikih firmah v tujini nameščene strokovnjake, katerih osnovna naloga je opazovanje proizvodnje in predlaganje izboljšav. Če si tega pri nas ne moremo privoščiti v tolikšni meri, bi morali boljše poskrbeti vsaj za tiste, ki se ob svojem delu ukvarjajo tudi z izumiteljstvom.

Vodstvo sindikatov Jugoslavije je predlagalo ZIS, da leti 74/75 proglasi za leto tehnoloških inovacij in industrijske lastnine. Ob tem se bo razvila široka družbena akcija za oživitve inventivno — inovacijske dejavnosti ter njeno polno vključitev v samoupravni družbeni in gospodarski sistem. Ena prvih mer v tej smeri je bilo zmanjšanje davka od avtorskih storitev pri tehničnih inovacijah in izločitev avtorskih odškodnin za izume ter tehnične izboljšave iz osnove za ugotavljanje davka na skupni dohodek za leto 1973. To pomeni stimulacijo tistih ljudi, ki znajo z novimi tehničnimi rešitvami povečati dohodke gospodarstva. Temu pa bodo sledili še drugi ukrepi oziroma v razvojnih programih predvidene mere za stimulacijo. Mnenja smo, da bo tako široko zasnovana družbena akcija še pozitivno dotedaj tako malenkostno delo na tem področju.

M. S.

Celje

KDAJ PODPIS?

Pripravljen je osnutek samoupravnega sporazuma o poslovnem sodelovanju trgovine in tekstilne industrije v celjski občini

Ob letošnjih številnih integracijskih procesih — ki pomenijo kvaliteten korak v celjskem gospodarstvu — je bilo precej slišati tudi o združevanju v tekstilni industriji Celja. Vendar tu ne gre za pravo združevanje, temveč za sodelovanje trgovine in tekstilne industrije na podlagi interesa, katerega zameetek bo sicer v Celju, razširilo pa bi se naj tudi v vsej regiji in zunaj nje.

Lani so se v Celju pričeli razgovori s predstavniki Mode, Tehnomercatorja, Fotolika, Tkanine in podjetij tekstilne industrije v Celju. Na prvem razgovoru, po posvetovanju na občinski ravni, so poleg trgovskih organizacij sodelovali tudi Toper, Metka, Vrvica in TVO Skofja vas. Sredi februarja je bil pripravljen že osnutek samoupravnega sporazuma o ustanovitvi poslovne skupnosti trgovine in tekstilne industrije. Nova združba bi imela status poslovne skupnosti z imenom CETEX, Podlaga pristopa ozi-

roma podpisa sporazuma je predvsem interes vsake posamezne organizacije. Skupnost ne bi bila zaprta, omejena na celjsko občino, temveč bi se lahko vanjo vključevale zainteresirane organizacije celjske regije in tudi zunaj nje.

Smisel takšnega poslovnega sodelovanja je predvsem v skupnih nalogah, ki bi jih bilo mogoče realizirati kvalitetneje in hitreje. Tu gre za raziskavo in analizo tržišča, vskladitev programov razvoja v enoten program, nadzor razvojne politike in vlaganj itd. Celje npr. potrebuje novo veliko blagovnico, kjer pa bi lahko bile v prodaji združene vse večje trgovske hiše glede na specifičnosti svojega prodajnega asortimana. Ob primernem poslovnem sodelovanju bo takšna potreba gotovo hitreje uresničena.

Direktorja Tkanine, IVA BRENCICA, ki je predsednik koordinacijskega odbora za povezovanje trgovine in tekstilne industrije, smo povpra-

šali, kje se vidi prednost takšne skupnosti.

»Med drugim tudi v dogovarjanju o enotni poslovni politiki na jugoslovanskem in inozemskem tržišču; glede na potrebe in dogovore tudi v centralizaciji zunanje trgovinskih poslov, združevanju sredstev in kadrov za skupne naloge; skupnem centru za avtomatsko obdelavo podatkov ter racionalnosti poslovanja. Najpomembnejše pa je vsklajevanje interesov in skupen nastop pri finančnih institucijah...»

Do podpisa samoupravnega sporazuma še ni prišlo, zakaj ne, bi bilo težko pojasniti. Vsekakor nekaterim stvari še niso povsem jasne, dovolj detajlirane, da bi se odločili za ta korak.

M. SENICAR

NOVI
Tednik

MOZIRJE

DOBILI
SO
ZVEZO

Doslej so v celjski regiji delovale štiri občinske zveze tabornikov, v nedeljo pa se jim je pridružila še nova — v Mozirju. Tako ni zdaj občinskih zvez samo še v Laškem, kjer imajo tabornike edino v Radečah, in v občini Slovenske Konjice in Szentjur, kjer nimajo nobene taborniške enote.

V mozirski občini so v preteklem letu opravljali dolžnost občinske zveze tabornikov odreda Savinjskih partizanov. Njihovo delo pa se je tako uvrstilo in razširilo v druge kraje, da so ustanovili samostojna odreda v Gornjem gradu in na Ljubnem, pa tudi v Lučah imajo precej tabornikov. Tako obsežne organizacije en sam odred ne more uspešno voditi, zato so zaenkrat trije odredi ustanovili občinsko zvezo. Letna konferenca, na kateri so se poleg tabornikov zbrali predstavniki skoraj vseh družbenopolitičnih organizacij v občini, pa je močno opozorila na nekatera pereča vprašanja vzgoje mladine. Medtem ko so nekateri valili krivdo za mrtvilo v izvenšolski vzgojni dejavnosti skoraj izključno na šolo v Mozirju, pa so nekateri delavci opozorili na to, da je v občini precej inteligence tudi zunaj šole, da pa se prav ti izobraženci vse premalo vključujejo v organizirano delo mladine.

Ustanovna skupščina občinske zveze tabornikov v Mozirju bo med najpomembnejša izhodišča za prihodnje delo prav gotovo zapisala sklepe, da bodo zelo povezane in usklajeno sodelovali z zvezo mladine, borci, rezervnimi vojaškimi starešinami in drugimi organizacijami.

Za predsednika občinske zveze tabornikov so izvolili Vlada Koširja, za načelnika pa Iva Novaka. Jože Lipnik

Šentjur

MNOGO BOLNIH

V minulih dneh so se v šentjurski občini zvrstile letne konference krajevnih organizacij ZB. Na vseh konferencah je bilo članstvo seznanjeno s poročilom o sistematičnih zdravstvenih pregledih borcev v letu 1973. Preglede je izvajal dr. Ivan Moser skozi vse leto ob četrtkih po 3 ure. Prvih sistematskih pregledov je bilo opravljenih 93, ponovnih pa 145, skupaj 238. Ugotovitev zdravnik je, da je zdravstveno stanje borcev slabše od podobne grupe ostalega prebivalstva. Od vseh pregledanih borcev praktično ni bilo niti enega, ki bi ne imel vsaj ene kronične bolezni. Največ je bolezni srca, slede revmatizem, živčne bolezni in bolezni pljuč, ožila in želodca. Nujen zaključek tega je — posebna zdravstvena skrb za borce, ki bi se na odvijala v sledečih oblikah:

1. okrepitev delo dispanzerja za borce od dosedanjih 3 ur na 7 ur tedensko.

2. preglede bi organiziral dispanzer tako, da bi po seznamu sam klical borce na pregled.

3. v delo dispanzerja bi vključili patronažno službo.

4. omogočiti večjemu številu borcev zdravljenje v raznih zdraviliščih. V letu 1974 bi vsaj 20 odstotkov pregledanih borcev poslali na zdravljenje.

5. dispanzer bo poskrbel za tekočo specialistično obdelavo tistih borcev, ki so tega potrebni.

Enotna ugotovitev na konferencah je bila, da se stanovanjski problemi borcev izredno ugodno rešujejo, saj je rešeno skoraj 90 odstotkov stanovanjskih problemov. In kje je razlog za tako zadovoljivo reševanje tega pere-

čega vprašanja? Nedvomno na osnovi enotnega zbiranja sredstev v republiki in družbenega dogovora, ki je fiksiral razdeljevanje sredstev po dogovorjenem ključu. Na vseh konferencah je bil poučilen na tem, da bi se naj sredstva za socialno zdravstveno zaščito borcev delila na enak način — se pravi na osnovi družbenega dogovarjanja na ravni republike. Ni namreč prav, da bogate občine z lahkoto rešujejo socialno-zdravstvena vprašanja svojih borcev, medtem ko so te možnosti v nerazvitih občinah malenkostne.

Razen čistih borčevsko-organizacijskih vprašanj, ki jih je bila lepa vrsta, so se člani živo zanimali za vprašanja komunalne ureditve svojih krajev, koriščenju samoprispevka, problemu šolstva itd.

ERNEST REČNIK

Grosar, Stanič, Brilej, Kos

LAŠKI VRH!

Včerašnja temeljna kandidacijska konferenca v Laškem, sklic minuli petek zaradi nesklepnosti ni uspel, je dokončno izoblikovala kandidatsko listo za družbeno-politični zbor in predlog kandidatur za najodgovornejše funkcije v bodoči občinski skupščini.

Tako so na konferenci sklenili, da za predsednika občinske skupščine ponovno kandidira Rudi Grosar, za podpredsednika občinske skupščine pa kandidira Jože Stanič, pomočnik direktorja laške pivovarne.

Za predsednika Izvršnega sveta skupščine občine je bil na včerašnji kandidacijski konferenci predviden Srečo Brilej, vodja delavnice v VPD Radeče, za podpredsednika pa Jože Kos, sedanjí tajnik občinske skupščine.

Listo kandidatov za druž-

beno politični zbor je zaprta, ker je bila dosedaj temeljito prediskutirana na kandidacijskih konferencah na terenu in v delovnih organizacijah. Delegati za ta zbor bodo voljeni v vsej občini 31. marca in sicer celotna lista.

Kandidati so: Franc Brečko, Avgust Ernesti, Rudi Grosar, Zdenka Hohkraut, Jože Krašovec, Jože Kreže, Irena Kržan, Ivan Logar, Andrej Mauri, Juri Musar, Peter Podbevšek, Maks Podbevšek, Drago Preskar, Vladimir Ravnikar, Srečo Renko, Jože Stanič, Zlata Strel, Nande Strnad, Mira Travner in Stanka Vizovišek.

Vloga in naloge družbeno-političnega zbora v občini je mnogim občanom, zlasti tistim, ki se niso udeležili razprav ob sprejemanju statuta občine, precej nejasna. Družbeno-politični zbor je edi-

ni od treh skupščinskih zborov, v katerem so stalni delegati, izvoljeni za vso mandatsko dobo. Kandidati za zbor so predlagale vse politične organizacije v občini, ki so po novi ustavi nosilke družbeno-političnega življenja, tako SZDL, ZK, ZMS, sindikati in ZB NOV. Vse te organizacije v občini so v postopku evidentiranja in kandidiranja upoštevale strukturno zastopanost organizacij, hkrati pa teritorialni in zaposlitveni princip. Kot smo poročali je bilo na ravni občinske kandidacijske konference evidentiranih za ta zbor štirideset občanov. V razpravi v krajevnih skupnostih in temeljnih organizacijah združenega dela pa so izmed 40 imen dokončno izkristalizirali spisek dvajsetih kandidatov, ki smo ga tudi poimensko predstavili.

Ec.

TURIZEM

Z ureditvijo hotela Planinka na Ljubnem ob Savinji je središče tega znanega turističnega kraja veliko pridobilo

BESEDA O
„TURISTU“

Veliko večino družbenih gostinskih obratov v Gornji Savinjski dolini povezuje kolektiv Turist s sedežem v Nazarjih. Gre za deset obratov in dva vinotoča. Naštetimo jih: hotel Turist v Mozirju, slaščičarna v Mozirju, Podlipo prav tako v središču Gornje Savinjske doline, Dren v Rečici, bife Pri pošti v Radmirju, hotel Planinka na Ljubnem, gostilna Hočevar v Lučah, gostišče Rinka v Solčavi ter vinotoča v Sp. Rečici in v Lučah.

V vseh teh obratih dela okoli 70 ljudi, vrh tega imajo tudi 20 vajencev.

Kolektiv že nekaj let sistematično vlaga sredstva v nove pa tudi v obnovo starih obratov. To ne velja samo za Mozirje, marveč prav tako za druge kraje. Ljubno je tako dobilo svoj prvi hotel s tridesetimi posteljami. Izreden je obrat v Rečici in drugi. Samo lani so za takšna dela potrošili okoli 220 milijonov starih dinarjev. In letos?

Načrti so lepi. V Mozirju nameravajo povečati število ležišč za okoli 14 postelj. Na novo nameravajo urediti tujske sobe v Rečici in Nazarjih. Trd oreh za kolektiv je obrat Rinka v Solčavi. Po sklepu zadnje seje občinske skupščine so za preureditev tega objekta (sanitarije, napeljava tople vode v spalnice pa tudi za ureditev kuhinje in restavracije) dobili 16 milijonov starih dinarjev posojila.

V programu je tudi graditev dvosteznega avtomatskega kegljišča v Mozirju. Načrte že imajo, denarja pa še ne. Zanimivo je, da prihajajo v obrate Turista gosti tudi iz drugih krajev. Priljubljenost je velika. Ljudje se radi vračajo tja, kjer so se dobro počutili. V tako imenovani glavni sezoni pa jih največ pride z Reke.

Sicer pa se z vprašanji nadaljnega razvoja turizma v dolini srečujejo tudi v tem kolektivu. Zavzemajo se za logiko v perspektivi. Zato venomer opozarjajo na sedanjo premajhno zasedenost vseh zmogljivosti in s tem na pametno rešitev pri novogradnjah. V zadnjem času se tudi vse bolj srečujejo z nekaterimi pobudami o takšnem in drugačnem povezovanju z drugimi kolektivi. Končnih stališč o teh vidikih še ni. To pa ne pomeni, da bi jih ne proučevali in skušali v njih najti svojo pa tudi turistično perspektivo Gornje Savinjske doline. MB

MARJAN
VIDIC

So rekli njega dni, da so oštirji sila pripravi ljudje, da se lotijo česar koli pač. Oštirjev pa je naša dežela prepolna. Takšnih, ki delajo, in takšnih, ki ne delajo. Med prve menda spada Marjan Vidic, gostilničar v Podsredi na Kozjanskem, ki ni Kozjanc in pravi, da se počuti Kozjanc.

Marjan je Sevnčan, on-

stran Bohorja mu je tekla zibel. Potem ga je pot zanesla na Gorenjsko. Tam je nekaj let upravnikoval na planinski koči. Zaradi hčerke je odšel na Kozjansko, v Podsredo in od leta 1973 poizkuša biti Kozjanc.

V njegovi gostilni se lahko človek ne samo odžaja, pač pa tudi najde. To je na Kozjanskem pravi pravcati čudež. Vendar: samo zaradi tega, da bi govorili, kaj počne Marjan v svoji oštiriji, nismo prišli na Kozjansko, v Podsredo. Če ga povprašate, kako je kaj v Podsredi, s čim se ukvarja, vam bo lakonično odgovoril, da pač z vsem, kar je treba. Rad pomaga in Podsredčani vedo povedati, da jim vedno rade volje odstopi svoje prostore za sestanke krajevnih skupnosti, gasilcev, ZB, no, pri njem najdemo zatočišče vse organizacije, kolikor jih pač premore kraj, kot je Podsreda. Morda bo kdo Marjanove usluge omaloževal povečati pa je treba, da niso kar tako, saj v Podsredi ni prostora, kjer bi se ljudje lahko zbirali in

prav zato so te usluge še kako dragocene.

Ljudje na podsredškem koncu so pridni in marljivi. Sedaj delajo gasilski dom. Marjan nima priložnosti, da bi priskočil na pomoč. Nekdo mora biti v postilni. A da bi stvar lažje stekla od rok, poskrbi gostilničar Marjan. Na delovišče pošlje zaboj pitva in zanj ne zahteva niti prebite pare. Za gasilski dom. To mora biti. Tako meni.

Delati pa je treba še kje drugje in Marjan to rad stori. Morda tudi zaradi tega, ker želi, da bi ga sprejeli za svojega človeka. Zato ne sitnari, če mu nalože kakšno nalogo. V takšnem kraju, kot je Podsreda, morajo delati vsi. Tudi pri organizaciji podsredškega puštnega karnevala se ni izneveril. Podsredčani pa pravijo: »Če bo naš oštir še naprej takšen, bo prijetno delati z njim.«

Ker je mlad, če se ni zlagal, je letnik 1947, resnici na ljubo pa lahko rečemo, da mu kaj več tudi ne izgleda, močno podpira težnje mladih v Podsredi, da bi dobili

OBRAZI

svojo mladinsko sobo in če bi se to uresničilo, bi šel mednje tudi sam.

»Upam le, da bodo gasilci držali svojo besedo, da bodo mladi, ki pridno pomagajo pri gradnji gasilskega doma, končno v njem le dobili svoj prostor. Potem bo bolje, mnogo bolje. Sam ne bom mogel delati, bom pa kaj primaknil.«

Včasih človek sam sebe le preveč povzdigne, kadar nanese pogovor na zasluge. Z Marjanom pa ni tako: naše besede so potrdili tudi vaščani Podsrede, ki smo jih ustavili tu in tam.

Marjan ničkolikokrat razvija svoje načrte s Podsredo z očanci in misli, da ima kraj ugodno perspektivo: turizem, lovski turizem in še to in ono mu leži na duši. Jasno je, da pri tem gleda tudi na sebe, na svoj ob-
stoj. Če ne bi, bi bil čuden oštir. Pri tem pa ne pozablja na druge in jih postavlja sebi ob stran.

Milenko STRASEK

JUTRI ZAČETEK

GOSTINSKO TURISTIČNIH
PRIREDITEV

Cetudi tega niso posebej poudarili, je vendarle treba zapisati: letošnje gostinsko turistične prireditve so jubilejne. Praznujejo deseto obletnico, sicer pa so pete po vrsti.

Začele se bodo jutri. Na sporedu bo več filmskih predstav za šolsko mladino.

Višek napovedujejo v soboto, 23. t. m. Ob desetih dopoldne bodo v veliki dvorani Narodnega doma odprli več razstav: kulinarčno, pogrlnjkov, ovetličnih aranžmajev, potreščin za gostinstvo, propagandnega materiala itd. K vsemu temu se bo pridružila še pokušnja pijača. Razstave bodo odprte samo en dan, v soboto. Kuharji različnih kolektivov s širšega celjskega območja bodo pripravili več kot šestdeset dobrot. Na vpogled bo dvajset pogrlnjkov in dolga vrsta ovetličnih aranžmajev. Torej, velika paša za oči pa tudi za sladokusce.

Nedelja je rezervirana za tekmovanja gostincev v šahu in kegljanju. Zanimiv pa bo tudi turistični avtorally.

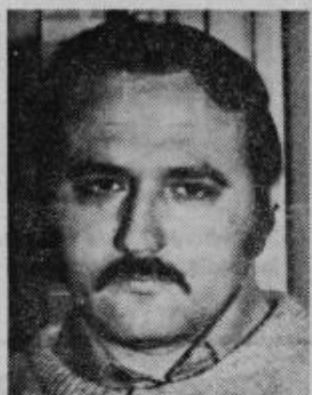
Zaključek letošnjih gostinsko turističnih prireditev, ki jih pripravlja poseben odbor iz vrst članov celjske turistične zveze, Formatorja in področnega strokovnega odbora za gostinstvo in turizem, bo v ponedeljek, 25. marca. Ob desetih dopoldne bo namreč v kinu Metropol zborovanje gostinskih in turističnih delavcev, na katerem bo govoril Ivan Brumen, podpredsednik turistične zveze Slovenije. Ob tej priložnosti bodo podelili tudi diplome, priznanja in plakete za udeležbo in uspehe na prireditvi.

Politična šola na Polzeli

ZNAJANJE SPODBUJA

Bruno Raudi

Edi Zupanc

Ivo Turnšek

Marija Popovska

V Tovarni nogavic na Polzeli je od 13. marca do včeraj tekla politična šola prve stopnje, ki jo v tej gospodarski organizaciji namenili predvsem članom samoupravnih organov, novim članom ZK in kandidatom za sprejem v ZK. Na Polzeli imajo že bogato tradicijo v organiziranju takšnih šol. Vsako leto namreč pripravijo en oddelek in slušatelji se naslednje leto usposablajo na drugi stopnji. Letošnja šola pa je nekaj posebnega. Ze dolgo namreč ne pomnijo takega interesa za tovrstno izobraževanje.

Prvič se je pripetilo, da so morali več kot dvajset kandidatov zavrniti, saj proizvodni proces ne bi prenesel njihove odsotnosti. V Tovarni nogavic zato že razmišljajo o še enem oddelku politične šole. Šola je zajela 51 kandidatov iz Tovarne nogavic in Garanta. Glavni namen šole je v tem, da samoupravitelja ne uči le delati, ampak predvsem gospodariti s sredstvi. Zato tudi ne čudi pester izbor tem, ki jih je šola zajela. Med njimi najdemo teme o gospodarstvu, samoupravljanju, mestu Jugoslavije v med-

narodni politiki, vlogi družbeno-političnih organizacij v podjetju — pravnih osnovah delovnih razmerij, psihologiji dela, socialnem razlikovanju in drugo.

Štiri slušatelje te šole smo povprašali po tem, kako so s šolo zadovoljni.

Bruno Raudi iz Tovarne nogavic: Šole se udeležujem kot referent za rekreacijo pri našem sindikatu. O predavanjih le za to, da so zelo različna in je povsem od posameznikovih interesov odvisno, katera ga bolj pritegnejo in katera manj. Povedati pa mo-

ram, da so predavanja na ravni, ki ustreza strukturi slušateljev. Cenim predvsem to, da daje šola dober pregled nad trenutno družbeno-politično situacijo. Menim, da vsak, ki bo končal šolo, sedaj ve vsaj to, kaj lahko delavec zahteva in o čem naj odloča.

Marija Popovska iz Tovarne nogavic: Šole sem se udeležila kot članica DS. Šola sem zadovoljna, čeprav bi v prihodnje veljalo bolj upoštevati sestav slušateljev. Težko je namreč, če isto predavanje poslušajo fakul-

tetno izobraženi in delavci iz neposredne proizvodnje. Za slednje je preveč abstraktnosti in pojmov, ki jih je težje dojeti. Menim pa, da je taka šola koristna, saj daje tistim, ki sodelujejo v samoupravnih procesih, boljši vpogled v problematiko, ki naj bi jo njihovo delo zajelo. Prav zaradi tega bomo še lažje opozorili na morebitne napake in uresničevali vse tisto, kar bi moral izpolnjevati sleherni član naše družbe.

Ivo Turnšek iz Garanta: V šolo so me poslali kot kandidata za sprejem v ZK. Z znanjem, ki sem ga pridobil v tej šoli, bom lažje dojemal vse dogajanje v družbi, pa tudi osnove marksistične misli. V drugih šolah tega znanja ni mogoče pridobiti. Predavanja so zelo zanimiva in čeprav se pripeti, da posameznih stvari ne razumem, me prav to spodbudi k študiju. Šola je res odlično pripravljena.

Edi Zupanc iz Tovarne nogavic: V šoli smo veliko izvedeli. Menim, da bo pridobljeno znanje v pomoč predvsem samoupravnim organom, ker bo njihove članke spodbudilo k dejavnosti, saj bodo izgubili strah, da bi se zaradi premajhnega znanja vpili v razpravo in povedali svoje mnenje. Izbor tem za predavanja je dober, le marksistična filozofija je težje dojemljiva. Šola bo v neprecenljivo pomoč pri delu v prihodnje, saj sem spoznal potek poslovanja in probleme dela posameznih organizacij in organov.

B. STAMEJCIC

REKLI SO

STANE JAMNIKAR, že 25 let član Planinske organizacije, zdaj pa glavni traser nove «Saleške planinske poti»: «Saleška pot, kakor smo jo imenovali, bo vodila po hribovitih obrobju raznih dolin in bo dolga 145 km. Povezana bo z bogatimi naravnimi etnografskimi in kulturnimi znamenitostmi in posebej se kravej ter spomenikov, ki so vezani na vojno. Pot bo potekala nekako takole: Grad Salek — Berče, Ljube — St. Janž na Vinskih gorah — Lo-patnik — St. Vid — St. Rupert — Graška Gora — Bele vode — Sentvid — Smreko-vec — Sv. Križ — Ljubija — Zaloka — Skornski hribi — Paški vrh — Gora Oljka — St. Ilj — Podkraj — Velenjski grad. Pot smo začeli traserati že januarja in bo urejena tako, kot podobne poti po Jugoslaviji, markirana pa bo z oznako «sa». Ob poti bodo na primernih razdaljah za karkoli dve uri zmerne hoje oporišča, kjer bodo žigi Saleške poti pa razglednice in skromna zavetišča, pri kmetih, v planinskih kočah in gostiščih. V planinskem društvu pa pod vodstvom predsednika društva Petra Ficka že pripravljamo tudi vodnik po Saleški poti, torej knjižico, v kateri bodo podrobneje opisane vse znamenitosti na poti. V knjižici bo za 80 strani teksta, 10 fotografij in zemljevid. Vsak, ki bo pot prehodil in to potrdil z zbranimi žigi, bo dobil spominski znak Saleške poti — veduto Saleškega gradiča.

Ljube Osteršek

Ljubljanska banka

IZREDNI USPEHI

Koliko prisrčnosti in vneme! Tiste prave, ki človeka presenečajo in mu odpirajo potem svet. Lep, saj je povezan z otroki, ki so se oprijeli svoje pionirske hranilnice kot nekaj istega, kar je samo njihovega in česar ne dajo iz rok.

Pionirska hranilnica na celjski posebni šoli (zavod Ivanki Uranjekove) dela šele drugo leto. In vendar se lahko postavi z mnogimi lepimi rezultati. Ne gre samo za zbrana sredstva. Veliko bolj gre za tisto, čemur pravimo vzgoja. Tudi delo v tej hranilnici oblikuje mladega človeka. Morda še bolj.

Prijeten pomenek s Srečkom, Jožico in Marjanco je odkril vsa skrivnost njihovega dela. Imajo svoj svet hranilnice, ki šteje šest članov. Banka v malem je odprta vsak četrtak v opoldanskem času. Takrat imajo vsi mladi uslužbenci polne roke dela. Od drugih se ločijo po tem, da imajo na glavi bele čepice. Vsa-kokrat imajo po trideset in celo do štirideset vlagateljev. Samo lani so zabeležili okoli 1.300 vpisov, vlog in dvigov. To je za majhno hranilnico več kot dovolj!

Pionirska hranilnica na posebni šoli dela v razredu. Torej nima svojega prostora. Navzlic temu njeno delovanje ni omejeno. Hranilnica ima že zdaj nekaj nad 250 članov! To je veliko! Skupaj zbrana sredstva pa prese-gajo 720.000 starih dinar-jev.

In vloge?

Največ jih je po en dinar, sicer pa od dva do pet. Višje so redke. Nič čudnega. Ti otroci nima-jo veliko denarja, tudi njihovi starši ne. Zato znajo dinar bolj ceniti. In pridno jih varčujejo, da imajo potem za izlete, za darila in podobno.

Izredno živahno je tek-movanje za plaketo pika-polonice. Tudi to in na-grade spodbujajo mlade

k varčevanju. Za uspehe, ki so jih dosegli, so bili lani na nagradnem izletu v Podčetrniku ter v Ku-mrovcu. Veseli so bili te-ga darila Ljubljanske ban-ke.

Kot vse pionirske hra-nilnice v šolah, ima tudi ta svojega mentorja. Tu sta kar dva oziroma dve: Avgusta Lah in Ivanka Simon. Obe prizadevni in delavni.

Šmarje pri Jelšah

DENARJA NI

Borčevska problematika se v šmarnski občini enakopravno vključuje v večni problem nerazvitosti. Še posebej kritično je vprašanje kmetov borcev, kajti teh je v občini največ. Večina njih je že ostarelih in nemočnih, da bi si krogili življenje po lastni volji. Kaj meni o tem predsednik združenja Zveze borcev NOV Šmarje pri Jelšah in načelnik oddelka za narodno obrambo, Franc Lavrič, ki se že vrsto let ukvarja z borčevsko problematiko?

«Mi smo stvari okoli priznavalnin nekako uredili, le denarja nam primanjkuje. Večina naših borcev je kmetov in kot po nekem zakonu je skoraj določeno, da so revni in da imajo slabo premoženjsko stanje. Mnogi si niso pravočasno uredili dvoj-nega štetja in dogaja se, da imamo čedalje več ljudi, ki le to še skušajo uveljaviti, a žal prepozno. Ker jih seveda ne moremo odpoditi kar tako, jim dajemo enkratno pomoč. To je seveda kaplja v morje. Drugi problem je nastopil takrat, ko smo razpi-sali kredite za kmete-borce. Mnogo kmetov ima do kreditov svojstven, negativen odnos, ko pa se stvari zaostro-jo, pridejo s prošnjami. Povedati moram, da smo nekatere nav-nost prisilili, da so spre-jeli kredit. Stanovanjsko vprašanje kmetov borcev pa kljub vsemu še ni rešeno in osebno menim, da posled ne bomo smeli reševati kot nu-jne le tiste probleme kmetov borcev, ki imajo pravico do priznavalnin, pač pa tudi vse ostale, skratka, tiste, ki po-moč najprej potrebujejo.»

Franc Lavrič je še povedal, da so borci v šmarnski občini izredno aktivni in da se mo-čno vključujejo v družbeno politično dogajanje in še po-

Franc Lavrič

sebej v splošni ljudski od-por in negovo organizacijo. Mimogrede je omenil po-manjkljivo varstvo spomeni-kov in obeležij NOB, čeprav so šole prevzele patronat nad njimi in dobile celo mini-malne vsote. Prav šole bi mo-rale biti tiste ustanove, ki bi se morale globoko zave-dati, da je NOB največjača-nejša doba naše zgodovine in da pomeni zanemarjanje spomenikov mlačen odnos do te zgodovine in še posebej do padlih žrtev.

Prav tako se bomo morali potruditi, da bo ves zgo-dovinski material čimprej zbran. Menim, da tukaj nismo sto-rili tega, kar bo kdaj pozne-je od nas pričakoval mlajši rod. To pa bi bilo potrebno storiti tudi iz enega samega preprostega razloga: borcev je čedalje manj, spomini se izgubljajo in postajajo dru-gačne, marsikdaj netočne in potvorne slike. Škoda bi bilo izgubiti nekaj, kar je ta-ko močno zlasti na našem ob-močju.»

MILENKO STRASEK

ŠENTJUR

OTROKE V VARSTVO

Trenutno je v občini Sentjur ena sama varstve-na ustanova — v Sentjur-ju — s kapaciteto 120 otrok, do leta 1975 pa naj bi bilo vključeno v varstvo še 80 do 90 otrok. V zunanem oddelku in 80 otrok v potujoči vrtec.

Skupnost otroškega varstva v Sentjurju si je za-dala za to leto kot osnovno nalogo razširitev otroškega varstva.

Zato so si zastavili šest glavnih nalog, za katere bi bilo potrebno milijon 832.000 dinarjev.

Potrebno bi bilo opre-miti in urediti prostore za varstvene oddelke na Ponikvi, Planini in v Go-rici pri Silvnicu. V vsa-kem od oddelkov bi naj bilo 30 otrok. 47.000 dinar-jev bi namenili kot ude-ležbo pri pokrivanju stroškov za ureditev letoviške baze v Izoli in za rekrea-cijo 50 predšolskih otrok iz socialno ogroženih dru-žin. Uvedli bi še radi po-tujoči vrtec za otroke iz območja krajevnih skup-nosti Dramlje in Sentjur — okolica z 80 urami vzgojnega dela.

Za vzgojno varstveno delo so lani v občini po-rabili 712.000 dinarjev, le-tos bi za enak obseg dela potrebovali 872.000 dinar-jev, za razširjeno dejav-nost — uresničitev načrta skupnosti otroškega varstva — pa kar milijon več. Sredstva, ki primanj-kujejo, pričakujejo iz so-lidarnostnega sklada re-publiške skupnosti otroškega varstva glede na pro-gramsko usmeritev repu-bliške skupnosti za pospe-ševanje razvoja otroškega varstva na manj razvitih območjih.

M. S.

„Celjska“ kultura

Kako naprej?

Letošnje leto nam odpira v družbeno političnem življenju vrsto novosti. Temu seveda ni izjema kultura, ki jo uvrščamo v integralni del življenja in dela našega človeka. S sprejetjem nove ustave smo sprejeli načela novih medsebojnih odnosov na vseh ravneh. Tako tudi pri dogovarjanju, kadar gre za določene programe na področju dela posameznih interesnih skupnosti, pa tudi pri delitvi in razporejanju denarja za vse to.

Star, proračunski sistem nas je naučil misliti po svoje. Zdaj, ko je sistem financiranja spremenjen, se mora spremeniti tudi miselnost, ki je domovala v mejah ozkega in zaprtega kroga posameznih oblik delovanja. Že pred leti smo znali velikokrat napisati, kako je kultura pastorek, o amaterski kulturi pa smo imeli čast zvedeti, da je to čisto navaden surogat profesionalne kulture. Danes zastavljamo stvari drugače in prav je tako. Toda, če smo dali kulturi mesto, ki ji gre (po ustavi), v življenju bo treba to šele sprovesti, potem ji dajmo tudi pogoje, da bo živele svoje normalno življenje. To pa so sredstva, ki poleg kadrov, zavesti in drugih faktorjev zagotavljajo njen razvoj in obstanek. In zmešali smo se, da bomo sredstva razdelili po novem, predvsem pa na osnovi družbenega dogovarjanja.

Stvari so pokazale, da nismo bili v celoti pripravljeni na te odnose in da dogovarjanje ni tako enostavna reč. Posebno ne takrat, če tega načela nekdo sploh ne spoštuje. Za primer vzemimo kar republiško kulturno skupnost, ki je sestavila svoj program tako, da si je že lani v decembru zagotovila prispevno stopnjo, program pa je dala na svetlo te dni marca meseca. Sestavljen je tako, da ponovno odraža že staro prakso: brez dogovarjanja in brez marnje za to, ali se posame-

zne temeljne kulturne skupnosti v regiji kaj dogovarjajo in kako. Ob prebiranju letošnjega načrta republiške kulturne skupnosti dobimo človek nehoti občutek, da bi moral iz navedenih postavk financirati ljubljansko kulturo.

Velika središča so se znašla v težavah. Prispevna stopnja, ki je bila dana sicer v orientacijo (0,79 odstotka od bruto OD), ki bi jo odvajali za kulturo, prinese v Celju malo. Toliko, da se je letošnja odeja kulture v ciljski občini skrčila za 600 starih milijonov. (V resnici nekaj manj, pa kaj bi bili malenkostni ob takšni številki!). Spoznali smo tudi, da bodo imeli manjši kraji na voljo dvakrat in več denarja kot doslej za kulturo. In spoznali smo tudi to, da imamo v Celju kulturne institucije, ki niso samo celjske, ampak regijske. To so gledališče, oba muzeja, Zgodovinski arhiv, Zavod za spomeniško varstvo in Studijska knjižnica. Iz tega spoznanja je sledil logičen sklep: sofinanciranje ostalih občin teh zavodov.

V ponedeljek je bil že drugi sestanek o regionalnem financiranju. Kakšne so ugotovitve: v nobeni občini ni problema za financiranje Zgodovinskega arhiva in Zavoda za spomeniško varstvo. Zakaj? Stara praksa, postavljena z zakonom o sofinanciranju teh dveh zavodov je pač navadila ostale občine v regiji, da so denar zanj odšteli in zdaj je nekaj podobnega. Pa tudi višino zahtevanega prispevka lahko primerjajo s starimi zahtevki. Vse je razumljivo, nič v megli. Za ostale je malo drugače. Gledališče nima ustreznega repertoarja za širše množico občanov. Studijska knjižnica ni toliko regijska, kot smo mislili v Celju. Muzeja opravičujeta svoj obstoj in imata sprejemljiv program. In navsezadnje bodo vse občine le dale predlagana sredstva za te zavode. Sa-

mo razprava je pokazala, kako smo bili nepripravljeni. Kako nismo takoj sprevideli, da je to skupna in ena naša kultura in ne celjska, ne šentjurska itd. Da če Celje hoče za te zavode najti sofinanciranje, mora stopiti z jasnimi zahtevki, konkretiziranimi pa tudi kriteriji morajo biti znani. Tega pa ni bilo. Znašli smo se na relaciji dogovarjanja, ta pa terja čistega vina.

Ponedeljkova razprava je tudi pokazala, kako se bomo morali v bodoče bolje medobčinsko dogovarjati. Toda ne samo takrat, ko bomo spet spregovorili o denarju in o tem, koliko bo moral kdo odvezati mošnjo, ampak tudi takrat, ko bomo sestavljali programe. Kulturne skupnosti bodo morale bolje sodelovati s posameznimi občinami, najbolj pa omenjeni zavodi regionalnega značaja. Tako povezani in »regijsko dogo-

vorjeni« bomo tudi lažje nastopali v odnosih do republiške kulturne skupnosti, ki bo morala v svojem delovanju še marsikaj korigirati. Na prejšnjem odnos do drugih kulturnih skupnosti, s tem pa seveda tudi program, ki je letos, preprosto povedano nesprejemljiv, metropolitanski in še kakšen. Ob vseh stvareh, s katerimi smo se srečali v zadnjih dneh, pa je tu še eno spoznanje poleg tistega, da kultura ni samo zadeva kulturnikov, ampak tudi drugih. Tisto drugo spoznanje ob tem pa je, da bodo kulturniki morali narediti še več kot doslej. Kajti ob vseh obveznostih družbe do kulture in obratno je le kultura sama najbolj zainteresirana za svoj obstoj in razvoj. Ob neposrednem kontaktiranju z organizacijami združenega dela, pa bo to še bolj izrazito.

DRAGO MEDVED

Pogovor s prof. Boženo Oražnovo

O Slavističnem društvu

Profesorica Božena Oražnova je že vrsto let predsednica celjske Podružnice slavističnega društva, odkar je prevzela že drugič vodstvo za profesorjem Alojzjem Bolharjem. Prvi predsednik tega društva je bil profesor Vlado Novak. Društvo je sicer povsem strokovno telo in temu primeren je tudi program dela. V večini so to predavanja, ki so razdeljena nekako na štiri osnovna področja: literarno zgodovinska, jezikovna, metodološka in kulturno zgodovinska. Prijetna sogovornica, ki že v glasu ne more zatajevati svežine duha in nenehnega poleta pri svojem delu, ki mu je predana, kakor pravimo, z dušo in telesom, vedno znova niza ugotovitve, ki so nastajale v tem času, ko je predsednica celjske Podružnice slavističnega društva.

— Naša predavanja, ki jih organiziramo, so strokovna. Najbolj so obiskana metodološka predavanja, kar kaže željo naših članov po nenehnem strokovnem izobraževanju in dopolnjevanju.

— Koliko članov šteje vaše društvo?

— Če ugotavljamo članstvo po tem, koliko jih plača članarino, bi nas bilo nekako petdeset.

— Tudi vi ste imela predavanje in sicer »Sodobno književno delo koroških Slovencev«.

— Nastalo je iz spoznanja o življenju slovenske besede na Koroškem. Prvo predavanje sem imela že v Celju, pozneje v Prebodu za profesorji zbor in tretjič v Velenju ob priliki nekega petkovskega kulturnega večera.

— Znano je vaše sodelovanje s koroškimi Slovenci, oziroma, akcija za letovanje koroških otrok pri nas. Kako ste začeli s tem?

— Pred leti smo pričeli zbirati knjige, predvsem leposlovje. Mislim, da je to akcija začela v Mariboru za zbirbo Obzorja. Knjige smo zbirali za Klub slovenskih študentov na Dunaju. Zbrali smo tudi nekaj šolskih knjig, predvsem zgodovinske, zemljepisne in jezikovne vadinice. Te so imeli dijaki in

študentje na Koroškem povsem za privatno uporabo, ker pri njih niso dovoljene takšne šolske knjige kot pri nas. Nekaj knjig smo tudi kupili iz društvenega denarja pa tudi gramofonske plošče.

— Kako ste to sodelovanje razvili v akcijo letovanja koroških otrok v Baški in Celju?

— Sama sem se zanimala, kako bi to bilo. Začeli smo zbirati denar za kolonijo. Navsezadnje sem povsem privatne stike s Hermanom Velikom in pesnikom Valentinom Poljanškom z Obirskega. Pred dvema letoma smo poslali prošnje na vse osnovne šole celjskega območja in pionirske organizacije celjskih šol. Tako smo zbrali, govorjeno v starih dinarjih 1.400.000 dinarjev. Ta denar smo vplačali na Socialnem, na oddelku za letovanje otrok. Med počitnicami so prišli, 14 otrok in vzgojitelj, vsi iz Pilberke in okolice. Prve štiri dni so bili v Celju, sprejeli jih je Društvo prijateljev mladine, stanovali pa so pri svojih mladih prijateljih po domovih. Potem so odšli v Baško. V Celju so si ogledali tudi tovarno EMO, stari grad, Stari pisnik, jamo Peko in Sempetru in druge zgodovinske in kulturne znamenitosti mesta.

— Tukaj se verjetno kaže tudi smisel tega letovanja?

— Zavedati se moramo, da ti otroci niso prišli k nam na »letovanje«, ali celo kot socialno šibki. K nam so prišli po slovensko besedo. K nam so prišli po »narodnostno« pomoč. Skoraj dvajset dni so živeli v deželi svojega materinega jezika. To je tudi vzgojno za njihove gostitelje, pri katerih so prebivali. Tu je ves smisel in pomen naše akcije. Spoznavali so našo deželo, spoznavali pravi luči. Petnajst otrok je sicer malo, kaplja v morje, toda nekaj je in to je začetek. Letos jih bo spet petnajst, zbralim smo že kar precej denarja. Samo kdo drug bi nam še moral prisločiti na pomoč, ne samo društvo prijateljev mladine, ki je pokazalo za našo akci-

Iz dnevnika SLG

Eliotov umor že petdesetič

Eliotov UMOR V KATEDRALI, ki je že tretjo sezono na repertoarju, doživlja ponovno afirmacijo. Danes gostujemo z njim v Brežicah, prihodnji petek in soboto pa v Metliki in Črnomlju, kjer bo za nami že petdeset njegovih uprizoritev. Po Celovcu, Trstu, Ljubljani, Mariboru, Zagrebu in drugih krajih Bele krajine prav gotovo še ne bo zadnja postaja, kjer bi se morali posloviti od tega uspešnega dela v režiji Francija Križaja. Nekega dne — za zdaj pa še nič ne kaže, da bo že skoraj — se bomo zagotovo vrnili z Eliotom še v Celje, kjer bomo nepreklicno morali odigrati prav zadnjo, poslovilno predstavo. Dokler pa bo še kaj zanimanja — in kot kaže, zanimanje ne usiha — bomo slovo še odlagali.

29. marca, v času našega gostovanja, pa bo Celje obiskalo eksperimentalno gledališče GLEJ iz Ljubljane. Prikazalo bo večer »zabavnih skečev« (povedano na hitro in jasno) Milana Jesiha GRENKI SADEZI PRAVICE. To delo »v enem nonšalantnem zamahu« doživlja pred ljubljansko publiko izreden uspeh. Režija je bila v rokah Zvoneta Sedlbauerja, posebej pa bi radi opozorili na vse štiri interprete, Ivana Bana in Marka Simčiča, oba stalna člana celjskega gledališča, in pa na Metodo Zorčičevo in Božo Sprajca, ki sta v Celju že veliko nastopala in ju prav tako lahko štejemo za naša.

jo izredno razumevanje.

— To bi verjetno morala biti tudi SZDL, Zveza mladine.

— Verjetno.

— Kdo vse prispeva denar?

— Sami učitelji, ponekod sindikat šolskih zavodov, sam, učenci. Letos nam je priskočila na pomoč tudi žalska vzgojno varstvena ustanova.

— Poskušajo kaj podobnega tudi drugod?

— V Ljubljani se je menda nekaj premaknilo. Na republiškem kongresu slavi- stov sem orisala našo akcijo. Samo družbene pomoči imamo resnično premalo.

Tako nastajajo iz majhnih velike reči. Dejavnost Slavističnega društva je s tem dobila velike razsežnosti. Bivanje v matični deželi je močnejše kot knjiga in njena beseda. Še posebno takrat, če sta ti knjiga in beseda omejeni, pod nadzorom. Če si ogrožen v osnovnih eksistenčnih temeljih kot pripadnik nekega naroda, jezika in matere. Omenjeno delo je sicer videti pionirsko, toda po pomenu ima svojstveno mesto. Zato bi mu morala prisluhniti širša družbena skupnost. Tudi po novi ustavi, ki zagotavlja trdnost vez s tistimi onkraj Drave. DRAGO MEDVED

Naša beseda 74

Letošnje občinsko srečanje šolskih in amaterskih dramskih skupin bo letos v Celju od 1. do 2. aprila v Slovenskem ljudskem gledališču. Od srednjih šol bodo letos sodelovale Gimnazija, Ekonomski šolski center, Tehniška srednja šola, Srednja zdravstvena šola, od strokovnih šolskih center »Borisa Kidriča« in Gostinska šola, od osnovnih pa III. in IV. osnovna šola. Vse predstave omenjenih šol, oziroma njenih dramskih skupin si bo ogledala posebna republiška žirija, ki bo tudi pozneje odločala o sodelovanju posameznih skupin na republiški »Naši besedi«, ki bo letos pravtako v Celju 6., 7. in 8. maja. Organizator je tudi letos Občinska konferenca Zveze mladine v Celju.

Menda ni treba ponovno poudarjati, kakšen je pomen te velike dramske manifestacije, ki je pred leti vzniknila v Celju in ki vsako leto potrjuje svoj pomen in namen. Morda bi bilo treba le resneje razmisliti o njeni razširitvi in vsebinskih spremembah. Najbrž ni najbolj razveseljivo, če primerjamo podatke, ki govore v prid šte-

vilčnosti nastopajočih »Naše besede« prejšnjih let. Letos sta samo dve osnovni šoli na programu, predvsem manjkajo osnovne šole iz drugih krajev celjske občine. Pred leti je bila realizirana tudi razstava likovnih del v okviru »Naše besede«, bili pa so tudi pogovori o glasbenem deležu šolske mladine. Tako je letošnja udeležba pravzaprav skromna. Dobro bi bilo razmisliti o možnostih omenjenega delovanja v okviru »Naše besede«, ki opraviča pomembno poslanstvo v kulturnem življenju mladega človeka. Ne samo z vidika spoznavanja naše literature in tudi dela dramskega življenja, ampak tudi s pedagoškega in vzgojnega vidika. »Naša beseda« je velik in povsem konkreten prispevek k razvoju kulturne akcije in to ravno pri mladini, torej tam, kjer so začetki, kjer se mladi ljudje vzgajajo v poznejše aktivne ali pasivne spremljevalce naše kulture. Navsezadnje je tudi letošnja republiška »Naša beseda« priznanje Celjanom za dolgoletno organiziranje te mladinske dramske manifestacije, ki bi morala širše opredeliti meje vsebinskih zasnov.

D. M.

15. marca je bila v ljubljanski Mestni galeriji otvoritev razstave tapiserij, slik in grafik laškega rojaka Andreja Ajdiča. Na Dunaju je končal akademijo za uporabno umetnost, zdaj pa živi in dela v Ljubljani. Na sliki: »Akvarij, školjke in mavrican«.

DOGODKI

ZS ŽALEC: NOVO VODSTVO

Na nedavni seji predsedstva in plenuma občinskega sindikalnega sveta v Zalcu so evidentirali kandidate za bodoče vodstvo Zveze sindikatov žalske občine, ki ga bodo izvolili na običnem zboru 25. marca. Za predsednika ponovno kandidira Venčeslav Satler. Za podpredsednika predlagajo Janeza Ahačiča, za sekretarja občinskega sindikalnega sveta in sekretarja občinskih odborov sindikata pa Draga Zlenderja. Na seji so evidentirali tudi kandidate za predsednike komisij pri občinskem sindikalnem svetu. Predlagali so: Feliksa Smodiša za predsednika komisije za družbeno-ekonomske odnose, Zorko Godler za predsednico komisije za samoupravljanje, Vinka Mura za predsednika komisije za družbeni standard in socialno-varstvena vprašanja, Draga Božiča za predsednika komisije za šport in rekreacijo, Janeza Ahačiča za predsednika komisije za organizacijsko-kadrovsko vprašanja, Franca Matka za predsednika komisije za varstvo pri delu, Janeza Krofliča za predsednika komisije za kulturna vprašanja in Franca Spegliča za predsednika komisije za SLO.

B. S.

KZS ŽALEC: USTANOVNA SKUPŠČINA

Danes bo v Zalcu ustanovna skupščina Kmetijske zemljiške skupnosti. Na skupščini bodo sprejeli statut ZKS in program dela, razpisali pa bodo tudi pogoje za zasedbo zahtevanih delovnih mest v KZS. V predlogu programa dela Kmetijske zemljiške skupnosti Zalec poudarjajo predvsem pomembnost prostorskega planiranja, sprejemanje odlokov o zaščitenih kmetijah, odločanje o spremembah namembnosti in rabi kmetijskih zemljišč ter njihovi realni ocenitvi. Delo Kmetijske zemljiške skupnosti bo nedvomno pripomoglo k smotrnejšemu izvajanju kmetijske politike v žalski občini.

B. S.

TN POLZELA: SREČANJA UPOKOJENCEV

V Tovarni nogavic na Polzeli so ob 8. marcu prvič priredili srečanje upokojencev iz te tovarne. Pripravili so jim pester spored, v katerem so sodelovali: moški pevski zbor Svoboda iz Polzele, pionirji polzeške osnovne šole in dramska skupina iz Tovarne nogavic. Po obdaritvi in pogostitvi so imeli še krajši razgovor, v katerem so nekdanjim delavcem orisali razvojne možnosti tovarne. Razgovor je upokojence nadse pritegnil, kar ponovno dokazuje, da se tudi upokojenci živo zanimajo za življenje in delo v svoji nekdanji tovarni. Vsi udeleženci srečanja so nenehno poudarjali, kako lepo je, da ob uspehih in vsakdanjem delu v kolektivu niso pozabili nanje in da jim ob takšnih srečanjih izrekajo priznanje za breme, ki so ga med svojim delom pri obnovi tovarne tako krepko nosili. Čeprav je bilo letošnje srečanje upokojencev polzeške Tovarne nogavic šele prvo, poudarjajo, da bo postalo vsakoletna tradicija. In prav je tako.

B. S.

ZK ŠENTJUR: OBŠIREN PROGRAM

Komunisti šentjurske občine so v delovnem programu za to leto predvideli še tri seje občinske konference ZK.

Na prvi bodo razpravljali o doseženih uspehih na področju samoupravnih organiziranosti v občini v duhu nove ustave in o vnašanju sklepov, stališč in zaključkov obeh kongresov v nadaljnje delo ZK in vse družbeno življenje. Naloge na področju priprav obrambe občine po konceptu SLO in vzgoja, izobraževanje ter kadrovska politika bosta temi druge seje. Na zadnji letošnji redni seji pa se bodo pogovorili o gospodarskih dosežkih v občini ter napredku šentjurskega gleda na določilo zakona o manj razvitih območjih v Sloveniji.

D. S.

KONJICE: DELEGATI ZA KONGRES

V Slovenskih Konjicah so izbrali štiri delegate, ki bodo zastopali člane zveze komunistov na 7. kongresu ZK Slovenije. Delegati so: Filip Beškovnik, ravnatelj šole v Ločah, Jože Košir, strojni tehnik iz Kovaške industrije v Zrečah, Julijana Puncuh, administrativka, zaposlena v skupščini občine Slovenske Konjice in Karl Oder, kvalificirani usnjak iz Konusa.

D. S.

KINOPODJETJE ŽALEC: SEKCIJA »SVOBODE«

V Sloveniji imamo še eno kinopodjetje manj. V Zalcu so namreč pred dnevi ukinili samostojno gospodarsko organizacijo kinopodjetje in ga vključili kot samostojno sekcijo v žalsko prosvetno društvo »Svoboda«.

Sekcija »kinopodjetje« bo sedaj vodil poseben odbor, ki ga bodo ustanovila društva »Svoboda« iz Zalca, Prebolda in Polzele, torej vsa društva iz krajev, kjer je imelo bivše kinopodjetje svoje dvorane. Povemo naj še, da tudi ostalih pet kinodvoran v občini Zalec še dalj časa deluje pod okriljem prosvetno-kulturnih društev.

B. S.

ŠOLSKI CENTER ZA BLAGOVNI PROMET CELJE

Ulica 29. novembra 12

vabi
k sodelovanju

DIPL. EKONOMISTE IN EKONOMISTE

za pouk ekonomsko-komercialnih predmetov v naslednjem šolskem letu, v novi šolski zgradbi

Informacije v tajništvu šolskega centra.

Objavlja

RAZPIS za vpis v Poslovodsko in Komericalno šolo za šolsko leto 1974/75

Prijavi je potrebno priložiti zaključno spričevalo šole za prodajalce ali spričevalo o prekvalifikaciji, potrdilo o delovni dobi v blagovnem prometu, izjavo o plačilu šolnine, kolek za 2 din in dopisnico s kandidatomim naslovom. Pismene prijave do 30. marca 1974.

S ČEM SE SREČUJE TERENSKA ZDRAVNICA V DOBRNI

ZNAŠANJE NAD OTROKOM

Vsak človek se vsaj enkrat v življenju znajde pred skalnatim zidom. Onemogel obstane pred njim in skuša zbrati moči, da bi ga preplezal. Išče razpoke, da bi ušel, pa mu vest ne dopušča, da bi jih našel. Noroglav bi ga bilo prebijati s čelom, še bolj nedopustno pa bi bilo sprijazniti se z njim samo zato, ker je skalnat in stoji v danem prostoru.

Zdravnica dr. Zvonka Gornikova živi že šesto leto v Dobrni. V teh nekaj letih si je nabrala veliko prijateljev, znancev, pa tudi »sovražnikov«. Pot na Paški Kozjak, kamor kot terenska zdravnica največkrat zaide, so z blatom zapolnjeni kolovozi, ki jih je treba premagati peš. Tudi tri ure ho-da trajajo njeni obiski in nikoli niso tako daleč, da jih ne bi opravila.

Veliko zdravnikov se je v Dobrni že zvrstilo, a so kaj kmalu odšli. Najbrž je bilo več odločitev, ki so vplivale na njihove zgodnje odhode. Vse skupaj bi lahko poimenovali z besedo »dobročina«, ki med drugim skriva v sebi tudi kanček vaške zavisti, obrekljivosti, neznanja, nevoščljivosti in rivalstvo.

OMAJAN UGLED

Le kako drugače naj bi imenovali vse tisto, kar se je zadnje mesece zgrnilo na dr. Gornikovo? Znašla se je pred zidom, sama s svojo sedemletno hčerko Milenco.

Ni potrebno posebej pripovedovati, koliko moči moraš imeti, če želiš na deželji živeti tako, da se ne bo noben obregnil vate. In če si povrh še ženska, ločena žena, potem je to dvakrat huje. In če kloniš enkrat, se pobereš in zagrabiš z novimi močmi ter življenje primeš za rogove, da se ne izmika, potem je že kamen spotike tu.

Ko je jeseni Zvonka Gornikova, terenska zdravnica, vpisala svojo hčerko v šolo, je prosila njeno tovarišico VERO ROZANČEVO naj z otrokom ne dela nobene izjeme. Decembra meseca pa je Milenca zbolela in je ostala od ponedeljka do petka doma. Vmes je bila nede-lja in ko je Milenca v ponedeljek prišla iz šole domov, je povedala, da ji

je tovarišica rekla, da bi njena mamica kot zdravnica morala vedeti, da je dva dni bilo dovolj za njen prehlad. Ugled zdravnice, ki vsa leta piše za otroke zdravniška spričevala, je bil s tem omajan. Dr. Gornikova je tovarišici Veri Rožančevi poslala pismo, kjer ji je napisala, da ni nikoli dovolj, da pade na vas nobena senca, ker sem vas dvigovala na piedestal. Zai mi je, da ste se spozabili tako daleč.

NEPRIJETNA REAKCIJA

Ko je dekletce prineslo tovarišici to pismo, je bila reakcija nanj nezasišana. V Rožančevi so se sprostili vsi nepedagoški nagoni in Milenco je nadrla čes, tvoja mamica je ena posrana dohtarca, ki nima veliko dela. Je pa ona že bolj zaposlena, ker dela pri SZDL, je javna delavka, njena mamica pa ima preveč časa. Se to: na-mesto, da bi pisala pismo sinu, pa mora danes odgovoriti posrani dohtarci.

Vse to je Rožančeva, učiteljica elementarke, četrt stoletja učiteljica, izjavila pred 29 učenci prvega razreda. Milenca je pri-jokala domov in mamico vprašala, zakaj je zdravnica.

Dr. Gornikove naslednje dejanje je bila pot v šolo, k ravnatelju, kjer je zahtevala, da se ta izjava v razredu preveri. Isti dan se je sestala komisija ter ugotovila, da se izjave ujemajo, ker so vsi otroci potrdili, kaj je. Prejšnji dan rekla njihova tovarišica.

Otroci so povedali doma. Se isti dan se je o tem razpravljalo v 29 družinah. O tem je govorila vsa Dobrna, ugled zdravnice se je omajal, čakali so, kako bo reagirala. — Ko ji je ravnatelj osnovne šole v Dobrni Ciril Marincek sporočil, da je tovarišica Rožančeva dobila opomin, je dr. Gornikova menila, da je stvar urejena. Mati je in kako naj bi kot mati ravnala drugače? Svoje-mu otroku je želela vse najbolje.

Grenka pilula je težko zdrsnila po griu.

ZNAŠANJE SE VEČA

Ob polletju je tovarišica Vera Rožančeva raz-

Dr. Zvonka Gornik

delila spričevala. Prva šolska spričevala. Ko ga je izročila Milenci, ki je imela odličnega, ji je dejala, da ji je eno petico šenkala, da ne bo njena mama spet delala cirkusa.

Po Dobrni in v družinah Mileninih sošolcev se je spet govorilo, da ima Milenca Vujović šenkano oceno. Milenca pa je doma trepetala in ni več hotela v šolo.

Mati, dr. Zvonka Gornikova je napisala pismo ravnatelju, kjer je želela, da naj komisijko preveri-jo otrokovo znanje. Ni želela popravljati ocene, želela je le to, da se otrok pravično oceni. Komisija se je sestala in preverila znanje ter izjave tovarišice Rožančeve.

Ko smo se oglasili v šoli, da resnico okoli ravnanja v razredu preverimo, je ravnatelj Ciril Marincek z obžalovanjem ugotovil, da je tovarišica Rožančeva ravnala skrajno neodgovorno, o tem pa bo razpravljal svet šole. To odločitev je Gornikovi tudi sporočil. Dal nam je izjavo, da gre v tem primeru za medsebojni konflikt, žrtev pa je otrok.

Svet šole se je pred približno tremi tedni sestel in obravnaval vsa pisma, ugotovitve obeh komisij ter sestavljal disciplinsko komisijo, ki naj zadevo prouči.

Zadevo še danes preučujejo, znašanje nad Milenco pa se v razredu iz dneva v dan stopnjuje. Ko si je opekla prst in ga ji je mati zavila, je Rožančeva potegnila raz njega obvezo, češ, jaz bolje vem, da se opekline ne sme zavijati. Ko je želela Milenca priti do vode, da bi

zaužila antibiotike, tako kot velela zahteva na vsakih šest ur, ji tega ni dovolila. Za dan žena so otroci za mamice napravili voščilnice. Vsem je tovarišica pomagala, le Milenci ne. Ko je doma mamici za njen praznik čestitala, se je zjokala, ker nje na čestitka oziroma rožica ni bila dovolj lepa, ker ji tovarišica ni hotela pomagati, čeprav je drugim vsem. Pa še to ji je rekla, da jo ne sme več klicati TOVARISICA.

Resnično, Milenci že dolgo ni več tovarišica. Niti njeni mamici ne, čeprav sta včasih v socialni komisiji delali skupaj. Dr. Gornikova ne ve, zakaj je prišlo do razdora, še manj pa ji je jasno, zakaj to maščevanje nad otrokom. Nad njeno Ahilovo peto, nad punčico njenega očesa.

LE KDAJ KAZEN?

Dolgo smo odlašali s tem, da smo to neverjetno zgodbo iz Dobrne zapisali. Računali smo, da bo nepedagoško in skrajno znašanje tovarišice Rožančeve kmalu postavljeno pod lupo. Ker jo tako odlašanje opogumija, hitimo zdaj mi, da bi preprečili njena naslednja dejanja. Hkrati pa se tudi vprašujemo, zakaj kolektiv osnovne šole v Dobrni, ki je eden resnično zavzetih in delovnih kolektivov celjskega območja, hitro in radikalno ne ukrepa, saj eno samo nepedagoško ravnanje njihovega člana medse slabo luč na vse ostale?

In končno, srednjeveške metode, ki jih uporablja Rožančeva na ta način, da uprizarja nasilje nad otrokom, ki ni ničesar kriv, najbrž ne sodijo več samo v sklop šolskega dela in šolske etike ter disciplinske kazni, temveč s svojimi koreninami segajo globlje, — onemogočiti dr. Gornikovo v njenem poklicu in jo spraviti na kolena. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da od vseh povojnih zdravnikov, ki so delali v Dobrni, ona najdlje vztraja na delovnem mestu. Ker se z ljudmi, ki so trdi po naravi, a mehkega srca, dobro razume. In kot smo že zapisali, je to nekaterim kamren spotike.

ZDENKA STOPAR

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE
ROMAN BOBEN

GIMNAZIJE IN PEDAGOŠKE GIMNAZIJE

Mnogi so doživeli neuspeh in razočaranje, ker so se po končani osnovni šoli spraševali samo, v katero šolo bi se vpisali in niso pomislili na poklice in njihove zahteve, za katere te šole učence usposablja. Imamo dokaj veliko število srednjih šol, ki pa se po svojem smotru razlikujejo. O vseh teh srednjih šolah bom še govoril, danes pa bi se pomenili predvsem o gimnaziji in pedagoški gimnaziji. Rad bi namreč svetoval tistim, ki se želijo vključiti v štiri-letne srednje šole in imajo željo nadaljevati študij kasneje na višjih in visokih šolah.

Najprimernejša pot in priprava za študij na univerzi, višjih in visokih šolah, je gimnazija. Težave pa nastopijo, ker se v to vrsto šol ne vpisujejo najposobnejši, ampak v velkem številu tudi preprosto sposobni. Del teh odpade že v gimnaziji, večji del pa omaga kasneje pri visokošolskem študiju. Gimnazija vam ne sme biti izhod v sili. Ta šola pripravlja prvenstveno dijake za nadaljnji študij. Napak bi bilo, če boste mislili, da daje gimnazija tako zaključeno izobrazbo, ki omogoča ustrezno zaposlitev. Maturanti gimnazij se težko zaposlijo, kajti za delovna mesta, na katerih bi se morebiti lahko zaposlili, vzgajajo kadre druge šole, kot so: ekonomska, tehniška, zdravstvena itd. Rad bi vas tudi opozoril, da se mnogi odločajo za srednjo tehniško šolo ali pa katero drugo, čeprav imajo namen nadaljevati

študij na fakulteti. Prav to je napačno. Mnogo jih je, ki so prepričani, da srednje šole bolje pripravijo dijake za različne višje in visoke šole. Te pa ugotavljajo na podlagi izkušenj, da so pri študiju uspešnejši tisti, ki so prišli z gimnazij.

Na gimnazijah je tudi premalo nadpovprečno nadarjenih otrok iz delavskih in kmečkih družin. Verjetno je temu kriva štipendijska politika, ki iz leta v leto popravlja svoje napake. Sedaj že lahko govorimo o tem, da bodo vsi odlični in prav dobri učenci, ki se bodo odločili za gimnazijo in pedagoško gimnazijo in nimajo potrebnih materialnih sredstev, dobili primerne štipendije.

Da se boste lažje odločili, nekaj ugotovitev iz dosedanjih izkušenj. V gimnaziji praviloma uspevajo učenci, ki zaključujejo osnovno šolo z odličnim ali prav dobrim uspehom. Pomembno je, da vam niso delali v višjih razredih preglavice matematika, slovenščina in tuj jezik. Do učenja in branja mora imeti bodoči gimnazijec veliko veselje in nagnjenje. Zelo pomembne so tudi utrjene delovne navade in interes za študijsko delo. Lahko bi še naštevali. Morda predvsem za tiste, ki boste kasneje nadaljevali študij na pedagoški akademiji, filozofski fakulteti in postali vzgojitelji ter učitelji na naših šolah.

Ne da bi zmanjšali pomen teh kvalitet v drugih poklicih — vendar za pedagoški poklic to pou-

darjam nekoliko bolj. V mislih imam ljubezen do mladih ljudi, predanost delu, ki prinaša toliko lepega kot redkokateri poklic, pripravljenost, da se človek ves posveti tako važni — za posameznika in družbo — pomembni nalogi, kot je vzgoja in izobraževanje mladega človeka. Učitelj je gradbenik — s svojim delom bo zgradil osebnost nešteti ljudi in zato mora biti tudi sam takšna osebnost, ki jo bodo ljudje spoštovali in ji zaupali.

Študijske zahteve se med gimnazijo in pedagoško gimnazijo skorajda ne razlikujejo. Vse, kar sem napisal, velja za obe. Lahko bi samo omenili, da je v učnem programu pedagoške gimnazije poudarek na likovni in glasbeni vzgoji. Čeprav se po končani pedagoški gimnaziji lahko dijaki vpšejo na visoke šole, je prvenstveni namen te šole, da usmerja dijake v pedagoške poklice in to za razredne in predmetne učitelje. Za ta poklic se boste lahko usposobili na pedagoških akademijah. Pedagoška gimnazija v Celju bo v šolskem letu 1974-75 sprejela 120 učencev. Vpisovanje bo od 17. do 21. junija — vsak dan od 8. do 12. ure. Sprejemnih izpitov ne bo. Prednost bodo imeli tisti učenci, ki bodo zaključili osnovno šolo z boljšim uspehom. Tudi za štipendije ne bo težko. Le pravočasno boste morali poskrbeti za potrebne dokumente.

Gimnazija bo sprejela 220 učencev. Tudi tu ne bo

sprejemnih izpitov. Razpis in rok za vpis bodo objavljeni v dnevnem časopisu. Sedaj pa še nekaj drugih stvari.

Hvala za pisma. Vsem bom poskusil odgovoriti — nekatere stvari boste našli v teh člankih ali v »Informacijah«. Nekatere sem povabil na razgovor, ker pač le na ta način lahko rešimo njihov problem. Dopisovanje bi bilo v takih primerih preveč zamudno in neučinkovito. Posebno tistim, ki imajo kakršnekoli težave z zdravjem in mislijo, da bodo težave zaradi tega pri svojem bodočem šolanju, priporočam, da se kar osebno oglasijo v naši poklicni svetovalnici. Lahko nas obvestijo z dopisnico ali pa tudi to ni potrebno. Pridite, pa bomo zaprosili strokovnjake v oddelku za medicino dela pri zdravstvenem domu v Celju, da nam povedo svoje mnenje o vaših težavah in vam svetujejo pravilno izbiro poklica.

Poklicno svetovanje ni namenjeno samo učencem osnovne šole. Zelim si, da bi v večjem številu in pravočasno prihajali tudi absolventi srednjih šol, višjih, visokih in tisti, ki mora iz kakršnegakoli razloga menjati svoj poklic. Vabimo tudi starše. S skupnimi močmi bomo lažje pomagali našim šolarjem, dijakom in študentom. Naj zaključim. Ne izberite poklica, ki je za vaše duševne in telesne zmogljivosti preveč zahteven. Varujte se tudi poklicev, ki ne bodo zaposlili vseh vaših sposobnosti.

POSTANI, POGLEJ IN POVEJ

Šola združuje otroke in vsakdo se rad spominja prelepih šolskih dni, vse slabo pa pozabi. V šolskih klopih se sklepajo znanstva, prijateljstva. Ljudje potem gredo vsak svojo pot, ostanejo pa spomini, kdo je bil sošolec ali sošolka.

Znanec T...

»Poglej, kako smo se spremenili ljudje. Z Ivanom sva hodila šest let skupaj v šolo. V klopi sva sedela skupaj, jedla en kos kruha, pisala pismenca dekletom. No, jaz sem končal z osmimi razredi, on s fakulteto. Ko se danes srečava, se ne vidiva, namreč, on me ne vidi, čeprav dobro vem, da me pozna. Vidiš, vprašam se zakaj. Mu je nerodno da bi kot fakultetno izobražen človek pozdravil delavca? Pokazal, da me pozna? Hudiča, saj nisem nič slabši od njega. Res ne znam tako lepo govoriti, ampak, saj sva ja človeku... sošolca...

Kdor visoko leta, nizko...

Znanec I...

»Veš, da smo ljudje čudni. Poglej, pred dobrimi desetimi leti sem delal v organizaciji skupaj s Tomažem. Danes je funkcionar izven Celja. Zadnjič sem ga srečal, se hotel z njim pogovoriti vsaj minuto, dve, on pa kot že desetkrat: Nimam časa, veš, mudi se mi. Čez pet minut sem ga videl stati pri nekem šanku. Veš, če bi bil res pomemben, nič ne rečem, malo časa imajo takšni. Mi zameri, ker jaz nisem zlezel tako visoko? Sem zdaj premajhen zanj?»

Znanka V...

»Z Meto sva se nekoč odlično razumeli. Saj tudi zdaj ni prišlo nič med naju, ampak... Poročila se je z Janezom, on je pa direktor. Zdej je ona »direktorjeva«, moj mož pa dela kot uslužbenec. Krogi v katerih se gibava, se ne stikajo, na cesti pa mi le odkima v pozdrav. Tako zviška. Kaj misliš, zakaj?»

Postani popotnik, poglej in povej, zakaj tako hitiš skozi ljudi, saj si tudi ti človek, enak med enakimi, tovariš s tovariši.

M. S.

NAŠI ZNANCI — IVAN KOPAČ - PAUČEK

PIŠE JURE KRAŠOVEC 6

NAČELA IN MOŽNOSTI

Za partizanskega zdravnika, borca 14. divizije, organizatorja partizanskih bolnišnic na območju Pohorja in Graške gore, za dr. Ivana Kopača — Paučka med vojno začetni boj ni končan. Tudi danes teče kri, na cestah med avtomobilsko pločevino, na delovnih mestih ob nesrečah, ob rojevanju novih življenj... Za zdravnika je vselej cilj enak, obvarovati življenje, premagati prezgodnjo smrt.

Zdravnik pa je polovičen zdravnik, če ne sodeluje tudi pri »zdravljenju« družbenih odnosov. O etiki, zdravniški in občini, o tem, da je samo ena etika, smo govorili zadnjič. Danes, za sklep zapisov o dr. Ivanu Kopaču, pogledimo še eno plat medalje.

jala pri tem, da mora v Sloveniji obveljati princip centralizma in ne koncentracije. To pa ravno iz humanih razlogov. Zdravstvena služba mora biti blizu človeku in sicer masovna zdravstvena služba (porod, poškodbe, zdravljenje najpogostejših notranjih bolezni itd.). Mislimo, da je med bolniki le večna starih ljudi, ki rabi pogled, zdravstveno pomoč tedensko, mesečno, vsaj nekajkrat na leto. Poleg kurativnega dela je zdravnikova naloga tudi varovanje zdravja občana, kar pa ni mogoče urejati iz nekega centra po administrativni poti.

Seveda pa je popolnoma razumljivo, da v prostoru, kot je republika Slovenija, centraliziramo nekaj specifičnih posebnosti, nekaj vrhunskih zadev s področja medicine. Neumno in neodgovorno bi spet bilo, da bi vse slo-

venske bolnišnice imele ekipe za težke operacije na srcu, za operacije možgan. Masovno zdravstvo pa, je poudaril dr. Ivan Kopač, pa mora biti razvito v vseh središčih, tako razvito, da bo praktično vseeno, v kateri od bolnišnic od Kopra do Murske Sobote se kdo podvrže zdravljenju.

Dr. Ivan Kopač dopušča možnost prekomernega kopičenja sredstev na enem kraju v škodo splošnih regionalnih bolnišnic in le-teh na škodo ambulant, zdravstvenih domov itd. Je mnenja, da se bo treba ob skupnem vlaganju v vrhunske specialistične oddelke v okviru kliničnega centra v Ljubljani dogovarjati o aдекватnem koriščenju kapacitet. (Preprosto povedano, da ne bo operacija za nohtnice na prstu uglednega Ljubljanskega povzročila nepotrebno odlaganje kakšnega

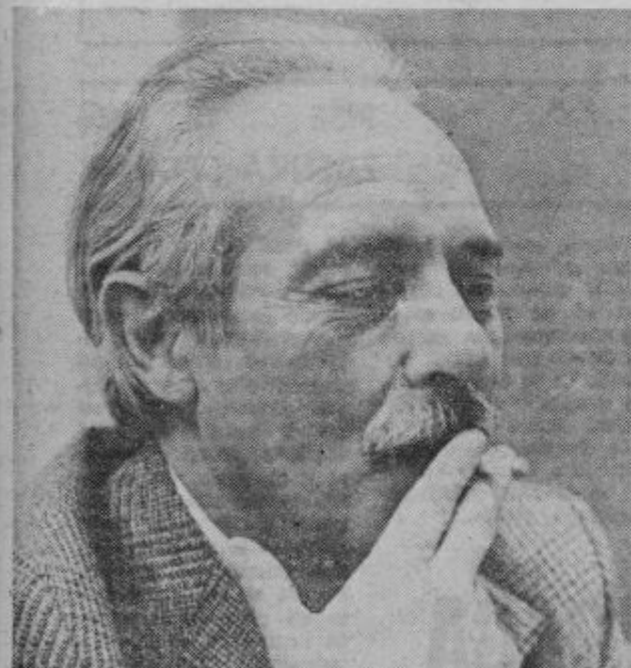
mного težjega primera iz province. (Piščeva opomba) Tudi to dopušča dr. Ivan Kopač, da se princip enakosti pomoči potrebnih občanov, s prednostjo po aktualnosti primera ne spoštuje. Obiti ga želijo mnogi pacienti, tako zaobhajanje pa nekateri zdravniki tolerirajo. Seveda je tu vmes tudi slaba informiranost in izobrazbenost občanov, ki mislijo, da so varnejši, če bo operiral doktor in profesor X. Y. To počnejo ljudje deloma iz razumljivega egoizma, vsak je sebi najbližji, deloma pa iz snobizma za razgovore med hipohondri, češ, mene zdravi ta in ta medicinska zvezda. (Tudi ta zadnji odstavek smo v uredništvu nekoliko bolj živo ilustrirali).

Dr. Ivan Kopač je naposled, ko je beseda nanesla tudi na to, spregovoril tudi o fenomenu hvaležnosti pacien-

tov do svojih zdravnikov, bolniških sester in drugih. Ta hvaležnost pa je v različnih očeh različno pojmovana. Vendar eno drži, da je zdravniku ozdravljen človek na večje zadovoljstvo, da je hvaležnost v pogledu, stisku roke, v zahvali na dopisnici z izleta mnogo bolj pri srcu kot kak dragocen spominek. Seveda so to stvari, ki niso več predmet naše rubrike, v kateri smo želeli predstaviti našega dobrega znanca, nekdanjega partizanskega ranocelnika, človeka, okoli katerega se zgrinjajo predvsem tegobe ljudi in njih zla sreča...

Upajmo, da ste prebrali vsaj nekaj takega, češar niste vedeli o njem. In to je tudi naš namen. Navadno ljudi, za katere trdimo, da so nam znanci, poznamo le površno.

KONEC

Ko smo zadnjič zapisali, da je etika zdravnika, zdravstvene ustanove odvisna od družbene etike, je treba povedati, da je od stopnje razvitosti zdravstvene službe, medsebojne solidarnosti odvisna ta temeljna humanistična poteza družbe. Kakšna je ta organizacija, ki ima na skrbi zdravje naroda in vseh posameznikov v njem, kakšen je način financiranja, je tudi legitimacija o tem. Dr. Ivan Kopač meni, da v družbenem dogovarjanju o teh vprašanjih sodelujejo dobri in manj dobri državljani, več ali manj etični, bolj ali manj solidarni, zato so tudi pogoji lahko

odlični, dobri ali celo slabi. »In kot v odnosu do posameznega bolnika včasih ni kaj v redu, tako tudi v odnosih do celotnega kompleksa, ki mu pravimo skrb za človeka, pogosto ni kaj v redu. Tako na primer ni neznan pojav posameznikov, grupe vplivnih občanov in tudi posameznih območij, da bi celotno zdravstveno službo koncentrirali na enem mestu in to seveda supermodernizirano, recimo v glavnem mestu republike. Mislim, da je to nevzdržno. Vendar, da se razumemo, republiška skupščina, v kateri sodelujem kot poslanec, je že dosedaj vztra-

pisma

ZAMORJENI CVET

Bil je zamegjen in mrzel zimski popoldan. Čutila sem, da bo to nedeljsko popoldne odločilno zame. S prijateljem, s katerim sva oba v srcu čutila več kot prijateljstvo, sva šla na obisk k moji prijateljici. Ne smem se spomniti, kako srečna sem bila že ob sami misli, da je zraven mene on, kateremu so bile posvečene vse moje misli. Obenem sem se bala, da bo moje neuresničljivo hrepenenje porušeno. Po poti k prijateljici in pri njej je bilo prelepo, saj smo preživeli prijeten popoldan.

Ko sva pa šla z Ivanom domov, me je vedno bolj mučila misel: »Odloči se! Odločitev bo vsak čas pred teboj, saj o tem govore njegove oči. Daj, zlaži se! Saj mogoče ni nič hudega. Kaj bo tisti dogodek izpred 10 let. To so bila otroška leta in nisi prav nič kriva, če te je nekdo izabil.« A drugi glas je govoril: »Ne smeš mu lagati! Saj vidiš, kako dober, odkrit in pošten je do tebe. Kaj če se pozneje izkaže, da le ni vse, kot bi moralo biti? Ali ne veš, kako tudi tebe prizadene laž, še bolj pa od ljubljene osebe?« Vedela sem, da bi z lažjo porušila vse lepo v nama in bi se počutila sama sebi proti njemu lažnivka. In še tretji glas se je oglasil: »Povej mu po pravici, kako in kaj. Saj te bo razumel.« Bala sem se, da bi mi rekel: »To ni res! S tem me hočeš ogoljufati in nisi tako poštena, kot si se delala.« Da bi kaj takega doživela od njega! Ne!

Rajši vidim, da nisem kljub vsej ljubezni nikoli njegova. Lahko bi mi vsak to rekel, samo on ne. Vedno me je mučil občutek manjvrednosti in da bi mi sedaj mogoče ljubljena oseba prizadela takšno bolečino... Najraje ostane ta bolečina še nadalje v meni in mi bo ostal vsaj dober prijatelj.

Vse te misli so mi rojile po glavi in spodbijale druga drugo, ko sva hodila po ozki gazi proti domu. Bilo je hud boj, ki ga ne privoščim niti sovražniku. Ko se je gaz razširila in prečkala z drugo, me je Ivan prijel rahlo za roko, pritisnil na se ter rekel: »Čilka, boš ti za vedno moja.« V meni je kričala neutešljiva bolečina. Najraje bi se bila tesno privila k njemu in rekla: »Saj sem v mislih že davno vsa tvoja.« A neka nevidna sila je govorila namesto mene, čeprav bi jo najrajši prevpila. »To je nemogoče.« Še sedaj ga vidim, kako je obstal, kot da misli, da ni slišal pravilno. Iztrgala sem se mu iz objema in tako sva nadaljevala pot, zaverovana vsak v svoje misli. Zdelo se mi je, da mi bo srce raztrgalo od bolečine. Zavedala pa sem se, da moram biti trdna, ako nočem, da onesrečim mogoče še njega. Ko sva prišla do najnega doma, sva se ustavila in zopet me je prav nežno vprašal: »Čilka, zakaj ne?« Vem, da več ni mogel spraviti iz sebe. Drugo so govorile njegove oči. In zlagala sem se mu, kar me še danes boli: »Saj veš, da si leto dni mlajši in si boš kasneje poiskal drugo, lepšo in mlajšo. Saj boš bogat.« Ko je uvidel, da vse prigovarjanje nič

ne pomaga, me je prosil vsaj za poljub za slovo. Zavrnila sem ga. Vedela sem, da če to naredim, ne bi več vzdržala. Tako sva se razšla z bolečino v srcu in on z mislijo, da ga ne maram...

Od tega dogodka je preteklo že precej časa. Lahko rečem, da sem srečno poročena, čeprav z drugim. Toda kljub temu čutim včasih v sebi vsiljivo žejjo, da bi bilo vse skupaj drugače. Saj vem, da še vedno oba trpiva, ker čutiva, da bi bila lahko skupaj in ne, da se drug drugega izogibljiva, a oči govore drugače.

To zgodbo pišem kot utoho, da nekomu razodenem svojo bol in kot opozorilo starejšim, ki ne znajo včasih zdržati svojih strasti proti nedolžnemu otroku, saj mu s tem zagrenijo včasih poznejše življenje.

DAN ŽENA V GRIZAH

V Grizah smo lepo praznovali Dan žena. V domu Svobode so se zbrale žene in matere. Razveseljivo je, da smo videli tudi žene, ki niso na nobeni veselici.

V kulturnem sporedu so nastopili pionirji, mladinke, tamburaši in ženski pevski zbor. Dramska skupina je navdušila nabito polno dvorano s spevolgro »Kmečki turizem«. Kakor je že tradicija, smo tudi letos obdarovali eno od žena. Pozornosti je bila deležna Zafanova mama kot mati, ki je imela največ otrok. Za dobro voljo je dostojno poskrbel Griški kvintet. Izkupiček pri pomarančnem plesu smo namenili celjski bolnišnici za aparat za zgodnje odkrivanje raka. V ta namen smo nabrali 620 din.

M. G.

ČUTIMO SE ODRINJENE

Sedim za mizo. Pred seboj imam NT, ki ga berem vsak večer od četrt-

ka dalje in še ob nedeljah, če mi čas dopušča. Je tista ura, ko se srečne mamice zbirajo v celjskem gledališču. Čestitam jim! Obžalujem pa v imenu sebe in vseh tistih, ki bi tudi morale biti med njimi, a smo žal odrinjene.

Tudi me, ki nimamo pravice do današnje pridelitve, čeprav smo rodile »ustrezno« število otrok, smo enakopravni člani naše družbe. Ali bi ne mogli povabiti tudi tiste, ki pravite, da niso hotele sodelovati ali pa tiste, ki ne veste zanje. Lepo bi bilo prebrati, da se lahko udeležimo prireditve tudi me, ki za nas ne veste. Enako smo se morale žrtvovati, živeti v revščini z otroki, se boriti za pravice, za boljšo prihodnost svojih otrok, kot smo jo imele me same. No, tu si nimamo kaj pritoževati. Vsaj mladini je večinoma danes lepo.

Ne gre za to, da niste naše revščine opisovali v našem časopisu, saj od tega ne bi imela nobena nič. Važno je, da smo rodile zdrave otroke, jih vzgojile v poštene državljanke, kar je ponos nas samih, naše armade in vse človeške družbe. Toda razlike pri tem pa le ne bi smelo biti. Neko priznanje bi tudi me zaslužilo.

Prav bi bilo, če bi se vsaka občinska skupščina enkrat na leto na kak primeren dan spomnila na tiste matere, ki imamo večje število sinov — vojakov, ki smo skoraj vsako leto jokale ob njihovem glovesu pri odhodu v vojsko.

MARIJA VRBOVSEK, Laško

Odgovor: Soglašamo z vami. O predlogu bomo razmislili.

SPET »ZA ALI PROTI«

Kar precej nas, ki smo radi brali NT, se strinja z Antonom Volaskom. V kratkem sporočilu je veliko povedal. Možakar ima prav. On bo NT odpovedal, če ne boste ne-

hali s slikami golih žensk. Pri nas na Ljubečnem so ga že. Poglejte seznam, pričrli se boste. Pa ne zaradi podražitve.

Povejte nam, dragi častnikarji, katera normalna oseba je zadovoljna s »papirnato golo žensko«? ... Tam okrog ima pa zavite brisače... pišete v NT. (Tudi pri nas imamo brisače v komodi, spodaj levo.)

Nimamo pomislekov zaradi spolne vzgoje v šoli od 4. razreda dalje, saj to povedo v lepi obliki. Sama sem bila navzoča pred 15 leti v šoli v Hudinji. Da pa se predšolski otroci tresejo in poželjivo gledajo to goloto v NT, pa res ne gre. Če bi bil NT od daleč, iz inozemstva, potem že.

Oblecite še vašo zadnjo stran tako, kakor se za nas Slovence »šika«, pa nam noben mladinec ne bo rekel: »Kakor ste nas naučili takšni smo!« Brigajmo se za svoje težave, svojo ljubezen in ne za ljubezen in »viseče mreže« po svetu!

Pavla FELDIN, Ljubčna

OBIŠČITE JIH

Ne morem si kaj, da se ne bi oglasila. V nedeljo

sem šla po radiu in tudi v časopisu sem brala, da ste pripravili lep sprejem stariim ženicam nad 80 let. Pa sem si mislila, zakaj jih niste pokali še več. Prišli bi malo na Kozjansko oziroma v Loko pri Zumu. Tam namreč živi več starih žena. Ena ima celo 93 let, pa Marija Vajdič, stara 87 let, ki je tudi partizanska mama ima 10 otrok, ki so vsi živi in so bili v NOB. Seveda ima tudi 29 vnukov in 20 pravnukov. Torej lepa družina. Koliko partizanov se je najedlo pri Vajdičevi mami in prespalo tam! Kar vprašajte malo sosedo.

Pa tudi Kodrinova Neža ima čez 80 let. Tisto nedeljo sem bila pri njih, ko so poslušali radio. Sprejem je bil res lep in teta so imeli čisto solzne oči. Lepo bi bilo, če bi obiskali tudi te žene. Našli jih boste, ker jih vsak pozna.

Oprostite, ker sem se oglasila v imenu drugih. Mislim, da so si to zaslužile.

GRABIN, Loka pri Zumu

Odgovor: Hvaležni smo vam za informacije. Matere bomo obiskali.

PARTIZANSKA MATI

Po gozdu tiho stopa mati po stezi črni in med hrasti, v srcu težko žalost nosi, le koga naj zdravila prosi? Ko pa pride na poljane med cvetice nežno zbrane, tu se spomni svojega sina, ki ga pred leti je ubila nemška mina. Razgrnite se cvetice, da vidim črno zemljo, pod njo leži moj sin in moji partizani. Kje so trupla mojih partizanov? Morda na njih stojim? Ve povejte mi, cvetice, saj vaše prednice bile so priče! Cvetice sklonile so glave in tiho šepetale: »Tega ljuba mati pa nihče ne ve!« Od srca mati solzo potoči, s težko žalostjo med cveticami zaspi.

Jelka Škrobar

STOJI, STOJI BELI GRAD

O obrambnih galerijah, pri katerih smo se pomudili v našem zadnjem sestavku, bi kazalo povedati še nekaj besed. Brez težav lahko uganemo, da je takšna zaščita omogočala moštvu, da se je vsak hip lahko neovirano in neopaženo zbralo na tistem mestu, kjer je sovražnik najhuje pritiskal in ogrožal grad. Obenem pa so bile te galerije na notranji strani odprte. Če se je torej sovražnik kljub žilavemu odporu branilcev posrečilo vdreti v grad in je tako prišel tudi v posest galerij, je teh ni mogel izrabiti kot svojo lastno utrjeno postojanko za napad na notranji grad. Vendar pa velja, da so galerije postavljali samo v vojnih časih, saj bi bilo sicer njihovo vzdrževanje predrago, takrat pa so jih nameščali ne le na obzidju, temveč tudi na drugih izpostavljenih grajskih stavbah, zlasti stolpih.

Kjer na obzidju, opremljenem z nadzidki, ni bilo galerij, so se branilci zavarovali na drug na-

čin. Okenca med nadzidki so zapirali s posebnimi loputami, ki so bile nameščene bodisi na posebnih konzolah ali pa obešene na verigah. Te lopute so omogočale, da je bilo odprtine možno po potrebi zapirati in odpirati. Tako so vnaprej prestrezale sovražnikove izstrelke, obenem pa omogočale stre-

ne venčne obrambne frike, ki pa se v našem gradivu niso ohranili, zato jih tu ne bomo posebej opisovali. Poznamo jih samo vrh renesančnih obrambnih stolpov, kakršna sta lemberški in velenjski, njihova vloga pa je bila zlasti ta, da bi se dodatno otežkočili naslanjanje lestev in zavzete obzidja, saj so ti fri-

črti. Pogosto se je krivilo navznoter in tako so imele branilci možnost bočnega obstreljevanja sovražnika, kjer pa je bilo obzidje ravno ali izbočeno navzven, so na primer nem mestu uredili posebne zidane ali lesene pomoje, ki so bili namenjeni bočni obrambi. Ti pomoli so bile pravcate male trdnjave. Na prednji stra-

lo dovolj sredstev ali prostora za izgradnjo močnejših obrambnih objektov, se pa zaradi svoje izpostavljenosti lege pri nas na žalost niso nikjer ohranili. Le tu in tam, npr. na gradu Vodriž v Mislinjski dolini pričajo o njih nekdanjem obstoju ohranjene kamnite konzole na severni strani obrambnega plašča.

jo iznad njega. Takšne stolpe so postavljali zlasti na sorazmeroma najslabše zavarovanih in najlaže dostopnih mestih, tako da so na teh točkah prevzeli težo celotne grajske obrambe. Stolpi so bili s hodniki ali celo vzdolžnimi mostiči povezani z obzidjem, na notranji, hrbtni strani pa pogosto sploh niso imeli stene — iz istega vzroka kot galerije na obzidju. Pokriti so bili s stožčasto ali piramidasto kapo, za kritino pa so uporabljali skodle, skrij ali opeko.

Z VRELO VODO NAD SOVRAGA

ljanje branilcev navzven ali navzdol. Pogosto so bile lopute opremljene tudi z ozkimi strelnimi linami. Pogosto so imele ob straneh tudi nekatere ozke trikotne »ličnice«, tako da so vedno omogočale pogled navzdol k vznožju obzidja, ki bi ga sovražnik eventualno želel spodkopati.

Pozneje, ko se je obrambna tehnika že izpopolnila, srečujemo na obzidjih tudi takoiimenova-

zi tvorili nekakšen zob, ob katerem se je lestev vselej zataknila. Obenem je bilo v njih zlahka namestiti takoiimenovane izlivnice za smolo. Skozite so nato branilci lahko sipali na sovražnika vse, od kamenja do vrelega olja ali kropa, ne da bi se sami izpostavljali in ne da bi se jim bilo treba mučiti z vzdigovanjem težkih košar ali kotlov.

Obzidje navadno nikoli ni potekalo v ravni

ni in obeh stranskih stenah so imeli strelne odprtine, na dnu pa največkrat tudi izlivnice, o kakršnih smo malo prej govorili. Takšne pomoje so nameščali tudi na vogale obzidja, zlasti če leti niso bili zavarovani s posebnimi stolpi, predvsem pa nad vhodnimi vrati, kjer so se izkazali za kaj mnogostransko koristne. Pomoli so bili pogostni zlasti na manjših gradovih, kjer po navadi ni bi-

Kjer so okoliščine, sredstva in zemljišče dopuščali, so že v 14. in zlasti 15. stoletju pričeli visoko v zraku lebdeče pomojne stolpiče spreminjati v prave stolpe, ki so segali do tal. Taki stolpi so bili lahko različne oblike, vendar v našem gradivu najpogostejše nastopajo okrogli stolpi. Značilno zanje je, da pretrgajo sklenjen potek obzidja in da se vsaj za višino nadstropja povzpne-

70 ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

se priporoča

KDOR VARČUJE
SI SREČO KUJE

PIŠE (6)
ZDENKA STOPAR

Minulo nedeljo je bilo na Celjski koči nadvse živahno. Kako tudi ne bi bilo, saj je bilo snega še dovolj, sonce pa je žgalo kot za stavo. Smučarji, ki jih je letošnja skopa zima opeharila za marsikatero urico veselja, so si zato dali duška. Kot tale na naši fotografiji, ki je vsem opazovalcem v veselje na snegu zaplesal pravi dunajski valček, pa še preval je naredil vmes.

Foto: B. Stamejčič

HVALA VSEM

Na morje za Dan žena! Hvala uredništvu NT, ki nam je omogočilo ta prekrasni izlet. Najlepša hvala spremljevalcem — novinarjem, ki so nas zabavali in kraje tolmačili.

Vsem tovarišicam — sopotnicam pa, ki jim mrzli koprski veter ni dopuščal kopanje v plavem Jadranu, vljučno povabilo v pokriti bazen Atomskih Toplic. Zame je bil izlet res veliko doživetje.

MARIJA REBERSAK
iz Rudnice

DVOJNO ŽIVLJENJE

Prebriral sem Novi tednik in našel nekaj besed tudi o klubih in alkoholizmu. Zato sem se odločil, da napišem nekaj vrstic.

Abstiniram že nekaj časa in od takrat čutim dvojno življenje. Sicer me ne ovira, pa vseeno mi malce ne ugaja vsakodnevno srečanje s starimi

znanci in prijatelji. Ne prijetno mi je zato, ker mi vsi nekako zavidajo, češ zdravil se je proti alkoholizmu, vendar zdaj zaenkrat še ne pije, ko pa bo začel, ne bo mogel nehati. Takšno je moje prvo življenje, s katerim se srečujem vsak dan. Drugo pa je to, da mi slin na sebe in na druge. Če bom začel piti, bom najprej škodoval sebi, drugi pa se bodo norčevali iz mene, češ spet je pijanec. Pa ne samo to. Klubu napraviš skrb in mu daš sam slabo ime in oceno. Zato je vztrajam in se držim, kar se da, saj to je v moje dobro. Toliko zaenkrat. Samo še tople pozdrave od člana Kluba zdravljenih alkoholikov Sentjur pri Celju.

ANTON R.

ZLOBNO NATOLCEVANJE

Sicer nisem naročnik št. 11, vendar preberem vsako številko, če ne dru-

gega pa vsaj tisto, kar zadeva občino Šmarje pri Jelšah, zlasti Kozjanski del.

Tako sem tudi prebral članek z dne 7. marca, št. 9 na str. 13 »Dodatek k laž ali resnica«. Ta članek dovolj jasno kaže, da je bil napisan iz samohvale in mržnje do naše poštvene zdravnice. Ti sti, ki je to pisal, dovolj jasno kaže, da je sam podvržen živčnosti in napuhu in da sramotj sam sebe. Tega se seveda ne zaveda. Ne samo tale, ampak mnogo več nas je, ki zdravniško Ružo Vreg poznamo vendar ne tako, kakor on piše. Kam sem bil velikokrat prisiljen iskati zdravniško pomoč pri dr. Vregovi, pa niti enkrat nisem opazil najmanjšega sledu njene živčnosti niti takrat, ko bi zanjo imela tehten razlog. Naj se pisec članka zaveda, da pri nas, katerim je zdravnica pomagala s svojo sposobnostjo, ni dosegel svojega podlega namena. Ravno nasprotno, še več bo imela ugleda. Vse, kar je pisec

članka napisal o zdravniški dr. Ruži Vreg, je samo zlobno natolcevanje z namenom zdravnico oblatiti in povzročiti do nje čim večji odpor. Ko je bil še prejšnji zdravnik, je bila čakalnica dostikrat skoraj prazna. Odkar pa je dr. Ruža Vreg v Kozjem, je vedno natrpano polna pacientov. Če bi ljudje ne cenili njenih zdravstvenih storitev, jih ne bi bilo toliko.

Pisec članka pravi, da živi v Berlinu, zato mu svetujem naj komandira Berlinčanom, naši zdravniški pa naj pusti ugled, ki si ga je dovolj zaslužila. Mi, Kozjanci, bomo vedno hvaležni naši zdravnici dr. Ruži Vreg za njeno veliko poštvenost v zdravniški službi.

JANEZ TRŽAN st.,
Zeče

BOJ PROTI ALKOHOLIZMU

Kot dolgoletni naročnik prej Celjskega in sedaj Novega tednika me zanimajo vse novice, ki jih prinaša vaš, odnosno

naš časopis. Ze nekajkrat so bili objavljeni tudi članki, ki so govorili o alkoholizmu in boju proti njemu. Tako me je članek v zadnji številki tednika, ki govori o klubih ozdravljenih alkoholikov in ugotavlja, da jih je še premalo, pripeljal na tole misel.

Res je, kakor ugotavljajo statistiki, ki prikazujejo, odnosno ugotavljajo število »bolnih« alkoholikov, da so že, oziroma postajajo breme ne samo socialnega zavoda, temveč družbe kot celote. Ne bi se v tem članku spuščal v podrobnosti težav, ki jih povzročata alkohol in alkoholiki. Pač pa se mi ob tem poraja drugo vprašanje in sicer: Zakaj se po eni strani borimo proti alkoholizmu in vlagamo precejšnja sredstva za zdravljenje alkoholikov itd. Na drugi strani smo priče dajanju velikih nagrad tistim, ki pijejo. Tak primer je nagradna igra tovarne Talis iz Maribora s svojim Pils pivom. Mar se vam ne zdi, da se

navedena primera »boj in nagrada« ne skladata, še manj sta pa družbi v korist v pravem pomenu besede. Mislim, da je omenjena stvar vredna premisleka za nas vse. Posebno pa še v bodoče, ko bomo na obračunskih listih za OD imeli točen prikaz vseh obveznosti do družbe, med drugim tudi obveznosti do socialnega varstva. Za slednje se v prihodnje predvideva nekoliko povečanje. Zaradi tega mislim, da je s tem v zvezi upravičeno vprašanje, če je dobroimerni predlog zdravnikov, ki so pred letom ali več zborovali na Bledu, naj se ukinejo reklame za prodajo alkoholnih pijač, padel na nerodovita tla in propadel. Kaže, da raje vidimo enostranske koristi, ne pa koristi družbe v celoti.

Končujem ta dopis z željo, da objavite v rubriki »Pisma bralcev« in upam, da nisem sam s tem razmišljanjem.

Drošč Stanko
Ločica ob Savinji 9

Pred kratkim sta praznovala zakonca Turnšek iz Celja biserno poroko. Šestdeset let skupnega življenja jima je prineslo mnogo žalostnih, pa tudi lepih trenutkov. V zakonu se jima je rodilo 14 otrok, živih pa je še sedem hčera in sin, ki sedaj gospodari na domači kmetiji. Mati Marija je stara 84 let, oče Anton je nekaj mesecev starejši, oba pa sta še prava mladeniča. Marija Turnškova malo toži, da je pozabljiva, »da gre v shrambo pa spetoma pozabi, po kaj je prišla«, vendar se še vedno pridno suče okrog štedilnika v domači kuhinji. Pravi, da od vseh opravil najraje kuha, posebej meso in krompir. Povedala mi je tudi, da so se na biserni poroki zbrali vsi otroci, vnuki in pravnuki. »Bilo je tako lepo,« je rekla. Želimo, da bi se tako še velikokrat srečali!

ZREČE NEKDAJ IN DANES

PIŠE 3
FRANC KOZJEK

ZELEZNICA JE BILA VELIKEGA POMENA ZA ZREČE. V letih pred drugo svetovno vojno so na postaji naložili dnevno okoli 15 vagonov lesa. Vsako leto je prišlo v Zreče okoli 170 vagonov moka in koruze, največ za mlinarje Ivana Kovača in Gustava Pukla.

Zreška železnica pa je bila tudi eden glavnih vzrokov, da so v Zrečah naredili tovarno. Drugi glavni vzrok, da danes tovarna kovanega orodja stoji, pa je bilo zemljišče in vodna moč Dravinje. Kovaški mojster Hlastec, ki se je po razpadu Avstrije vrnil, je na to možnost opozoril bodoče lastnike tovarne. Ti so kupili od Martina Kračuna graščino in velik mlin ob Dravinji z vsem potrebnim zemljiščem.

Da boste najbolje spoznali razmere pred letom 1941, vam bomo opisali posamezne družine, ki so v takratnem času za Zreče nekaj pomenile. Opisali pa bomo tudi sokolsko in prosvetno društvo tistih časov.

KRAČUNOVA HISA

Kračunov rod izvira najbrž iz hrvaškega Zagorja, kjer je veliko ljudi s priimkom Kračun. Martin Kračun, ki se je naselil v Zrečah, je bil čevljar in je imel malo gostilno na levem bregu Dravinje, 100 metrov oddaljeno od cerkve. Mož je bil zelo podjeten, ker je dokupil del velikega posestva družine Vukošek, graščino, velik mlin in hišo v bližini cerkve. Po prvi svetovni vojni so prodali graščino z mlinom. Pri Kračunu je bilo pet deklet in en fant. Kračunova dekleta so se v tistih kritičnih časih, ko je denar izgubljal na vrednosti, poročila, zato je bilo potrebno odšteti veliko dote in Kračunova hiša se je zadožila. Denarnih padcev ni prenesla, kljub temu da je bila posestnikova žena Rozika doma iz bogate Winterjeve družine z veliko doto. Vse skupaj je bilo premalo, da bi gospodar Tine obdržal posestvo, zato je bilo prodano na javni dražbi. Posestvo je kupila žena Tineta Kračuna Rozika, ki je bila knjižena za svojo doto na tretjem mestu. Prevzela je dolg dveh dolžnikov, ki sta bila knjižena

na posestvo pred njo.

V Kračunovi hiši se ni veliko spremenilo. Še naprej je gospodarjenje vodil Tine Kračun, ki je izgubil ženo med nemško okupacijo. Tine se je ponovno poročil in umrl pred nekaj leti. Bil je markantna osebnost in njegova velika zasluga je bilo močno razgibano družabno življenje ter sokolsko društvo. Kračunova hiša je bila v letih pred drugo svetovno vojno središče družabnega življenja in shajališče male trške inteligence.

WINTERJEVA HISA

Na Mernikov grunt v Zrečah se je proti koncu prejšnjega stoletja priženil Josip Winter, ki je bil sposoben trgovec in gospodar. Zena mu je rodila 14 otrok, živih pa je ostalo 11, šest fantov in pet deklet. Vsi Winterjevi otroci so bili postavni fantje in lepa dekleta. Josip Winter je imel velik uspeh pri lesni trgovini in je zelo obogatel. Nakupil je več posesti: Preskerjevo domačijo z žago, gostilno in trgovino, posestvo v Vojniku ter sezidal žago nad graščino v Zrečah. Ko je Winter umrl, so njegovi otroci skupaj s posestvi prevzeli tudi dolgove. Preskerjevo posestvo je prevzel sin Rudolf, grunt na Mernikovem sin Karel, posestvo v Vojniku sin Franc, žago in lesno trgovino pa je prevzel najstarejši sin Slavko. Slednji se je oženil z Nino Lepšinovo iz Brežic, s katero je imel tri hčere in sina Borisa. Gospodar žage Slavko Winter se je ponesrečil leta 1932. Njegova žena Nina, ki pri pristaših svojega moža ni dobila nobene podpore, se je obrnila na kaplana Radanoviča, ki ji je pomagal. Na njeni žagi in posestvu je ustanovil zadrugo in tako rešil posestvo bankrota.

GRUNDNERJEVA HISA

Na starih avstrijskih zemljevidih iz leta 1900 se vidi, da je na mestu, kjer stoji Grundnerjeva hiša,

stala hiša posestnika Dobnika. Gospodar tega posestva je nekaj let pred prvo svetovno vojno pripeljal na svoj dom ženo iz celjske družine Pokorny. V tem zakonu se je rodila hčerka Rika. Hišni gospodar je kmalu po poroki umrl, mlada vdova pa sama ni mogla voditi gospodarstva, zato se je kmalu poročila s posestnikom Grundnerjem iz Poljčan, ki je k hiši prinesel veliko doto. Govorilo se je, da okoli 10.000 goldinarjev. Srednje dobra krava se je v tistem času dobila za 40 goldinarjev. S tem denarjem se je Grundnerjeva domačija zelo opomogla. Pri hiši so imeli več obrti: kovačijo, pekarno, velik mlin, trgovino, gostilno, dve žagi. Imeli pa so tudi toliko zemlje, da so redili 10 glav živine.

V novem zakonu so se rodile tri hčere in gospodar Grundner je kmalu umrl. Ker sama ni mogla voditi posestva, je prosila za pomoč moževega nečaka Gustava Pukla iz Poljčan. Kakor je vedel povedati Jurij Orož, se je govorilo, da se bo poročil z gospodinjo Grundnerjevega posestva. Prišlo pa je drugače. Najstarejša hčerka Rika, stara tedaj 17 let, je zanosila s Puklom in poročila se je z njim. Njena mati je kmalu umrla in kakor vedo povedati, da od žalosti. Naredila pa je oporoko in to tako, da je bil Gustav Pukl v enaki meri dedič kot njene hčere. Gustav Pukl je z ženo Riko prevzel posestvo, a nista najbolje gospodarila. Vse bi bilo razprodano, da ni pomagala celjska nemška hranišnica, ki je nudila pomoč po navodilu Hitlerja vsem Nemcem izven Rajha. Tri leta pred vojno so vstopile tri Grundnerjeve hčere k Hitlerjugendu. Ko so se vrnile, so bile vse zagrizene hitlerjanke in to prenesle na vso družino. V Grundnerjevi hiši je bilo središče pete kolone in delovanje teh ljudi so se Zrečani zavedli, ko je Hitler zasedel Jugoslavijo. Grundnerjeva družina se je z vsemi silami vpregla v Hitlerjevo propagando in veliko škodovala ljudem.

(Se nadaljuje)

AMD „Šlander“ Celje

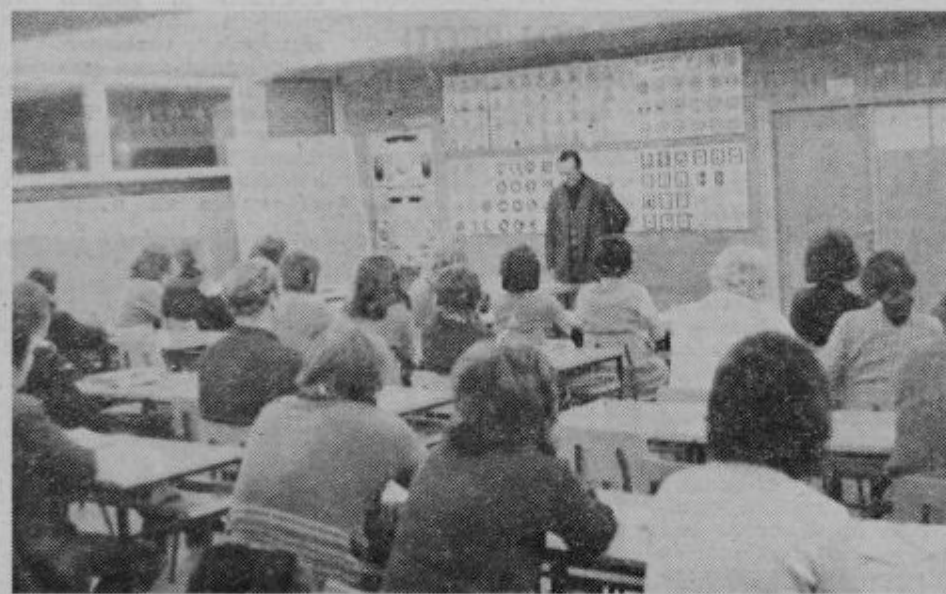
USPEŠNO ŠOLANJE

Naslov ravno ne pove veliko. Že zaradi tega ne, ker je po dosedanjih podatkih izgubilo življenja na cesti okoli 600 ljudi. Izhajajoč iz te strahotne številke, ki ponazarja enoletno bilanco, nam mora postati jasno, da je treba to številko zmanjšati.

S porastom življenjskega standarda se pojavlja tudi na naših cestah vse več motornih vozil. Tudi ugodni prodajni pogoji trgovskih hiš omogočajo, da vse več ljudi seda za volan. Sedejo v motorno vozilo, ki pa ni samo to, ampak tudi smrtonosno orožje. Kako mu uspeva kositi, lahko beremo v dnevnem časopisu in drugod. Zato je tudi dolžnost vseh družbenih sil pa tudi vsakega posameznika, da sam po svojih močeh prispeva k omejitvi omenjene številke, ki poziva v imenu mrtvih vse tiste, ki so že aktivni udeleženci našega prometa in vse tiste, ki to nameravajo postati, da se po človeških normah ravna povsod, kjer so njihova dejanja lahko usodna za soljudi.

V prometu je to najbolj pogost pojav. Vsak s svojo navzočnostjo na cesti neposredno ali posredno veže na se tudi ostale udeležence. Zato je toliko bolj pomembna priprava bodočih voznikov motornih vozil, ki bodo jutri sedli za volan in se vključili v promet. Veliko in važno vlogo pri tem igrajo avto šole, ki jih pri nas ni tako malo. Ena največjih in tudi poklicnih je avto šola AMD „Slavko Šlander“ v Celju s sedežem na Ljubljanski cesti. Že nekaj let poklicno deluje in je iz njenih vrst prišlo med nas že veliko število dobrih voznikov. Zakaj? Predvsem zaradi tega, ker šolanje poteka po strogo začrtanem programu, ki ga posredujejo ustrezni kadri vsem tečajnikom. Sodobno urejena učilnica teoretičnega pouka s pripomočki sodobne šole in dobro organizirana predavanja so glavne odlike uspešnega šolanja. To se neposredno odraža tudi na izpitih pred

občinsko komisijo, kjer so uspehi tečajnikov iz omenjene avto šole najvidnejši. Dobra teoretična priprava je tudi porok za dobro poznavanje prometnih predpisov na cesti. Tega se v šoli zavedajo. Zato hočejo s programiranim in natančnim poukom pripraviti kandidate za vožnjo na cesti za čas, ko bodo v avtu sami. Ko ne bo več pred njimi izpita in kazenskih točk. Odgovornost voznikov je iz dneva v dan večja.

V sodobni učilnici za teoretični pouk.

(Foto: D. Medved)

Na celjskem območju deluje 6 avto šol. »Šlandrova« je edina poklicna z večjim številom honorarnih sodelavcev, predvsem inštruktorjev. Zato gre nedvomno pripisovati uspeh dela ravno dobri strokovni pripravljenosti učnega kadra. O tem smo spregovorili tudi z vodjem šolske dejavnosti pri AMD »Šlander« Stanetom Zupancem: »Učenje preko organizirane šole je velik napredek. Zato bi morali takšno šolanje kmalu urediti v celoti. Mi tudi sami mnogo zahtevamo od samih predavateljev in inštruktorjev. Novi zakon o prometu bo še strožji. Tudi zakon

za ocenjevanje kandidatov bo strožji. To je vse preventiva. Tega se zavedamo in nenehno izpopolnjujemo naše delo. Kandidate učimo za življenje na cesti, za leta naprej, ne samo za občinsko izpitno komisijo. Šolanje končno tudi ni poceni. Vključeni smo tudi s predavanji v prometu v sklopu SLO.

Predavatelj teorije Tone KUCIČ pa je dejal: »Skozi tole »mojo« sodobno opremljeno predavalnico je preromalo nič koliko tečajnikov. Mi-

tisti vozniki, ki ne poznajo prometnih predpisov, lahko pa so še hujši tisti, ki jih sicer poznajo, jih pa podcenjujejo in divjajo. Ti spravljajo v nevarnost vso svojo okolico. Najbolj sem vesel, če vidim, da so me kandidati razumeli in da sem s tem opravil neko konkretno koristno delo.«

Kaj bi lahko pripisal ob zaključku? Organiziran pouk voznikov motornih vozil ne dopušča nobenih kompromisov. Poteka strogo po učnem

programu. Tudi takrat, ko se vrste praktične vožnje. Inštruktorji v vozilih vzgajajo humane, dobre, a zanesljive voznike. Te pa vsekakor iz dneva v dan bolj zahtevajo pogoji, v katerih se promet na naših cestah odvija. In v bodoče bi kazalo več pozornosti posvečati ravno tej dejavnosti: vzgoji in izobraževanju voznikov motornih vozil.

DRAGO MEDVED

KOCUVAN NA STEZI

Miro Kocuvan, odlični atlet, državni rekorder in reprezentant, član AD Kladivar, bo tudi v letošnji sezoni nastopal v sprinterih. Veliko je bilo govora o tem, da je Miro zapustil atletske steze, se posvetil službi in šolanju, za rekreacijo pa igral nogomet pri ZNK Kladivar. Po raznih razgovorih je Miro uvidel, da je najbolje, kljub določenim težavam (ki pa se dajo in se bodo premostile), da nadaljuje (vsaj do konca letošnje sezone) z atletiko.

Ob zadnjem skupnem razgovoru, kateremu so poleg Mira Kocuvana prisostvovali tudi predsednik AD Kladivar Mitja Pipan, Mirov sodelavec, Tone Tavčar in avtor sestavka, smo ugotovili, da je odločitev, da Miro še naprej nastopa v atletiki, najbolj pravilna. Bili smo si enotni tudi v tem, da pa so tako v atletskem društvu Kladivar, kot tudi v republiški in jugoslovanski atletski zvezi določene pomanjkljivosti, ki krnijo ali vsaj ovirajo nadaljnji razvoj atletike, vse te pomanjkljivosti pa bo potrebno čimprej odpraviti.

Pojavljajo se določeni problemi, ki pa ne smejo krniti vsega ostalega. So problemi: od kadrov, atletov, medsebojnih odnosov, statusa vrhunskih športnikov in tako dalje, vendar se vse to rešuje. Zaradi starih grehov ne smemo okupati, ampak konstruktivno pomagati, da se odpravijo. Grehi namreč!

Zadnji primer »Kocuvana« (da ostalih ne omenjamo, kot so primeri Lešek, Pavšek in Dermol, vprašanje Urbančičeve s trenerjem Bezjakom, problem ing. Kopitarja in podobno — samo toliko, da ne bo preveč!) ne sme zavreči nadaljnega razvoja celjske

atletike! Miro, sicer upravičeno zrevoltiran zaradi določenih nesoglasij, je popustil in se vrnil na stezo, kjer je doživel toliko lepih rezultatov in aplavzov pa tudi zakulisnih bojev in govorjenj. Tudi mu primeru morajo slediti tudi ostali, zakar pa je predsednik AD Kladivar Mitja Pipan zagotovil, da bodo. Red mora biti in upajmo, da zdale, Ni pa vse samo na AD

Kladivar, ampak tudi na ostalih. Torej, rokavica je vržena, vendar pobrana, treba jo je dobro pogledati in potem ukrepati. Gre za skupen interes. Težave so in bodo, treba pa jih je premagovati razumno, zbrano in preudarno. Prvi korak je dan, zdaj pa je treba naprej. Če bomo ta korak zmogli, bomo zmogli vsa.

TONE VRABE

AG ZELEZAR CELJE — STORE: SAM SEBI SOVRAŽNIK

Jutri zvečer ob 19.30 bo v kulturnem domu v Storah premiera dramskega dela »Sam sebi sovražnik« v režiji Cveta Vernika. To je že druga premiera tega amaterskega gledališča Zelezar Celje. Store v igralski sezoni 1973/74.

GOZDNO GOSPODARSTVO CELJE

Odbor za delovna razmerja

razpisuje
prosto delovno mesto

AVTOMEHANIKA

Pogoj za zasedbo delovnega mesta je avtomehanik z izpitom.

Kandidati pošljejo prijave v roku 15 dni od objave na Gozdno gospodarstvo Celje — Kadrovske splošni sektor.

»MINERVA«

tovarna za predelavo plastike in kovin

ZABUKOVICA

razpisuje

LICITACIJO

za odprodajo ekstrudorja

»Locati Povesi Ø 75«

Izključna cena ekstrudorja je 140.000 din. Licitacija bo 22. marca 1974 ob 8. uri v upravnih prostorih »Minerve«. Prednost pri licitaciji imajo pravne in fizične osebe, ki bi sklenile z »Minervo« tudi pogodbo o kooperacijskem sodelovanju na področju ekstrudiranja plastičnih mas.

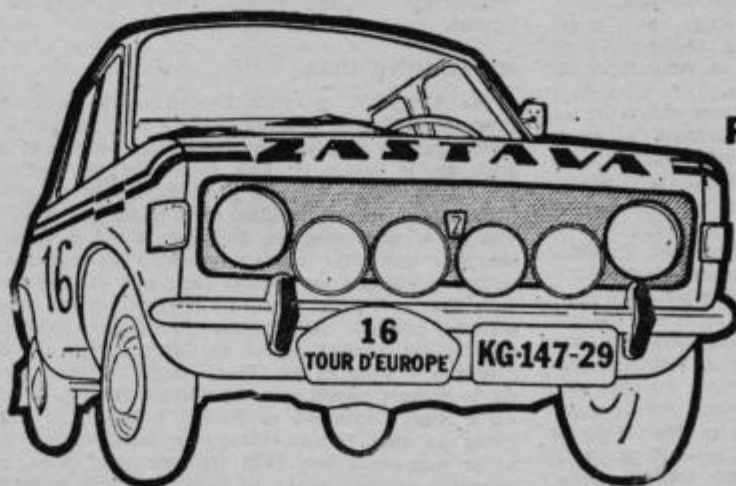
ZASTAVA

101

DO 31. MARCA KREDIT 42.000 N DIN

10%

POPUST ZA DEVIZE

ŠAMPION EVROPE
IN JUGOSLAVIJE

PRODAJA

AVTO CELJE

Obiščite prodajalno avtomobilov Celje
Ljubljanska 11, ali zahtevajte informacije po telefonu 221 80.

OBMOČJE

KDO V DELEGACIJAH

Od danes dalje bomo v Novem tedniku objavili člane vseh delegacij temeljnih samoupravnih skupnosti in organizacij v celjski regiji. Resda še članov delegacij nismo volili, zato danes objavljamo izvoljene evidentirane možne kandidate za člane delegacij iz treh delovnih središč. Po volitvah pa bomo objavljali izvoljene člane delegacij in jih tudi predstavljali. Na ta način želimo poudariti izredno odgovornost delegatov in njihov velik pomen pri uvajanju novega delegatskega sistema.

V krajevni skupnosti Gaberje — Hudinja v Celju bodo občani volili naslednje možne kandidate za člane delegacije: Vida Bukovac, Franc Cvek, Ivan Čendak, Stefa Hartman, Anica Kolenc, Adolf Hrašnik, Konrad Končan, Mirko Kolnik, Pavel Komerički, Ivan Lancner, Franc Lebič, Anica Lásce, Anton Matko, Franc Maurer, Alojz Pavlič, Franc Planinšek, Stevo Pratneker, Branko Prezelj, Oto Račević, Stana Rad-

šel, Zlatko Sentjerc, Vilh Špat st., Jože Stumberger in Jože Zupanc.

V Solskem centru Boris Kidrič v Celju so možni kandidati tile: Franc Erjavec, Irena Kresnik, Stane Mesarec, Milko Mikola, Alojz Napret in Marijana Vravnik.

V štorski Železarni pa so izvolili na kandidacijski konferenci za možne člane delegacije delovne skupnosti skupnih služb naslednje tovariše in tovariše: Franc Antlejš, Stefan Arzenšek, Vlado Brumen, Branko Čmok, Nada Čakš, Mirko Gozdnikar, Frido Gradišnik, Stane Gajser, Stanko Jezovšek, Martin Korže, Lidiya Kavka, Rado Kolšek, Ivan Kragelj, Daniel Mahne, Pavle Mirnik, Anton Motoh, Anton Mušič, Martin Mlakar, Stane Plazar, Jože Povalej, Emilija Perper, Peter Primc, Martin Rojc, Pavle Sokoli, Franc Starlekar, Jožica Tofant, Fanika Urbajs, Anton Vindiš, Silva Zelič in Anton Zibret.

Naš delegat

ZAUPANJE
POMENI
USTVARJANJE

Karl Volavšek je priden človek in kot takšnega ga poznajo Kozjani. Je kmet in ni kmet, ki je velika osem hektarov, dela le popoldne, dopoldne pa s strojem lika izdelke, ki jih izdelujejo njegovi tovariši v tekstilni tovarni Metka v Kozjem. Karl že prej, preden so ga izbrali za delegata za VII. kongres ZKS, ni bil neznan v Kozjem. Če se je kje kaj organiziralo, potem je bilo nekako samo po sebi umeno, da je zraven tudi on. Zato, ker rad poprime za delo. Odlučitev članov občinske konferencie ZK Šmarje pri Jelašu, da pojde na VII. kongres in da tam predstavlja šmarsko občino, je padla nenadoma in Karla tako rekoč presenetila. Njega, ki je član ZK od 1971. leta, redkokdaj preseneti. To ga je.

»To je zame zadoščenje, čast,« pravi in hkrati tudi ve, da to ni samo to in da je še nekaj več. Mnogo več. Zaupanje soobčanov komunistov pomeni tudi ustvarjanje, še temeljitejšo delo kot prej.

»Vem, da bom moral to zaupanje tudi upravičiti, se izkazati vrednega. Ze sedaj se intenzivno pripravim na kongres. Pričujem materiale, razmišljam, preudarjam, kaj naj bi na kongresu splošno, čemu naj bi dal prednost, kako naj bi zastavil določene stvari. Najbrž bom spregovoril o našem kmetijstvu, pa o kmetijski politiki nasploh. Mimogrede se bom dotaknil tudi stanovanjske politike. To me močno zanima. Če me bo

kdo prehitel, potem pač ne bom govoril, ali pa. Misli se rojevajo sproti...»

Karl pravi, da bo po kongresu skušal njegova izhodišča uveljaviti v svoji občini in da se bo trudil za to, kolikor bo le v njegovi moči. Meni le, da bi mu morali pri njegovem prizadevanju za kongres pomagati vsi šmarski komunisti in da bi morali skupaj izdelati vprašanja, ki naj bi jih potem on, Karl, postavil na svoje mesto na kongresu. »Ni to samo moja stvar,« pravi.

Ze sedaj, pred kongresom, Karl zamana nekatere probleme, ki jih bo treba odpraviti, ko se vrne ali pa vsaj omiliti. Pomladitev organizacije bo prva takšna naloga, za njo pa jih bo prišlo še več. Počitka, pravi Karl, bo le malo.

MILENKO STRASEK

SLAVICA
KRUŠIČ

Slavica Krušič je doma iz Slovenskih Konjic, kjer dela kot laborantka v Zdravstvenem domu. Čeprav je še mlada, je z vso resnostjo sprejela nase odgovorno nalogo skorajšnjega delegata.

»Predlagana sem za delegata v družbenopolitični zbor občinske skupščine,« pravi Slavica, »zavedam pa se velike odgovornosti do sodelavcev in vseh konjskih občanov. Če pa razmišljam o delegatskem sistemu, ki ga uvajamo, lahko rečem, da je neprimerno boljši od prejšnjega sistema poslancev in odbornikov. Prednost je že ta, da bodo delegacije pošiljale na zasedanja skupščin tiste delegate, ki bodo podrobno poznali področje, o katerem bo tekla beseda. Nedvomno bo odgovornost delegatov v tem, da bodo zastopali interese in mnenja svoje sredine in bodo morali pri tem zanemariti svoj lastni interes. Prav tako se bodo morali delegati pred vsako sejo skupščine podrobno pogovoriti s sredino, ki ga je delegirala o problemih in stališčih do določenega problema, hkrati pa je pomembno tudi to, da bo ljudi, ki so ga izbrali za svojega delegata, tudi informiral o sklepih. Vrednost delegatskega sistema je tudi ta, da vključuje veliko ljudi. Če le eden od delegatov ne bo delal v interesu svoje sredine, je naloga volivcev, da ga odpokličejo. Kajti tak človek bi lahko naredil v delegatskem sistemu veliko škodo, ki bi porušila zaupanje delovnih ljudi v svoje delegate.«

Damjana Stamejčič

Pred kongresi

ŽELIM VELIKO DELA

V vseh občinah celjskega območja so že izvolili delegate za VII. kongres ZK Slovenije. Od 3. do 5. aprila se bodo na slovenskem kongresu zbrali tudi delegati iz celjske občine. Med njimi Marijana Požek, 26-letna priučena delavka iz Zlatarne, ki dela drobno blaznarijo in v rednem delovnem času zasluži največ do 1.800.— din. V ZK je šest let. Doslej je delala predvsem v mladinski organizaciji, sedaj pa je članica komisije za delavski nadzor.

»Med delegati za kongres je precej delavcev in mislim, da je to najpomembnejše,« je menila Marijana Požek.

O čem bi morali govoriti delegati na kongresu? »Največ o tem, kako bomo delavci uresničili tako samoupravljanje, kot je zapisano v ustavi. V Zlatarni smo ustanovili temeljne organizacije, se sestali na zborih delovnih ljudi in videla sem, da imamo sedaj res več neposrednih možnosti za ve-

ljavo delavčevega glasu. Delavci pa imamo še premalo zaupanja vase. Mi mladi, bi morali tudi dobiti za delo več pobud od starejših. Še nekaj je. Delavec ima premalo samoupravljalnega znanja.«

Kongres bo vrh večmesečne razgibanosti dejavnosti v ZK. Kaj se vam zdi v življenju ZK v zadnjem času najpomembnejše?

»Titovo pismo. In to, da smo ZK očistili nekaterih nasprotnikov samoupravljanja. Meni je po-

menilo pismo predvsem spodbudo, napotek, kako moramo graditi naš samoupravni sistem. A tudi to, kako moramo biti komunisti dejavni in zavestni.«

Kako kot članica ZK občutite položaj naše žene? Kaj si želite kot delavka?

»Želim, da bi imela vselej dovolj dela. To mi je najvažnejše. Glede žene pa naj povem, da je zapostavljena in ima več dolžnosti kot pravice. V družbi bomo morali ustvariti razmere, ki bodo ženi dale možnosti za enakopravno vključitev v družbeno in politično življenje.«

Kaj vas bo na kongresu najbolj zanimalo?

»Vprašanje samoupravljanja. Sem delavka v proizvodnji in moram te stvari dobro poznati. Ne vem še dovolj o ustavi, o samoupravljanju, o delegatskem sistemu. Želim več vedeti. Prepričana sem, da me bo kongres usmeril k še večji politični dejavnosti.«

VELIKA ČAST

»To, da se bom kot delegat celjskih komunistov udeležil kongresa ZKS, je zame velika čast po šestnajstletnem partijskem delu,« je izjavil Stanko Pezdevšek, star 34 let, ki dela kot kvalificirani električar v Avto Celje, zasluži pa povprečno 3.200 din. Stanko Pezdevšek je predsednik osnovne sindikalne organizacije v Avto Celje, a je tudi drugje zelo delaven.

Kaj pričakujete od kongresa?

»Spoznal bom dejavnost celotne slovenske organizacije ZK. Videl bom, kaj smo storili med 6. in 7. kongresom. Pričakujem pa še večji polet vseh komunistov za konkretno delo in uresničitev mnogih nalog, ki smo jih sprejeli v zadnjem času.«

Na katere naloge mislite?

»Na naloge iz programa ZKJ. Na večjo ude-

ležbo članov ZK v samoupravnih organih. Prednost dajem idejno političnemu izobraževanju. Kongres pa bi moral opozoriti na problem, ki je splošno že vrsto let — neupravičeno bogatenje. Hitreje moramo premagovati socialne razlike. Pot nam kaže Titovo pismo.«

Kako ocenjujete seda-

nje delo v ZK?

»Komunisti so bolj delavni. Rezultati se kažejo v osnovnih organizacijah ZK. Važno je povečanje števila članov ZK v samoupravnih organih. V naši delovni organizaciji je šibka točka idejno izobraževanje članov. Delavčev položaj se je v zadnjem času spremenil, a politično še preveč delamo v forumih. Premalo smo doslej upoštevali delavčeve predloge, ki jih morda ne zna vedno učeno povedati. Pozabili smo na delavčovo usposabljanje.«

V kateri komisiji bi radi sodelovali na kongresu?

»Tam, kjer bodo govorili o izobraževanju v ZK. Zanima me tudi problematika stanovanj in vloge solidarnostnih skladov. Najbolj pa si želim, da bi kongresne smernice izvajali v življenju.«

Konjice: pred
volitvami

Na drugi kandidacijski konferenci SZDL v Slovenskih Konjicah so dokončno evidentirali kandidate za nekatere pomembnejše funkcije v skupščini občine. Tako je kot možni kandidat za predsednika skupščine predlagan Filip Beškovnik, za podpredsednika Stefan ing. Vida za predsednika družbeno političnega zbora Stane ing. Kokeč, za podpredsednika Vilma Ceglar, za predsednika zbora združenega dela Milena ing. Zidanšek, za podpredsednika Franc Hlastec, za predsednika zbora krajevnih skupnosti Jaka Zidanšek, za podpredsednika pa Mirko Klemen. Za predsednika izvršnega sveta občine so kot možnega kandidata predlagali Franja ing. Tepeja, za podpredsednika Franja Adamljeta in Ivana Umnika, za člane pa Ivana Pečovnika, Stefana Ribiča, Ivana Samca, Stefana ing. Nemeša, Alojza Klokočevnika, Antona Bučarja, Majdo Podvršnikovo in Martina Hudalesa.

D. S.

Mozirje: znani
kandidati

Druga občinska kandidacijska konferenca Socialistične zveze v Mozirju je potrdila ne le predlog kandidatov za delegate v družbeno političnem zboru občinske skupščine, marveč tudi kandidate za vodilne funkcije v občinski skupščini.

Za delegate v družbeno političnem zboru predlagajo naslednje kandidate: Toni Boršnak, Anka Čeplak, Franjo Gerdina, Roman Grudnik, Edi Herman, Jožica Knapič, Avgust Lenart, Franc Marovt, Franc Omladič, Jožica Pečovnik, Jožefa Rakun, Jože Rakun, Meta Robnik, Jelka Rojten, Bogomir Strašek, Franc Sarb, Vida Stiglic, Marija Strbenk, Franc Tevž, Mirko Zavolovšek, Marta Zagar. Vsega skupaj torej 21 kandidatov, kolikor delegatov bo imel tudi družbenopolitični zbor občinske skupščine.

Vrh tega za predsednika skupščine občine Mozirje predlagajo dosedanjega predsednika Franca Sarba, za podpredsednika Franja Gerdina. Predsednik družbeno političnega zbora naj bi bil Jože Rakun, podpredsednik pa Vida Stiglic. Kandidat za predsednika zbora združenega dela je Kristijan Planovšek, za podpredsednika pa Marija Fludernik. Po istem predlogu naj bi bil predsednik zbora krajevnih skupnosti Lojze Plaznik, podpredsednik pa Franc Lihtineger. In končno je tu še predlog za predsednika izvršnega sveta občinske skupščine. Za to funkcijo predlagajo Huberta Herčka.

SOLIDARNOSTNI STANOVANJSKI SKLAD OBČINE CELJE

Skupščina solidarnostnega stanovanjskega sklada je na predlog upravnega odbora sklada in po temeljiti razpravi na svoji seji dne 13. 3. 1974 sprejela

SKLEP:

Na osnovi določil pravilnika o pogojih za pridobitev in odplačilo posojila posojiljemalcem investitorju najemnih stanovanj in pogojih za oddajanje v uporabo stanovanj, zgrajenih s pomočjo sredstev solidarnostnega stanovanjskega sklada, se sprejmeta prednostna lista 106 upravičencev do stanovanj, zgrajenih iz sredstev solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje, vseljiva do 1. maja 1974 in lista 87 upravičencev do stanovanj, zgrajenih iz sredstev solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje, vseljiva do maja 1975.

KAKŠNA STANOVANJÄ?

Vsega skupaj jih je 106. V strukturi in po površini pa takšna:

- 18 dvoipol sobnih stanovanj po 62 kv. metrov,
- 18 dvosobnih po 49 kv. metrov,
- 18 dvosobnih po 47 kv. metrov,
- 18 enosobnih po 43 kv. metrov,
- 18 enosobnih po 40 kv. metrov in
- 16 garsonjer po 26 kv. metrov

Prvi blok s 106 stanovanji na Lavi, ki ga je Ingrad zgradil s sredstvi solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje, je tik pred vselitvijo. Drugi, ki ga gradi sklad za usmerjeno stanovanjsko gradnjo, bo nared čez dober mesec, morda nekoliko pozneje. Oba skupaj pa sta pomembna pridobitev v reševanju neštetihih perečih stanovanjskih problemov.

DRUŽBENA POMOČ

V STANOVANJSKEM GOSPODARSTVU CELJSKE OBČINE

Brez pridržkov lahko trdimo, da smo na področju izvajanja družbene pomoči v stanovanjskem gospodarstvu že do sedaj uveljavljali komaj sprejeta temeljna načela ustave socialistične republike Slovenije, ki v prvem odstavku 7. točke navaja: »Delovni ljudje v organizacijah združenega dela in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih si na temeljih solidarnosti in vzajemnosti ter socialističnega humanizma zagotavljajo ekonomsko in socialno varnost in ustvarjajo čedalje ugodnejše možnosti za življenje in delo in za razvoj vsestranske osebnosti delovnega človeka. Ti smotri se uresničujejo z nenehnim izboljšanjem in izenačevanjem življenjskih razmer in delovnih pogojev s tem, da se na temeljih vzajemnosti in solidarnosti premagujejo razlike, ki izvirajo iz materialne nerazvitosti in drugih neenakih možnosti za življenje in delo, izenačujejo možnosti za izobraževanje in delo ter onemogočajo in odpravljajo socialne razlike, ki ne izvirajo iz uporabe načela delitve po delu.«

Konkretno, delovali smo v skladu z izhodišči resolucije o nadaljnjem razvoju stanovanjskega gospodarstva, nadalje zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj ter družbene pomoči v stanovanjskem gospodarstvu, ki sta konkretizirala osnovna izhodišča resolucije.

S samoupravnim sporazumom smo določili materialno osnovo za izvajanje družbene pomoči, samoupravljalci pa so sprejeli družbeno priznana merila, ki so osnova za reševanje in odpravljanje socialnih razlik, na področju nerešenih stanovanjskih vprašanj delavcev z najnižjimi dohodki na družinskega člana, mladih družin in ostarelih ljudi.

Ob ugotovitvi, da realni socialni in ekonomski pogoji terjajo, da ob urejanju ekonomskih odnosov v stanovanjsko gospodarstvo hkrati s posebnimi sistemom družbene pomoči zaščitimo določeno kategorijo delovnih ljudi in občanov z najnižji-

mi dohodki na družinskega člana, mlade družine in ostarele ljudi, ki svojega stanovanjskega vprašanja ne morejo rešiti sami. Družbena pomoč je kompleksna in stoni na sistemu diferenciranja občanov glede na njihovo premoženjsko stanje in ekonomsko sposobnost, kar zagotavlja smotno uporabo v ta namen na osnovi vzajemnosti in solidarnosti zbranih sredstev in se daje obvezno za gradnjo najemnih stanovanj, za delno nadomestitev stanarine, neobvezno pa tudi za premiranje varčevalcev za nakup in gradnjo stanovanja. S tem pa zadovoljivo izvajamo tudi načelo naše ustave, ki pravi, da: »Delovni ljudje in občani se s svojimi sredstvi ter združenjem svojega dela in sredstev z delom in sredstvi drugih v samoupravnih interesnih skupnostih, organizacijah združenega dela, krajevnih skupnostih ter v družbeno-političnih skupnostih ustvarjajo na temeljih vzajemnosti in solidarnosti možnosti, da si zagotovijo primerno stanovanje v katerem je njim in članom njihove družine omogočeno zdravo, varno in kulturno življenje.«

Tako povzeta humanistična načela naše ustave zagotavljajo hitrejše odpravljanje socialnih neenakosti v naši socialistični in samoupravni družbi ter zagotavljajo vedno bolj enake pogoje družbeno-ekonomskega položaja delovnega človeka in občana.

Kakšne razsežnosti zavzema ta družbeni problem, vidimo že iz sanui osnovnih podatkov, da je bilo sestavljenih 286 predlogov za dodelitev stanovanj po pravilniku, ki ga je po javni razpravi novembra 1973 sprejela skupščina solidarnostnega stanovanjskega sklada. Osnova za pripravo predlogov so bili pogoji in druga določila pravilnika, pripravljali predlogov pa so bile organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije, komisija za stanovanjska vprašanja pri odboru sindikata delavcev storitvenih dejavnosti in upravni organ za stanovanjske zadeve skupščine občine. Po strukturi upravičencev do najemnih stano-

vanj je bilo 148 družin, ki so imele dohodek na družinskega člana manjši od 800,00 din v letu 1972, 50 mladih družin in 13 upravičencev iz vrst upokojujencev oz. ostarelih oseb. Če pa analiziramo vseh 284 predlogov (dva izpadla), kolikor jih je sklad prejel, pa ugotovimo, da je bilo brez stanovanjske pravice kar 184 družin in le 100 družin stanuje v neustreznih stanovanjih. Na listo upravičencev do najemnih stanovanj je prišlo 193 družin, od katerih se bo 106 družin, ki imajo najbolj kritične stanovanjske razmere, vselilo v stanovanja 1974 t.j. do delavskega praznika 1. maja, ostali upravičenci pa najkasneje do maja 1975.

Zaradi neizpolnjevanja pogojev je ostalo izven liste 20 družin, ki imajo bivanje izven občine Celje in 70 družin, ki ne izpolnjujejo pogojev sedaj veljavnega pravilnika.

Da bi dojel za kakšne družbene probleme gre, naj navedemo le nekaj kratkih ugotovitev za posamezne primere: 4-članska družina stanuje v dveh majhnih podstrešnih prostorih v velikosti 14 kv. m, osvetlitev je skozi strešno lino, stene so lesene s slabo toplotno izolacijo, oba prostora sta nezračna in zatohla. Sanitarije in voda na dvorišču. Treje otroci iz prvega zakona je v rejništvu, mati se občasno zdravi na nevropsihiatričnem oddelku bolnice Celje, dohodek na družinskega člana pa znaša 364 din itd.

7-članska družina stanuje v dveh podstrešnih prostorih v velikosti 28 kv. m brez kopalnice, sanitarije skupne v pritličju za štiri družine, prostori so temni in slabo zračni, poleti vroči in zatohli, v zimskem času hladni. Trije šoloobvezni otroci nimajo nobenih pogojev za učenje, mati že več let boluje in se zdravi na nevropsihiatričnem oddelku bolnice Celje. Dohodek na družinskega člana 234 din.

5-članska družina stanuje v baraki, ki se je uporabljala za čuvajnico in meri 20 kv. m. Ima direktni vstop v prostor, v katerem je mogoče imeti le eno posteljo, komo-

da, ki služi kot miza in štedilnik, katerega dimnik je izpeljan skozi okno. Otroške postelje ni kam postaviti, zato sta dva otroka v rejništvu, dohodek na družinskega člana je 197,87 din.

Samohranilka z dvema otrokoma stanuje v neustreznem stanovanju, kamor se je nasilno vselila. Lastnik stanovanja je uveljavil svojo pravico s tožbo na izpraznitve, na osnovi pravnomočne sodbe je priložena izvršba s prisilno izselitvijo, dohodek na družinskega člana 495 din.

Samohranilka stanuje s 3-letnim sinkom v majhnem kletnem prostoru, ki je vlažen, hladen in brez pritliklin. Ob dežju vdira talna voda in takrat se zateka mati k svojim znancem. Sanitarije in voda so izven prostora. Stanuje pri sodelavki iz tovarne, dohodek samohranilke znaša 780 din na družinskega člana.

To je le nekaj primerov in ne najbolj kritičnih rešenih stanovanjskih vprašanj delavcev, ki si tega vprašanja ne morejo rešiti sami.

Skupščina solidarnostnega stanovanjskega sklada oz. organov upravljanja pa je lahko sklepala o listi upravičencev, da je izmed vseh predloženih predlogov izbrala najbolj kritične primere, pri vsem tem pa je upoštevala predvsem tista določila pravilnika in tiste družine, ki imajo najnižji dohodek na družinskega člana, ker te družine so imele najmanjše možnosti, da si uredijo stanovanjsko vprašanje sami.

Z vso odgovornostjo pa ugotavljamo, da s tem, ko konkretno rešujemo stanovanjska vprašanja socialno ekonomske kategorije delovnih ljudi in občanov moramo vzporedno ugotoviti, da bo potrebno tudi zagotoviti delno nadomestitev stanarin v nekaterih primerih, ko imajo družine najnižji dohodek na družinskega člana. Se posebej pa bo potrebno angažirati osnovne organizacije sindikatov, ki bodo morale takšnim družinam nuditi družbeno pomoč za nabavo nekaterih pritliklin v novih stanovanjih.

VLADO RAMOR, predsednik skupščine solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje

»V kratkem času smo dosegli velike uspehe. Zelo konkretne. Prvi sadovi dela sklada so tu. To je 106 novih stanovanj, ki bodo vseljiva čez dober mesec. Po vsem tem, kako smo delo zastavili in ga začeli izvrševati, prav gotovo sodimo med najboljše v Sloveniji. Solidarnost je tudi v tem primeru pokazala izredne uspehe. Nanje smo ponosni. In ne samo to. Imamo delovni načrt in pred nami je nova akcija za graditev stanovanj. V naslednji etapi jih bo še več. Sklad bo namreč letos razpolagal z večjimi sred-

stvi, bo materialno močnejši.

Pa še nekaj ne smemo pozabiti. Naš sklad je sprejel vse samoupravne akte in s; tudi s te strani začrtal delo. To je zelo pomembno.«

VILI SKRT, predsednik upravnega odbora sklada

»Najprej moram izreči priznanje komisiji, ki se je ukvarjala s sestavo prioritete liste prosilcev za vselitev v prvih 106 novih stanovanj. Svoje delo je opravila pošteno in odgovorno do vseh.

Pomembno je, da sta upravni odbor in skupščina ob sklepu za vselitev v nova stanovanja sprejela tudi nekatera stališča, ki se nanašajo na možnosti za zamenjavo stanovanj. Seveda pod določenimi pogoji. Gre predvsem za tiste, da tudi s takšno zamenjavo v celoti rešijo svoj stanovanjski problem.

Opozorjam tudi na odločitev, da bomo skušali urediti in usposobiti čim več izpraznjenih družbenih stanovanj. Za to delo bomo imenovali posebno komisijo. Tudi ta stanovanja bodo za mnoge pomembna pomembna rešitev, četudi samo začasno.

In končno, vsem, ki bodo dobili nova stanovanja za praznik dela iskreno čestitam in jim želim, da bi se v njih najboljše počutili.«

ALOJZ PAVLIČ, direktor sklada

Na seji članov skupščine solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje, v petek, 13. t. m., so na predlog razpisne komisije imenovali za direktorja sklada Alojza Pavliča. Ob imenovanju so dodali, da se njegovo delovno mesto ustrezno vključi v prihodnjo organizacijo in dejavnost samoupravne stanovanjske skupnosti.

PREDNOSTNA LISTA UPRAVIČENCEV

DO STANOVANJ ZGRAJENIH IZ SREDSTEV SOLIDARNOSTNEGA
STANOVANJSKEGA SKLADA OBČINE CELJE, VSELJIVO DO 1. MAJA 1974

Zap. št.	Ime in priimek	Letnica rojstva	Bivališče	Štev. druž. članov	Površina stanovanja Z kv. m D	Dohodek na druž. člana	Zaposlen v DO
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Kerneža Jože	1934	Mariborska 16	7	14	364,00	Zična
2.	Pilko Martin	1933	Store 56	7	33	241,65	Železarna
3.	Podrgajs Dragica	1941	Skofja vas 46	7	28	234,00	EMO
4.	Vrhovšek Anton	1923	Cinkarnaška pot 14	7	26	325,34	Cinkarna
5.	Lorger Maks	1944	Dobrava 71	6	15	259,48	Merx
6.	Pinterič Jože	1940	Cesta v Laško 12	6	12	467,10	Merx
7.	Kekec Franc	1943	Teharje 64	6	z	308,80	Toper
8.	Zeker Janez	1938	Store 4	6	25	380,29	Železarna
9.	Bizjak Ana	1938	Mariborska 39	6	33	436,00	Cinkarna
10.	Mlinar Marija	1940	Strmec 3	6	15	484,54	TVO Skof. Loka
11.	Koren Rozalija	1955	Bukovžlak 108	2		654,05	Toper
12.	Jeler Helena	1947	Skofja vas 15	5	25	503,00	EMO
13.	Apat Fric	1939	Milčinskega 4/a	5	16	628,00	EMO
14.	Samec Martin	1950	Breg 6	5	30	560,00	EMO
15.	Splajt Julijana	1936	Trg V. kongr. 10	5	z	263,11	Cinkarna
16.	Strmečki Milan	1935	Rožni vrh 17	5	z	445,90	Cestno podj.
17.	Košec Justina	1951	Dečkova c. 5	5	z	478,65	Metka
18.	Lipovšek Anica	1943	Stari grad	5		693,26	Merx
19.	Kenda Anica	1950	Malgajeva 16	5		251,62	Metka
20.	Mihajlinec Milica	1935	Cesta v Laško 1	5	20	197,87	Ingrad
21.	Babič Martin	1938	Senjanz 4	5	30	283,00	EMO
22.	Struel Stefan	1942	Cinkarnaška pot 7	5	35	744,00	Cinkarna
23.	Plevnik Jože	1940	Cesta v Laško 1	5	22	740,25	Cinkarna
24.	Zuka Rahim	1941	Store 2	5	d	563,00	Avto-Celje
25.	Tržan Franc	1942	Mariborska 43	5	d	610,00	VVZ T. Čečeve
26.	Šket Ljudmila	1933	Krožna pot 2	5	27	210,25	Cinkarna
27.	Pilko Jože	1944	Trg V. kongr. 10	5	27	497,66	CP DELO
28.	Končina Ivan	1932	Ljubljanska 93	5	27	582,00	Hmezd
29.	Dečman Ivan	1940	Zidanškova 1	5	38	622,80	Surovina
30.	Strmole Karolina	1932	Zagrad 90	5	36	726,70	Merx
31.	Kropec Terezija	1945	Breg 18	5	8	MD	Merx
32.	Lampret Marija	1948	Razdelj 15	4	z	741,54	EMO
33.	Ramsak Jože	1940	Začret 67	4	9	557,00	EMO
34.	Vivod Jožef	1947	Vojnik 100	4	9	583,60	EMO
35.	Juras Franjo	1935	Krožna pot 8	4	16	619,00	EMO
36.	Topič Ante	1947	Lava 12	4	26	415,34	NIVO
37.	Borin Guido	1937	Plečnikova 10	4	z	514,15	SIPAD
38.	Racanović Slobodan	1942	Bukovžlak 108	4	25	646,29	Ingrad
39.	Kveder Karin	1948	Copova 14	4	12	746,55	Aero
40.	Jager Cirila	1946	Dobojska 12	4	12	482,85	Zdrav. dom
41.	Petek Ludvik	1939	Lava 19	4	z	337,72	Cinkarna
42.	Timpran Marija	1944	Ul. frankol. žrt. 46	4	11	645,16	Izletnik
43.	Križnik Janko	1940	Stara cesta 8	4	24	694,00	Kovinotehna
44.	Korošec Erika	1942	Lopata 12	4	16	430,95	Elegant
45.	Kerner Anton	1938	Lokovina 8	4	12	423,00	Kovinotehna
46.	Pidler Friderik	1943	Hrastnik 5	4	z	361,70	Merx
47.	Poboljšaj Mirko	1943	Linhartova 1	4	z	566,55	Merx
48.	Cernjavič Anton	1919	Mariborska 58	4	30	443,85	Merx
49.	Kocman Anton	1947	Svetli dol 5	4	z	433,97	Železarna
50.	Sprajcer Viktor	1927	Store 10	4	33	534,91	Železarna
51.	Selič Alojz	1937	Store 56	4	18	443,57	Železarna
52.	Zagar Franc	1926	Store 4	4	24	723,40	Železarna
53.	Mandir Stipo	1941	Zagrad 42	4	23	653,00	Ingrad
54.	Šket Ivan	1942	Store 86	4	27	556,60	Železarna
55.	Kvartič Rudi	1944	Mariborska 66	4	30	649,00	EMO
56.	Gomilar Marija	1928	Skofja vas 38	4	27	692,22	TVO Skof. v.
57.	Ramsak Milan	1940	Zvodno 10	4	13	607,71	Elektrosignal
58.	Cater Jože	1928	Dramlje 2	4	18	394,05	Cinkarna
59.	Priganica Jasmin	1945	Ul. br. Vošnjakov 8	4	d	788,63	Aero
60.	Trebičnik Ladislav	1916	Slomškov trg 5	4	21	470,85	upokojenec
61.	Zuka Noman	1945	Pečovje 21	4	z	294,90	Avto-Celje
62.	Teodorovič Cecilija	1924	Dečkova 2/a	4	28	247,89	Cinkarna
63.	Škrobar Marija	1930	Ljubljanska 27	4	d	765,12	Metka
64.	Jecel Alojz	1940	Bukovžlak 104	4	24	774,00	Kovinotehna
65.	Lovrek Stanislav	1941	Zidanškova 23	4	10	363,31	Surovina
66.	Dafič Sačir	1939	Kovinska 8/b	4	22	531,08	Stan. zad. DOM
67.	Marcus Valent	1945	Jenkova 1/a	4	16	464,30	Stan. zad. DOM
68.	Komplet Emil	1948	Drešinja vas 49	4	z	MD	Prevoznik
69.	Santež Vida	1944	Zidanškova 13	3	12	779,25	EMO
70.	Zlender Dragica	1945	Začret 65	3	24	346,00	EMO
71.	Cretnik Branko	1950	Zagrad 144	3	16	795,00	EMO
72.	Hercegonja Ivan	1950	Saranovičeva 11	3	z	741,00	pri zasebniku
73.	Škoberne Ida	1943	Titov trg 7	3	z	466,00	Avtomotor
74.	Štraki Anica	1949	Smrekarjeva 8	3	6	335,52	EMO
75.	Kunej Matilda	1944	Muzejski trg 4	3	z	373,00	Okrož. sodišče
76.	Martič Vilko	1944	Aškerčeva 5	3	z	319,50	Cinkarna
77.	Materič Marija	1952	Muzejski trg 6	3	d	309,50	Metka
78.	Privšek Cecilija	1941	Cankarjeva 7	2	d	520,64	Libela
79.	Fabjan Albert	1947	Popovičeva 33	3	18	576,83	Avto-Celje
80.	Jezernik Marija	1942	Trnovlje 178	3	d	495,00	NA-NA
81.	Sega Anton	1935	Trnovlje 64	3	z	762,95	Zična
82.	Geržina Franc	1950	Stanetova 25	3	8	787,25	Zična
83.	Kavčič Marija	1936	Slance 21	3	12	471,38	Merx
84.	Požek Jožefa	1936	Dečkova cesta 2	3	13	418,00	EMO
85.	Jeršin Terezija	1942	Verpote 2	3	30	651,73	Bolnica
86.	Jelen Hilda	1942	Breg 14	3	12	377,75	Bolnica
87.	Mužar Angela	1932	Ljubljanska 3	3	12	382,15	Cinkarna
88.	Korošec Erna	1927	Tomšičev trg 4	3	10	342,00	Zdrav. dom
89.	Pungartnik Erika	1942	Čuprijska 14	3	20	482,00	VVZ I. Uranj.
90.	Košič Ana	1944	Dečkova 13	3	15	465,00	Hmezd
91.	Zekar Jožica	1950	Babno 25	3	z	716,18	Tr. podj. MODA
92.	Benkac Pavi	1945	Stanetova 9	2	9	725,00	EMO
93.	Guček Milena	1951	Resljeva 33	2	z	738,73	EMO
94.	Gučnik Silva	1950	Stražica 7	2	z	605,98	Toper

95.	Majcenč Erika	1942	Dolarjeva 18	2	z	657,86	Toper
96.	Lesjak Marija	1955	Čuprijska 21	2	6	387,54	Bolnica
97.	Murn Ana	1944	Dečkova 68/b	2	z	768,00	Metka
98.	Podlesnik Angela	1937	Hudinja 14	2	7	632,15	Zdrav. dom
99.	Sivko Nada	1951	Smrjetja 9	2	6	640,80	TVO Skof. vas
100.	Pritekel Emilija	1930	Trnovlje 74	2	z	496,43	Tehnična šola
101.	Jezernik Anica	1939	Lipa 5	2	9	645,12	Požar. varnost
102.	Petek Franc	1920	Zagrad 110	2	27	473,75	inv. upokoj.
103.	Remih Franc	1911	Tomšičev trg 8	2	16	732,45	inv. upokoj.
104.	Podjaveršek Jože	1901	Zidanškova 22	2	20	655,50	upokojenec
105.	Stante Franc	1916	Tovarniška 31	2	16	503,42	upokojenec
106.	Zumberi Jakob	1945	Cesta na Ostrožno 49	2	12	MD	Zična

PREDNOSTNA LISTA UPRAVIČENCEV DO STANOVANJ ZGRAJENIH IZ SREDSTEV
SOLIDARNOSTNEGA STANOVANJSKEGA SKLADA OBČINE CELJE, VSELJIVA DO
APRILA 1975

Zap. št.	Priimek in ime	Letnica rojstva	Bivakšče	Štev. druž. član.	Provišna stanovanja Z m ² D	Dohodek na druž. člana	Zaposlen v DO
1.	Bovha Marija	1934	Aškerčeva 4	1	z	556,55	upokojenka
2.	Bremec Ursula	1910	Trnovlje 199	1	29	545,65	upokojenka
3.	Brumer Marjana	1949	Levstikova 6/a	3	z	MD	Merx
4.	Cevzar Stane	1936	Dobrna 49	4	29	615,48	Zdrav. dom
5.	Cvetko Urška	1948	Na rebru 14	3	16	MD	Bolnica
6.	Cenčič Dušana	1952	Trg okt. rev. 3	3		MD	Aero
7.	Celešnik Marija	1932	Cankarjeva 8	4	54	264,02	Cinkarna
8.	Čuček Marija	1951	Zidanškova 11	1	z	624,15	upokojenka
9.	Čander Anton	1950	Majstrova 1	3		MD	Aero
10.	Cemažar Robert	1951	Lilekova 2	2		MD	Merx
11.	Dečman Marjana	1952	Bukovžlak 32	2	z	MD	Merx
12.	Doberšek Greta	1953	Jurčičeva 5	2	z	MD	Aero
13.	Dočevan Anica	1954	Stanetova 22/a	2	18	MD	Avtomotor
14.	Đurka Stjepan	1948	Sercerjeva 22	2	10,5	MD	Aero
15.	Flis Vlado	1938	Na otoku 2	4	15	769,00	EMO
16.	Filjak Hermina	1943	Ljubljanska 93	4	27	647,00	Hmezd
17.	Frelih Darinka	1952	Ljubljanska 27	2		MD	Cestno podj.
18.	Furman Majda	1952	Cesta na Ostrožno 2	2	z	MD	Aero
19.	Fabjan Čedomir	1950	Kotnikova 9	2	9	MD	Cent. za pokl. usp.
20.	Gros Franciška	1936	Opekarniška 1	2	z	628,00	EMO
21.	Gajšek Josipa	1938	Zidanškova 27	2	z	638,52	Toper
22.	Guček Ivica	1928	Resljeva 33	3	25	662,56	Elegant
23.	Hrastnik Silvo	1947	Zagrad 100	3	10,5	326,76	Zična
24.	Hudnik Milan	1948	Tončke Čečeve 9	2	z	MD	Aero
25.	Irsič Anton	1937	Cesta v Laško 1/a	4	L	666,53	EMO
26.	Jevšnik Ana	1930	Stanetova 16/b	5	28,5	535,40	Metka
27.	Jakovljevič Juro	1937	Linhartova 18	4	26	709,00	EMO
28.	Jeraj Miroslav	1944	Čuprijska 11	3	9	MD	Kreator
29.	Korošec Pavla	1910	Pod gradom 1	1	26	548,40	upokojenka
30.	Konda Majda	1954	Dobojska 25	3	10	709,35	Tehnomercator
31.	Kavrin Jožica	1945	Ul. I. Uranjekove 2	3	z	463,00	EMO
32.	Kozole Marta	1949	Ljubljanska 27	4	z	605,88	Toper
33.	Kajunčič Zlpad	1947	Muzejski trg 5	4	20	573,00	NIVO
34.	Kramar Franc	1946	Plankarjeva 6	3	13	MD	VEČER
35.	Kalinšek Judita	1950	Laško, Titova 53	2		MD	Delavska univ.
36.	Knez Ivan	1948	Zlateče 12	3	16	MD	EMO
37.	Kumer Drago	1949	Kamniška 16	3	z	MD	Prevoznik
38.	Klaker Anton	1952	Čuprijska 14	2		MD	Tehnomercator
39.	Kidrin Karel	1946	Kočevarjeva 2	2	z	MD	Zična
40.	Kolarič Marija	1953	Tomšičev trg 8	2	z	MD	Cinkarna
41.	Klinar Hermina	1949	Trubarjeva 16	4	z	MD	KS Center
42.	Korošec Zlatko	1949	Podgorje 5	2	6	MD	Aero
43.	Lazički Marija	1929	Prešernova 12	1	13	670,80	upokojenka
44.	Lojen Terezija	1946	Mariborska 68	4	15	663,00	EMO
45.	Lugarič Stefan	1944	Cesta na grad 74	3	26	742,30	Aero
46.	Majerič Branka	1936	Trubarjeva 36	4	z	583,00	EMO
47.	Mastnak Silva	1937	Dečkova 2	2	9	715,85	Metka
48.	Mesarič Jožica	1932	Muzejski trg 4	4	49	382,04	EMO
49.	Majković Zlata	1952	Trg V. kongresa 10	2	d	MD	Ingrad
50.	Marcus Marjan	1948	Mariborska 54	2	z	MD	Metka
51.	Mestinek Panika	1946	Cesta na grad 14	3	28	MD	Elektro
52.	Naraks Savina	1948	Malgajeva 12	2	z	595,00	VVZ T. Čečeve
53.	Nunčič Anton	1899	Zvezna cesta 11	2	17	723,90	upokojenec
54.	Naraks Anica	1924	Hohkravtova 9	5	46	654,78	pri zasebniku
55.	Pungaršek Marija	1898	Na rebru 14	1	17	400,00	soc. podpiranka
56.	Pegane Anton	1947	Zagrad 140	3	30	630,40	Cestno podj.
57.	Podvornik Zdenka	1948	Čuprijska 13	3	z	MD	Trg. podj. MODA
58.	Prevoršek Jožica	1953	Delavska 6	3	z	MD	Merx
59.	Pavelič Peter	1951	Tomšičev trg 16	3		MD	Aero
60.	Polovšek Olga	1944	Stefanova 1	2	14	MD	EMO
61.	Prevoršek Marjan	1948	U. b. Dobrotinškov 8	2	z	MD	Ingrad
62.	Podjed Miroslav	1944	Delavska 18	2	z	MD	SLG
63.	Rovera Dora	1949	Ljubljanska 29	2	z	729,00	Aero
64.	Slapnik Franc	1945	Pečovnik 26	4	16	738,00	EMO
65.	Strnad Mihael	1931	Ostrožno 91	5	32	530,00	NIVO
66.	Slapnik Jožica	1953	Trnovlje 7	3	20	MD	Zična
67.	Strashek Milenko	1945	Miklošičeva 6	2	z	MD	Novi tednik
68.	Starovastnik Leopold	1951	Zidanškova 18	3	z	MD	Aero
69.	Sikošek Srečko	1951	Pečovje 10	2	z	MD	Hmezd
70.	Skorc Dragica	1938	Store 116	3	d	718,72	Ingrad
71.	Švajcer Katia	1950	Ronkova 8	3	20	MD	Interevropa
72.	Tomc Ana	1944	Smrekarjeva 1	3	d	768,00	Mladin. knjiga
73.	Taciga Vida	1930	C. na Ostrožno 20/b	6	67	353,00	Hmezd
74.	Tratnik Franc	1932	Aškerčeva 7/b	4	49	899,00	Ključavničar
75.	Tomazič Branko	1953	Škvarčeva 1	2		MD	Aero
76.	Užmah Janez	1948	Laško, Titova 15/a	3	z	MD	Merx
77.	Vengust Ana	1947	Ul. D. Kvedra 22	2	z	202,25	Tapetništvo
78.	Vouk Adela	1943	Jamova 4	2	6	557,00	LJK Savinja
79.	Vlahinič Mile	1917	Cinkarniška pot 5	4	26	498,03	upokojenec
80.	Vešlgač Leopold	1947	Smarjeta 70	3		MD	Zična
81.	Vrečko Aleš	1949	Kocbekova 5	3	z	MD	Toper
82.	Urh Ludvik	1948	Opekarniška 14	3	z	MD	Merx
83.	Zupančič Marija	1955	Slomškov trg 1	3		MD	Aero
84.	Zvonar Rajko	1947	Lesničarjeva 6	2	16,5	MD	Aero
85.	Zabukovšek Ivan	1946	Na otoku 1	3	z	MD	Aero
86.	Rakita Slobodan	1950	Na otoku 12	3	12	710,00	Aero
87.	Žužej Ana	1902	Cesta na Ostrožno 4	1	25	633,80	upokojenka

OKROGLA MIZA NT-RC O SLO

VSAK OBČAN PRIPRAVLJEN

Tisti, ki pravijo, da vsaka šola nekaj stane, imajo prav. Občan Slovenskih Konjic se prav tako kot občani drugih slovenskih in jugoslovanskih občin zavedajo, da je treba v vsakem trenutku in na vsakem mestu biti vedno pripravljen, če slučajno pride do neprijetnega dogodka. Vojne so bile in upirali smo se z rokami. Čas hiti in vemo, da samo roke niso več dovolj. Treba je nekaj več. Za primer smo tokrat obiskali konjiško občino in se s predstavniki SLO ter poveljstva partizanskih enot pogovarjali o organizaciji in delovanju komponent obrambne pripravljenosti in splošnega ljudskega odpora ter pomenu in uspehu delovanja partizanskih enot na konjiškem področju.

Urednik Jože Volfand je v uvodu navedel pet točk, po katerih je potekala razprava:

- prizadevanja v konjiški občini pri organiziranju SLO,
- katere akcije so bile na tem področju že konkretno izpeljane,
- kako je z organiziranostjo, učinkovitostjo in hitrostjo delovanja partizanskih enot na konjiškem področju,
- splošen odnos občanov do sodelovanja v SLO in kakšna je obrambna zavest občanov, kako so pripravljeni ter
- ali smo dovolj napravili za najširše obveščanje javnosti o tem pomembnem področju?

Franc Omerzu

Osnova in smernice za razgovor so bile tako dane, potekale pa so...

Franc Ban: z načrtno graditvijo koncepta SLO smo v naši občini začeli leta 1968, ko smo ta pomembni program sprejeli na vseh področjih. Edini cilj je bil, da bi vse »službe« med seboj sinhrono delovale in da bi koncept SLO čimbolj približali občanom. »Sem« je padlo na plodna tla in lahko povem, da pri nas občani živijo s tem konceptom ter se za njegovo realizacijo zavzemajo. Najbolj pomembno pa je vprašanje financiranja SLO, ki pa žal še vedno ni sistemsko rešeno. Še dobro, da za to delo kažejo veliko razumevanje delovne organizacije...

Franjo Tepej: Treba je tudi na tem področju zagotoviti samoupravni sistem financiranja, če ga že imamo na vseh drugih področjih. Mislim, da gre tu za najbolj pomembno področje in to bi bilo potrebno rešiti...

Franc Ban: Poglejte: ko smo imeli vaje, so ljudje povsod povsem zaživi z nami, tako od vaj, preskrbe s hrano do kulturnih prireditev. Najpomembnejše je, da smo uspeli kmetije na vseh naših področjih zainteresirati za na-

Sestali smo se za »okroglo« mizo, ki sicer tokrat formalno ni bila okrogla, in pogovarjali o eni sami točki dnevnega reda (srečal), ki pa je bila še kako pomembna (in je še!) za naše, lahko bi rekli počutje in mirno spanje — »organizacija in delovanje vseh komponent obrambne pripravljenosti in splošnega ljudskega odpora ter pomen in uspeh delovanja partizanskih enot na konjiškem območju«.

Kraj je znan: bili smo v Slovenskih Konjicah.

Kdaj? 14. marca 1974 opoldne.

Kdo? Avgust Slatinek iz Loč, Franc Omerzu iz Konjic, Alojz Kranjc iz Loč, Vinko Langerholc iz Konjic, Boris Podvršnik iz Zreč, Maks Tajnikar iz Konjic, Franjo Tepej iz Konjic, Tone Obrul iz Konjic, Franc Ban iz Konjic in Stane Pahole, prav tako iz Konjic. Uredništvo Novega tednika in Radia Celje smo zastopali: Jože Volfand, ki je vodil razgovor, Damjana Stamejčič, ki je fotografirala in Tone Vrabl, ki je pogovor za »okroglo mizo« o zelo pomembnih stvareh spravil na papir.

Zakaj? Ker so konjiška občina oziroma njeni občani prav na tem področju (pomembnem) naredili veliko. Kako?

Še skupno delo. Navezali smo jih na naše stvari in naše delo. Mi bomo vedno pomagali kmetom, ker vemo, da bodo oni nam pomagali, tako kot so že in kot pomagajo. Tu gre za določene stvari, ki jih ne smemo prezreti in mimo katerih ne smemo.

Jože Volfand: Torej so kmetje pripravljeni pomagati?

Vinko Langerholc: Mi smo se o tem sodelovanju veliko pogovarjali, saj gre za vprašanje skladišč raznih živil in druge stvari in reči moramo, da smo povsod našli na veliko razumevanje in pomoč.

Alojz Kranjc: Povedal bom, kako smo uspeli to organizirati v Ločah. Resnično smo zajeli vse mladince, delovne organizacije, sindikat, zvezo

nosa do splošnega ljudskega odpora.

Franc Omerzu je razmišljal dalje: »Ne smemo ostati samo pri tem, tega se zavedamo. Zdaj potekajo priprave za nadaljnjo organizacijo dela Zveze rezervnih vojaških starešin, kar je, mislim, pomembna postavka v tem sistemu. Zadalji smo si nalogo za še konkretnije sodelovanje med partizanskimi enotami in ZRVS. Naša naloga je tudi, kako bo s kadrovanjem v ustrezne šole, čemur bomo v letošnjem letu posvetili posebno pozornost. Mladim bo treba omogočiti šolanje v šoli za rezervne starešine. Prvi rezultati so že doseženi, saj smo jih lani poslali v to šolo šest z našega področja. Sicer je trenutno odziv sicer nekoliko slabši,

sem — uspeli, da vsaka enota izvede vaje na svojem področju, med svojimi ljudmi, da jih spoznajo, da z njimi zaživijo, da vidijo, kako to

Maks Tajnikar

gre. Predvsem so bili prizadevni starejši ljudje, ki so mladim kazali, kako je treba v takem primeru ukrepati. v takem trenutku ukrepati. Potem so govorili o zaščiti objektov...

Stane Pahole: Mi imamo zaznamovane objekte, ki so tega potrebni in formirali smo »zaščitne čete«, ki te objekte v primeru »gužve« zaščitijo.

Franc Ban: Na tem področju smo dosegli velik premik. Ljudje so uvideli, da moramo sinhronizirano sodelovati,

Stane Pahole

če želimo doseči naš cilj, to je varnost, mir in podobno. Ne gre samo za formalno spremljanje, ampak za direktno uvajanje preko raznih napotkov. Vse to mora sinhronizirano delovati, kajti šele potem bo SLO zaživel. Za naše področje lahko rečem, da je tako.

Maks Tajnikar: Člani odbora razmišljajo o tem, kako bi se najbolje organizirali. Primer, je recimo Vitanje: dogovorili so se, kaj je njihovo dejavno področje in kako bo do delovali. Prišli so do zaključka, da bo najlažje tako,

da znotraj odbora ustanovijo neke skupine, ki načrtno delajo na določenih področjih. Pripravili so konkretne načrte svojega dela, to pa predstavlja sintezo skupnega dela in SLO!

In kako poteka delo posameznih odborov...

Maks Tajnikar: Odbori morajo doseči, da bodo skozi vse leto delali sistematično in organizirano. Glede tega zdaj zelo intenzivno delamo v šolah in se bo delo odborov kmalu okreplelo, kar mislim, da je prav. Izredno pomembno je, da je lanskoletno delovanje pokazalo, da ljudem ni vseeno, kako bi bilo, če bi prišlo do vojne. Vedno so pripravljeni v polni meri sodelovati in pomagati ter se seveda tudi izobraževati, da lahko pravilno ukrepajo v primeru česa hudega. Pri lanskih vajah so na našem področju sodelovali vsi od mladih do starih, vse smo zajeli in to je prav. Pri vseh akcijah smo poskušali, da ni šlo samo za vaje kot takšne, temveč smo jih obogatili z raznimi mitingi, proslavami in akademijami, kar vse je tudi še bolj vzpodbujalo. Skratka, naše vaje so bile pripravljene na vsen področjih tako, kot da gre zares. To aktivnost bomo letos še razširili in angažirali resnično vse, da bi na področju SLO popolnoma uspeli. Kar smo zgradili, je treba dograjevati, stavba SLO pa je še toliko bolj občutljiva.

Tone Obrul: »Da bi naše delo lažje potekalo in da bi ga lažje organizirali, bomo še do konca letošnjega leta v Slovenskih Konjicah zgradili »dom partizanskih enot«. V njem bo poleg kegljišča in gostinskega prostora, kar je obrobnegega pomena, še več kabinetov in drugih prostorov, kjer bo možno razvijati na moderen način vse novitete, ki se na področju SLO dogajajo. To bo zlasti priročno za šole, kjer takšnih ustreznih kabinetov ni. Ta dom mora postati integralni del vojske, enot in ljudi.

Kako je z idejno-političnim

Boris Podvršnik

delo. Pri nas je velika pripravljenost, vso stvar pa držijo v rokah skupina entuziastov, kar je izredno pomembno.

Tako v Slovenskih Konjicah. Res je, da si vsi želimo mir, vendar za ohranitev miru moraš biti pripravljen. In to z velikim uspehom v konjiški občini delajo vsi. Mirno lahko zapišemo, da vsak občan pripravljen.

Zapis pripravil: TONE VRABL

Foto: DAMJANA STAMEJČIČ

delom med posameznimi jami? Vedno pripravimo dve do tri teme, program prilagajamo glede na potrebe in probleme, ki so na našem področju takrat najbolj prisotni. V vseh posameznih enotah imamo aktivne zveze komunistov, ki se med vaje sestajajo, doseči pa moramo, da se bodo sestajali tudi takrat, ko vaj ni. Sestajanje izven vaj smo že dogovorili na vitanjskem in zreškem področju, kjer ti aktivni zelo dobro delajo. Istočasno pa tudi skrbimo z različnimi občasnimi predavanji, da bi ljudje vedno in sproti obveščali o potrebi ukvarjanja s področjem, kot je SLO.

Franjo Tepej: »Dobro sodelovanje tudi s svetom z narodno obrambo partizanske enote in SLO pa imajo pomembno mesto tudi v našem novem statutu. Poseben problem so kadri, če jih ni. V našem primeru pa moramo izreči vodstvu partizanske enot priznanje, ker s pravimi navdušenjem delajo na tem področju. Kako financiramo SLO? Poleg ostalega tudi tako, da občani letno žrtvujejo enodnevni zaslužek, mislim pa — kot sem že na začetku omenil — da bi morali to pomembno področje glede na financiranja sistemsko rešiti.

Franc Ban: »Povrnimo se malo k partizanskemu domu. Nosilec akcije bo Dr. Vinjski dom, z deli bomo začeli v aprilu, končali pa do 22. decembra, dneva JLA. Stal bo predvidoma 300 starih milijonov din, kabineti pa bodo opremljeni za pouk partizanskih enot. V akciji je tudi izgradnja strelišča, kar bo stalo okoli 50 milijonov starih din, postavili pa bomo še dve brunarici na Rogli v novem delavsko rekreacijskem centru. Tričetrt delo bomo opravili sami, s prostovoljnimi delom.

Ob zaključku naše okrogle mize bi morda povedal samo še to: takšne rezultate, kot smo jih dosegli v naši občini na tem področju, lahko dosegemo samo z nadnormalnim angažiranjem vseh — od starešin do poslednjega mladiča.

Alojz Kranjc

dinca. Pri nas je velika pripravljenost, vso stvar pa držijo v rokah skupina entuziastov, kar je izredno pomembno.

mala anketa

KDO JE DELAVEC

Marsikdo bo začuden prebral naslov te naše ankete. Že dolgo je v naši družbi namreč jasno, da smo delavci vsi tisti, ki delamo — umsko ali fizično, delamo pač. Toda vse pogosteje se srečujemo s pojmom delavca — neposrednega proizvajalca. Zato se nam je kar samo po sebi zastavilo vprašanje, kdo je delavec — neposredni proizvajalec. Pojem neposrednega proizvajalca smo opredelili. Neposredni proizvajalec je vsak tisti človek, ki dela s proizvodnimi sredstvi. Takšna je uradna opredelitev. Toda zanimalo nas je, kaj o tem menijo delavci — neposredni proizvajalci sami. Kdo je po njihovem mnenju neposredni proizvajalec? Ali je to tudi direktor? Obratovodja? Kontrolor? Laborant?

Jakob Hercog, skupinovodja v obratu litopod: Neposredni proizvajalci smo vsi v kolektivu. Razlika je le v tem, da nekateri med nami delajo fizično, drugi spet delajo umsko. Zato tudi menim, da je obratovodja delavec — neposredni proizvajalec, saj nosi veliko odgovornost, skrbi za surovine, da delo teče. Neredko mora obratovodja tudi sam prijeti za orodje, saj nam primanjkuje ljudi.

Peter Kenda iz mehanične delavnice: Mislim, da je delavec — neposredni proizvajalec le tisti, ki resnično dela, fizično. Kajti tudi tisti delavci, ki delajo fizično, ne morejo delati zgolj z rokami. Pomeni, da delajo fizično in umsko. Prav zaradi te razlike čistih umskih delavcev nimam za neposredne proizvajalce. Sefi, direktor, obratovodja, vsi ti so delavci a ne neposredni proizvajalci.

Anton Mravljak — skupinovodja v oddelku cinkosulfata: Proizvodnja je najbolj odvisna od fizičnih delavcev, šele potem od umskih. Oni dajo nalog, mi ga izvršimo, torej mi proizvajamo — smo neposredni proizvajalci. Razlika med delavci in delavci — neposrednimi proizvajalci vidim torej v tem, da nekateri delajo z umom, drugi z rokami in umom.

Magda Trauner, delavka iz oddelka kemolit plošč: Delavec — neposredni proizvajalec je po moje le tisti, ki dela v proizvodnji in sicer s takšnimi ali drugačnimi materiali. Obratovodja po moje torej ni neposredni proizvajalec ampak delavec — uslužbenec. Kljub temu ne delam nobene razlike med obema oblikama dela. Tudi umsko delo je delo in eno brez drugega ne gre.

Mirko Zebec iz mehanične delavnice: Delavci smo vsi v kolektivu, neposredni proizvajalci pa le tisti, ki imajo opravka z dobrinami. Kontrolor naprimer pregleda dobrino — proizvod, zato je zame neposredni proizvajalec, saj lahko izdelek kot neustrezen zavrne. Enako je tudi z laborantom. Ta proizvaja dobrine, čeprav neka razlika vseeno je. Laborant je bolj samokontrolor.

Na to vprašanje so skušali najti odgovor delavci v Cinkarni. Odgovori naših anketirancev so blizu resnici, to pa pomeni, da se resnično zavedamo razlike med proizvodnimi in drugimi oblikami dela.

B. S.

LAŠKO

ZLATA PUŠČICA

Laška »Zlata puščica« je v nedeljo 17. III. 1974 zamenjala svojega lastnika. Novi nosilec je Matek Roman iz Zidanega mosta, ki je s 518 krogi postavil nov občinski rekord in se kot občinski prvak plasiral na republiško prvenstvo za zlato puščico v Kranju. Sledijo: Gričar Dušan 505 krogov (SD »Tone Bostič« Zidan most), Peklar Stanko 504, Lavrinec Vinko 501 (oba SD »Dušan Poženele« Rečica), Kožar Toni 493 (SD »Pivovarne« Laško). Vsi navzoči so bili enotnega mnenja, da je bilo letošnje prvenstvo kvalitetnejše od prejšnjih, kar kaže na vzpon streljanja v laški občini.

M. R.

KONJICE

DOBILI VODOVOD

Med najmanjšimi krajevnimi skupnostmi v občini Slovenske Konjice je tudi krajevna skupnost Draža vas. Čeprav maloštevilni, pa prizadevni vaščani Draže vasi, vedo, kaj hočejo. Hočejo urejeno vas in v tem uspevajo. Omeniti velja, da je pred nedavnim dobilo 70 gospodinjstev vodo, v teku pa je kanalizacija vasi. Obe akciji sta uspeli samo zaradi enotnosti vaščanov, ki vedo, da morajo za lepši kraj prispevati tudi sami. Na pomoč jim priskočijo tudi nekatera podjetja iz občine Slovenske Konjice. Vaščani so tem kolektivom zelo hvaležni.

V zadnjem času se krajevna skupnost bolj povezuje z mladinsko organizacijo na vasi, saj so mladi pridno prišli za delo in je sodelovanje možno in koristno za obe organizaciji. Med člani KS moramo omeniti Ivana Marguča, ki vodi vsa dela pri kanalizaciji v vasi in je zelo zaslužen, da akcija teče.

FRANČEK MALI

ŽALEC

ŠTUDENTJE DELAVNI

Kot že nekaj let je tudi letos klub študentov občine Zalec v Ljubljani zelo delaven. Vanj smo vključeni vsi študentje iz žalske občine, ki študiramo v Ljubljani.

Pred nekaj časa smo skupno s študenti iz žalske občine, ki študirajo v Mariboru in Celju, priredili študentski večer, ki je zelo uspel. Pri organizaciji študentskega večera so nas podprle skoraj vse delovne organizacije iz občine Zalec, predvsem pa pokrovitelj tekstilna tovarna Prebold, tovarna nogavic Polzela, Hmezd iz Zaleca in pa tudi Minerva iz Zaleca. Izkupiček študentskega večera je poleg skromne dotacije občine edini vir dohodkov našega kluba. Čeprav morda dohodki niso tako majhni, pa ugotavljamo, da so absolutno premajhni, ko pregledamo program dela našega kluba in število članov. Letos nas je že okoli sto petdeset.

Osnovna naloga našega kluba je predvsem v tem, da združuje in zastopa interese študentov iz naše občine. Pri tem mislim predvsem na štipendiranje in možnosti kasnejšega zaposlovanja v občini Zalec. Kljub prizadevanju in tudi razumevanju občine še nismo izkoristili vseh možnosti. Težave so predvsem v informiranju. Letos bomo zato s pomočjo občine organizirali razgovor med predstavniki delovnih organizacij iz naše občine in študenti.

Poleg tega pa skrbi naš klub tudi za rekreacijo naših študentov. Pozimi klub povrne vsakemu našemu članu del stroškov za smučanje. Financira tudi nekajdnevne počitnice našim študentom v študentskem taboru v Ankaranu. Skupno obiščemo vsako leto nekaj predstav v gledališču.

Pri našem delu pazimo predvsem na to, da omogočimo rekreacijo vsem študentom ne glede na njihove materialne možnosti.

Culk Andrej
Parižlje 7
63314 Braslovce

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

UREDIMO VOLIŠČA

Le še en teden in 28. marca, v četrtek, bomo že prvič stopili na volišča. V temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih bomo volili člane delegacij. Resda bomo na voliščih, ki nam bodo povedala, kje moramo opraviti našo državljansko pravico in dolžnost, zvedeli vse najvažnejše o volitvah. Vendar pa ne bi smeli pozabiti, da so letošnje volitve velik dogodek. Pomenijo spremembo, ki se je danes morda še ne zavedamo v celoti. Z delegatskim sistemom se resnično menja delavčev položaj in dana je velika možnost neposrednega odločanja. Z večjim vplivom na delo skupščine.

Zato bi morali poskrbeti ne le za dobre politične priprave, temveč tudi za manifestativni videz, za slavnostno vzdušje na lepo okrašenih voliščih. S transparenti in parolami. Tudi z godbami. Z zastavami. In z zgodno ter polnoštevilno udeležbo na volitvah ponovno dokazati naše strinjanje in zahtevo, da v celoti uresničimo sprejete ustavne spremembe.

Mozirski študenti

NOVO VODSTVO

Bivši predsednik kluba študentov Gornje Savinjske, Jože Tlaker, je nedavno predal dolžnost novoizvoljenemu Ivanu Hrenu (24 let), ki je absolvent na VEKS v Ljubljani. Doslej je delal v odboru kluba in je tako bil dobro seznanjen z delom. Dolžnost je sprejel le s pogojem, da mu osatli člani odbora pomagajo, ker sicer ne more odgovarjati za neizpolnjene naloge. O delu sva se takole pogovarjala:

Ivan Hren

— Na zadnji skupščini kluba gornjesavinjskih študentov si bil izvoljen za predsednika. Ali si sprejel funkcijo zaradi veselja in interesa do dela v študentski organizaciji ali pa je k tvoji odločitvi bistveno vplivala kadrovska situacija v odboru kluba?

Funkcijo sem prevzel na željo starega odbora in večine udeležencev skupščine. Delno pa je vplivala na privolitev tudi kadrovska situacija v klubu. Znano je namreč, da je večina delovnih odborikov odšla iz Ljubljane. Dokler ne vpeljemo mlajših kolegov v delo, bom poizkušal nadomestiti Jožeta Tlakerja, ki je izredno vestno opravljal to funkcijo do sedaj.

— Pred teboj in pred klubom je veliko dela. Kako boš dosegel disciplino in kako

misliš izpeljati obsežnejše naloge?

Delo, ki si ga je zastavil odbor kluba, ne bo lahko. Poizkušal bom aktivirati celotni odbor, včasih pa pritegniti še druge posameznike, da ne bi celotna dejavnost stonela samo na nekaterih, kot je to v navadi.

— Katera naloga bo najtežja?

Urediti bo treba nekatera vprašanja v odnosu med našimi študenti v Mariboru in Ljubljani, poizkušali bomo v delo vključiti srednješolce, sodelovati pri vseh družbenih dogajanjih, kjer obstaja interes študentov ali družbe, važno pa je tudi vključevanje v študentsko gibanje.

JOŽE MIKLAVC

Služba družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji Podružnica Celje

razpisuje

I. PROSTA DELOVNA MESTA
ZA SEDEŽ CELJE:

ENEGA INŠPEKTORJA
ENEGA ANALITIKA
ENO SNAŽILKO

Za delovno mesto inšpektorja je potrebna visoka šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri in štiri leta posebne prakse, za delovno mesto analitika pa visoka šolska izobrazba ekonomske smeri in tri leta posebne prakse.

Za posebno prakso se šteje delovna doba na enakih ali podobnih delovnih mestih kot so v Službi družbenega knjigovodstva.

II. ŠTIPENDIJE

DVE ŠTIPENDIJI za študij na pravni ali ekonomski fakulteti ali II. stopnji VEKS v Mariboru
STIRI ŠTIPENDIJE na višji šoli ekonomske ali pravne smeri in
DVE ŠTIPENDIJI na ekonomski srednji šoli.

Prošnjo v rokopisu, življenjepis, zadnje šolsko spričevalo oziroma diplomu o končani višji šoli ali fakulteti pošljite kadrovski službi podružnice do 7. aprila 1974.

**TOVARNA
NOGAVIC
POLZELA**

**Lastovka iz Polzele
prinaša nove proizvode!**

- PLER
- GOLDEN PANTY
- GALA
- BRIT

PLER in GOLDEN PANTY sta preventivni hlačni nogavici, namenjeni ženskam, ki veliko stojijo!

GALA hlačne nogavice so izredno fine, ojačane v zgornjem delu in gladko pletene.

BRIT so kvalitetne, raztegljive hlačne nogavice. Cena je zelo ugodna!

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

Cene živine
z dveh plati

Včasih smo se skregali za ceno pitane živine, zdaj pa smo zadovoljni, če jo lahko le prodamo. Tako je dejal zaskrbljen kmet in dodal, da odkupovalci sicer ne povedo naravnost, da je ne marajo kupiti — toda na dogonsko mesto pridejo ob takem času, ko je še ne priženo vsi kmetje, potem pa hitro izginejo.

Zivnorejci in gospodarstveniki si bolj belijo glave z zadnjim vprašanjem. Ugibajo, kaj bi bilo treba hitro ukreniti, da ga ne bi bilo preveč, a tudi ne premalo. Pri tem pa morajo upoštevati izkušnje zadnjih mesecev.

Naši presežki mesa rastejo zaradi premalega izvoza. Meso se je začelo kopičiti v domačih hladilnicah že mesece prej, kot je Italija prepovedala uvoz. Njena prepoved je le še zvečala naše težave. S prepovedjo uvoza mesa pa poizkuša zaščititi koristi domačih živinorejcev, ki so v zadnjem času tudi ogroženi. Nič bolje ni bilo v Franciji. Zivnorejci pa upravičeno zahtevajo zaščito tako kot naši.

Cene živine v državah evropske gospodarske skupnosti so se znižale proti koncu lanskega leta že za 10 odstotkov. Zaradi visokih cen mesa poleti se je poraba baje tako zmanjšala, da je pitane živine bilo že več kot dovolj. Mesarji so postali izbirčni. Znižana cena živine pa ni bila spodbudna niti za naše izvoznike. Meso so spravljali v hladilnice v upanju, da ga bodo spomladi in poleti spet bolje prodali.

Pokazalo se je, da je tudi v zahodni Evropi poraba mesa odvisna od cen. Lani so že dosegle tisto mejo, ko se naraščanje porabe zaustavi ali celo zasuje v nasprotno smer. Zato se je tudi pri nas pojavilo vprašanje, s kakšnimi stroški lahko pitamo živino za izvoz. Kaže, da so minili tisti časi, ko so izvozniki z dobičkom pri izvozu krili — kot so trdili sami — izgube pri prodaji v mesnicah.

Cene živine in mesa učinkujejo v dveh nasprotnih smereh. Višje cene spodbujajo živinorejce k večji prireži, hkrati pa omejujejo porabo mesa. Enako v gospodarsko razvitejših državah kot pri nas. Tudi v »bogatejših« državah je kupna moč delavcev omejena. Zato bo treba upoštevati opozorila, da je živino treba rediti s kar najnižjimi stroški. Kdor bo to zmoget, bo bolj uspeval. Z grožnjo, da je ne bi redili, ne bomo mogli konkurirati živinorejcem v drugih državah.

Doma pridelana krma in krmila bodo morala dobiti večjo veljavo. Tisti živinorejci, ki so pitali le s kupljenimi krmili, se bodo gotovo morali preusmeriti.

Predlagani so še drugi ukrepi: poslovno sodelovanje med živinorejci in mešalniki krmil ter pridelovalci surovin za krmila. Družba naj bi znižala nekatere stroške živinorejcev, npr. pri pogonskem gorivu za kmetijske stroje, gnojilnih in podobne. Ne bi pa smeli le čakati na to, ampak naj bi živinorejci brez odlašanja ukrenili vse, kar lahko storijo sami. Meso bo še potrebno. Njegova cena pa se bo morala ujeti z denarnicami porabnikov. Temu se bodo morali prilagajati tudi stroški pitanja.

Jože Petek

Pripis:
Kako je v Celju s to rečjo, preberite v sestavku: Ni vzroka za preplah!

Pri Pevčevih v Slatini

PIŠČANCI
REDIJO BIKKE

»Že spet nas boste dali ljudem v zobe. Na vasi ni nič bolj neprijetno kot to, da o nekom celo časopis piše.«

Tako gospodinja. Sin pa malce drugače:

»Kar je na očeh, se ne da skriti, sicer pa nismo edini v Slatini, ki se gremo usmerjeno kmetijsko proizvodnjo!«

Pa še kako se gredo usmerjeno kmetijstvo! To se zares vidi. In še precej drugega se vidi na takšni kmetiji.

Oba imata prav po svoje. Mati in sin. Po obisku pri Pevčevih je kmet v gostilni na Ponikvi, potem ko je zvedel, kje sva s kolegom bila, vprašal:

— In kaj porečejo dolgovci če ne bo šlo? Sicer pa vsa čast ženski. Pogumna je in pridne otroke ima.

O Pevčevih smo pred leti že pisali. Mlada kmečka vdova, ki je ostala sama s štirimi otroki si je najbrž zato naložila tolikšno breme, češ, otrokom se ne sme poznati, da nimajo očeta, vsaj nepravilno ne. In tako se ni ozirala naokrog, da bi jim pripeljala očima v hišo, pač pa se je lotila preusmeritve posestva. Seveda tudi na kredit a ponajveč z lastnim trudom in preudarnim gospodarjenjem. Otroci so pomagali, kolikor so mogli, vsako leto več, vsako leto bolj. Nov hlev se je zlagoma polnil z živino, v starem so si uredili pitališče piščancev — brojlerjev.

Repov v hlevu nisem štel, vendar hlev je poln. Tako stojšca, kot boksa za teleta. Nad hlevom je pod svislj krmne dovolj. Brez skrbi, da bo do ozelenelih travnikov dovolj.

Pa nismo prišli zaradi tiste ga, kar je bilo že pred leti. Najprej o novem. Novo je, da sta doma le še starejši sin, ki se pravi, da bo prevzel in najmlajši, še vedno no šolar. Drugi sin, ki je ponoči študiral in uspešno končal dopisno ekonomsko šolo, študira na višji pravni šoli v Mariboru. Hčerka, ki jo mati na vsakem koraku v hiši pogreša, je šla zamož.

Pod staro domačijo raste iz tal dolga zidana reč. To bo nov hlev za piščance. Nekajkrat več jih bodo vzredili pljuški »Perutnina«. V novem hlevu, ki bo gotov še letos, bo zmogljivost 10.000 piščancev na leto. Zares farma ko-košjega mesa.

Zakaj ta investicija? Je bilo potrebno?

Bilo je potrebno. Kar prislusluno razlogom. Če bo sin prevzel posestvo in se poročil, bo najbolje, če bo povsem samostojen in odločen neodvisno od matere, čeprav se zelo dobro razumeta. To da fant, ki se je izšolal v Senjurju, utegne imeti še več korajže, jo bo moral tudi imeti, kajti krepko se zaveda, da je kmetijstvo težaven in še vedno tvegan poklic. Odplačanje kreditov terja večjo proizvodnjo, da bo ostalo še kaj za spodobno življenje ob temeljitem delu.

Torej sin se mora osamovati. Kaj pa mati? Kmečka pokojnina bo skromna. Zato bo Pevčeva obdržala vzrejo piščancev. Misliti mora na preostala sina, zlasti mlajšega, ki je šolar. Ni prav, da mladem gospodarju obesi vso težo in bremena

Martin Pevce:

na hrbet. Saj se imajo bratje in sestre radi — in zakaj se ne bi imeli tudi v bodoče?

In še zadnji razlog, da pojasnimo še naslov tega zapisa!

Bodoči gospodar se je precej učil, precej tudi čita. In tako je prečital, da piščanci, ki zobjejo le močnata krmila, ne prebavijo vseh hranljivih sestavin. Neprebavljene ostaneje predvsem beljakovine. Po svetu, kjer so kmetijstvo prignali do izkoristka vseh stvari na najvišjo mejo, uporabljajo odpadke piščancev, seveda dobro prečiščene in presejane, za pitanje živine. Sestavine so podobne, zaradi prebavljivosti pa celo bolj izkoriščene kot šrotna koruza. Torej bo novi hlev za vzrejo piščancev imel ne-

Amalija

kajkratno vlogo, celo neke vrste domača »tovarna« za močnata krmila bo.

In tistemu pomisleku v ponkovski gostilni na rob!

Stanujem v zadolženi hiši, vozim avto na kredit, delam v ustanovi, ki ima na plečih odplačilo investicijskih in obratnih kreditov. Kreditiranje ni več nekdanji bav-bav. In kredit, ki ga je treba odplačati, silil k večji blagovni proizvodnji. To pa je, odkrito povedano cilj. Ljudje, ki jih je vedno več, morajo jesti. Hrane ne bo nikoli preveč, čeprav včasih tako izgleda na trenutke. Tveganje v kmetijstvu je, toda ne usodno. Kdor pa nič ne tvega, živi od naklonjenosti okoliščin.

Zapis: JURE KRASOVEC
Foto: MILAN SENICAR

NE TEŽKO —
NE LAHKO

Doma je iz Pongraca pri Grižah. Sodi med mlade kmetijske proizvajalce. Star je 26 let in živi na posestvu svojih staršev. Ob srečanju nam je povedal tole: »Končal sem dvoletno kmetijsko šolo v Vrbju pri Zalcu, ki mi je dala osnovno znanje o kmetovanju, mnogo pa sem se naučil tudi od svojih staršev. Imamo okoli 10 ha obdelovalne zemlje, in preko 10 ha gozda. Usmerili smo se predvsem v dve smeri in sicer tmeljarstvo in vzrejo piščancev. Hmelja sicer nimamo posebno veliko, imamo pa 20 glav pitancev. Meni se kmetovanje ne zdi tako težko da bi bilo treba zemljo

Ivan Krašovec

zapuščati, seveda pa tudi obratno ni. V zemljo je treba vlagati ves trud in mnogo sredstev, da ti tudi ona kaj da.«

T. Tavčar

NI VZROKA
ZA PREPLAH

pravijo v celjski klavnici

Ker se je med živinorejci pojavil nemir, češ, da se je poleg težav z izvozom mesa in živine pojavila tudi prenasitost domačega tržišča, smo se obrnili na direktorja TOZD »Mesnine« Toneta GRMA z vprašanjem, če res njihovi nakupovalci ne odkupijo vse ponujene živine in če resnično obetajo spremembe cen, padec potrošnje mesa itd. Odgovor, ki smo ga dobili, nanizamo v naslednje točke:

● Odkupovalci iz »Mesnine« so zavrnila le tiste živali, ki niso bile dopitane in so jih rejci ponudili za zakol zaradi strahu pred nižjimi odkupnimi cenami, ali zaradi pomanjkanja krme (?).

● Pri »Mesninah« v Celju zagotavljajo, da odkupnih cen ne bodo zniževali, da se bodo držali slovenskega sporazuma o ceni živine. Zagotavljajo, da bodo odkupili vse količine na območju, kjer so odkupovali doslej.

● V podjetju so zainteresirani, da odkup normalno teče, da se stalež živine ne bi zmanjševal, ker je od tega odvisna normalna proizvodnja klavnice in predelave.

● Težave okoli izvoza »Mesnine« ne prizadevajo občutno, saj predstavlja izvoz mesa le 10 odstotkov proizvodnje tega podjetja. Eventuelne viške, kot se je dogajalo že doslej, odstopa podjetje državnim rezervam.

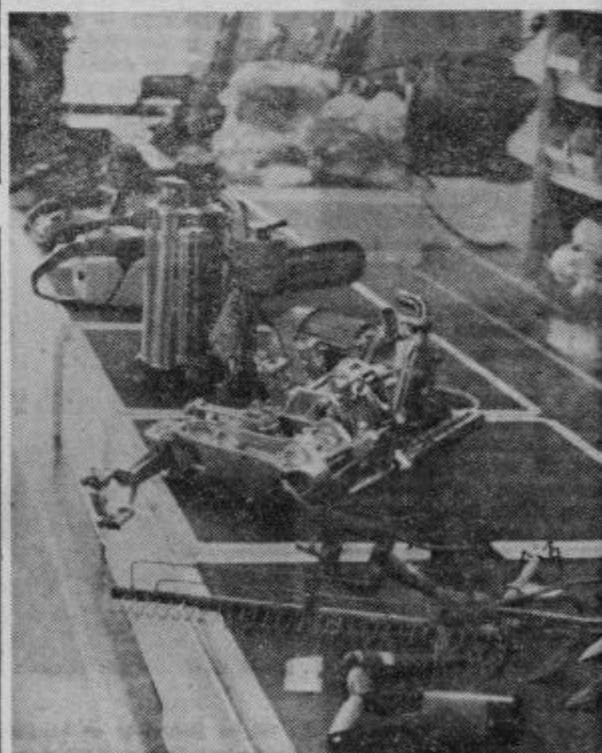
● Potrošnja mesa je v minulih tednih deloma stagnirala, vendar ni manjša od istega obdobja lani. Toda potrošnja se bo brez dvoma začela večati, ker se hladilne skrinje počasi praznijo (tiste v gospodinjstvih), ker prihaja s sezono turizma in zunanjih del do večjih potreb.

To so bistveni odgovori in pojasnila iz podjetja »Mesnine« v Celju. To pa seveda ne pomeni, da velja za vsa podjetja, ki odkupujejo živino. Brez dvoma je za tiste, katerih del proizvodnje za izvoz je občutno višji kot v Celju, položaj težavnejši.

-ec

agrotehnika

Iz zelo pestre zaloge vrtilčarskega orodja znane firme »GARDENA« lahko izbirate med različnimi vrstami orodja raznih oblik pripravnega za različna opravila v vašem vrtu (motičice za okopavanje, grablje, ravnalniki, rahljači, lopatice, sadilniki za čebulice, sejalniki in drugo.) Priporočamo vam tudi garniture za zalivanje trat, vrtov in pranje avtomobilov. »Gardena« sistem se odlikuje po enostavnosti, hitri, praktični in zelo funkcionalni uporabi. Vse dele lahko sestavite, razstavite in pritrdite cev v trenutku; je sistem neomejenih možnosti: brizganje od fine meglice do polnega curka. Hitra zamenjava priključkov z zalivalko, ščetko za pranje, razpršilca itd. Oglasite se v naši blagovnici kjer vas pričakujemo.

FRAN ROŠ: PETROVE SLUŽBE

Tisto soparno opoldne sredi meseca avgusta se je pred belo, široko Golčarjevo hišo na robu vasi ustavil človek. S popotno palico v roki in z nahrbtnikom, zapršen z zakrpano obleko, je oznojen obstal tam in se razgledoval, kakor da ne ve kam.

Na hišni prag je stopil gospodar Golčar, čokat kmet srednjih let. Z očmi je molče meril tujca.

»Če potrebujete hlapca,« je neodločno zginil neznan došlec.

Golčar je pomislil. Resda bi potreboval človeka prav zdaj in tudi še pozneje. Pa je križ z ljudmi, ki nimajo nikjer obstanke. Lenuh bi mu ne bil v pomoč, pridnega pa pregovore in prevzamejo drugi. Tako je bil Golčar brez hlapca zdaj, ko je delo raslo vsem čez glavo. Mož pred njim, ki bi se mu dalo prisoditi vsaj trideset let, mu ni bil kaj dosti pogodu. Suhljat, zagorel, s povešenimi brki pod šilastim nosom je izmikal poglede in je bil videti nekam čemerem, prikrit, samovoljen.

»Od kod prihajaš?«

»Služil sem tam nad Kranjem. Knjižico imam. Rad bi si prebral kraj in gospodarja, zato sem se namenil v Savinjsko dolino.«

»Ta teden ostani pri meni v dnini! V nedeljo se potem domeniva, če te bom mogel obdržati. Dela zdaj ne manjka. Hmelj obiramo. Ze danes boš lahko podiral štange. Potem boš oral, košnja je blizu. Če ti je prav. No, knjižico imaš...«

»Vidim, Peter si. Knjižico obdržim, dokler boš tukaj. Zdaj pa odloži in v hišo stopi k južini! Menda si dovolj lačen.«

Peter je brez besede krenil v hišno lopo. Za mizo tam je ob skledi s celim krompirjem in zabeljeno solato sedela domača dekla, še prav mlada in postavna. S svetlimi, prijaznimi očmi se je zvedavo ozirala v došleca. Tilda ji je bilo tme. V hiši pa so fužinali gospodar, gospodinja in njuni trije nedorasli otroci.

Do Golčarjevega hmeljišča ni bilo daleč. Tam so ženske, dekleta in otroci trgali cvetove s košatih hmeljenk, položenih na lesene križe. Peter je z mačkom izdiral štange in se kdaj ozri po ženskah.

Tilda je bila zdaj tukaj. S pisano ruto na glavi je stala tam in s prsti trgala rumeno zelene cvetove s kobul in jih spuščala v košaro. Ko je obraz okrenila k njemu, je videl njena polna rožnata lica. Potem je svoj svetli pogled kakor v za-

drepi spet povesila k delu.

Minili so tedni in tedni in pričel se je mesec november, oblačen in hladen. Tedaj so se Tildine oči nekega večera zameglile od zadržanih solz. Z nemim strahom se je zastrmela v hlapca Petra.

»Kaj hočeš, Tilda?« jo je zaskrbljen šepetaje vprašal.

Pustila je večerjo na mizi in je pohitela na dvorišče. Peter je pojedel do konca. Nato se je napotil, da jo poišče. Stala je v temi pri vodnjaku in si obraz zakrivala z rokami.

»Kaj bo zdaj? Povej! Ne smeš me pustiti v nesreči!«

»Menda še ni v resnici tako. Lahko se motiš...«

»Če ti povem...« po licih so se ji ulile solze in se zasvetile v temi. »Kaj bova storila?«

»Domov pojdem, če bo tako. Pripravim vse, da boš moja za zmerom in pred svetom. Kočarija je in malo zemlje je tam. Pomagala si bova tudi z dninami. Kmalu se vrnem po tebe. Ni ti treba jokati, Tilda!«

»Če se zares vrneš...«

»Saj vendar veš, da te imam rad.«

»Peter!« Borila se je z novim jokom.

S sklonjeno glavo je krenil v hlev. Čez čas je stopil v hišo pred gospodarja Golčarja.

»Pojdem od vas, domov moram. Mati je sama tam, boleha je in sem ji potreben. Bljža se zima, ko ne bo več dovolj dela pri vas.«

»Nisi bil zadovoljen pri nas?«

»Saj ničesar ne rečem. Ampak domov moram. Dobro sem premislil.«

»Tako! Ne morem te prikleniti k hiši.«

Golčarju ni bilo čisto prav, da Peter odhaja. Delal je rad in razumno. Nanj se je lahko zanesel. Toda zdaj je videl njegovo odločnost in mu ni preveč branil. Zdaj na zimo res ne bo dela, ki bi ga domači z deklo sami ne zmogli.

»Pa se vrni, če boš kdaj spet hotel v službo!«

»Saj bi najraje kar ostal, če bi le mogel. Tako pa moram domov. Ze jutrišnjem bi šel, če vam bo prav.«

Golčar je nazadnje moral verjeti Petru. Sicer se hlapci in deklet radi izgovarjajo na podoben način, če so kaj prida. Domov da hočejo, tudi če sploh nimajo doma! Gredo pa potem drugam, kjer jim obetajo več plače. Toda zdaj pred zimo? No, zdaj se noben kmet ne bi pullil za hlapca. Kaj pa če je vmes kakšen drug vzrok? Morda Tilda? Zdelo se mu je sicer, da med hlapcem in deklo ni vse brez vsega...

Ves prihodnji dan je Tilda po sili dušila solze. Peter jo je miril z obljubami in načrti. V Meglenem jutru nato se je odpravil s popotno palico in nahrbtnikom. Izza kozolca je strmela za njim. Nekajkrat ji je še pomahal z roko. Ko pa ji je izginil izpred oči tam, kjer se cesta spušča v gozd, je zbežala v listnico, da bi nihče ne videl njene nesreče.

Se so se vrstili suhi dnevi v poznem novembru. Golčarjevi so pod Mrzlico grabili listje in ga spravljali domov.

Peter ni pisal in ni prišel.

Bilo je nekega popoldneva, ko se je v hiši prikazala neznana ženska z otrokom, bleda in boleha. V naročju je nosila v odejo zavitega dečka, poldrugi mesec starca. Po Petru je vpraševala, po hlapcu Petru:

»Njega iščem, lai je otroku oče. Slišala sem, da služi zdaj pri vas. Prej sva služila skupaj na Gorenjskem...«

Golčarica je majala z glavo, da je ženski pojasnjevala, da Petra ni več pri njih, da je odšel domov. Tujka pa je odkimala:

»Ni šel domov. Tudi meni je govoril, da pojde domov. Pa je šel le na Stajersko služiti in ni dal glasu več od sebe. K vam da je šel, sem šele pozneje izvedela. Zdaj sem mu prinesla otroka, da ga vidi in se mu zbudi vest, če jo ima. Vem pa vso resnico. On nima doma, sam je na svetu. Nima niti pedi zemlje niti pedi svoje strehe...«

Ob zadnjih besedah je v lopo stopila

Tilda. Takoj je razumela, da gre tu za resnico o Petru, ki si jo je doslej po sili prikrivala. Tujka pa je pripovedovala dalje in Tilda je izza priprtih vrat čula vse:

»Obljubil mi je, da se vzameva. Da pojde domov k materi in pripravi vse potrebno k poroki. Bile pa so to same lepe laži. Z otrokom me je pustil samo.«

Pred Tildo se je zavrtel in podiral svet. Z rokami se je oprjel na zidu, da ni zdrknila k tlom. Tujka je bila tu s Petrovim otrokom!

Golčarica je polglasno govorila:

»Tudi pri nas je nekaj napietal z deklo. Da bo otrok, tega ne bom rekla. Ampak...«

»Pravili so mi drugi, da je povsod bil takšen. Lagal je ženskam povsod. Tiha voda in nevarna. Delati pa se je znal drugačnega...«

»Grd človek!« je zamrmrala gospodinja. »Vidva z otrokom pa si pri nas malo odpočijta! Prinesla bom kruha in mleka.«

S tujko je krenila v lopo.

Tilda se je vzravala. Onemele oči so se ji vsesale v otroka, ležečega v ženskem naročju. V temne oči Petrovega drobnega sina. Potem si je predpasnik dvignila pred obraz in je planila iz hiše. Golčarica in tujka sta se molče spogledali.

»Zdaj vem vse,« je dejala gospodinja. »Tudi našo deklo je speljal in je izginil, ko mu je postalo očitno, kako je z njo. S to nesrečno, nespametno Tildo...«

Ženska je skozi zobe siknila kletvico. V naročju ji je zavekal deček. Sedla je k mizi v lopi in mu potisnila cucelj med ustnice.

Tisti čas je Peter služil na kmetiji pod Pohorjem in mu tam ni bilo slabo. Grabili so zdaj listje v gozdu in se jim je mudilo z njim.

Peter se je čez mrežo listja ozri k dekli, ki je grabila v bližini. Bila je majhna in nežna skoraj kakor otrok. Hudomušno ji je pomežiknil. Nasmehnila se mu je in ga vprašala:

»Na kaj le misliš, Peter?«

»Na sneg. Zrak diši po njem. In po hudi zimi. To te bo še zeblo brez fanta!«

»Ali tebe ne bo?«

»Kakor bo tebe volja!«

Zasmejala sta se oba.

Peter je za hip obstal pri delu in se naslonil na grablje, oprte v breg. Z očmi je segel nekam v daljavo, s temnim pogledom. Potem si je pričel žvižgati.

KUKURIKUUUU

PODRAVKA vas poziva, da sodelujete v posebni nagradni igri za Celje in okolico:

PODRAVKINI DUKATI

NAGRADE:

- 15 Podravkinih dukatov, posebno skovanih za to igro v »Zlatarni Majdanpek«
- 50 srebrnih tolarjev
- 250 Podravkinih kozic za juho
- 500 Podravkinih jušnikov

KAKO BOSTE SODELOVALI V IGRI?

Kupujte PODRAVKINE JUHE, spravljajte prazne vrečke in škatlice in ko jih boste zbrali 10, jih pošljite v kuverti na naslov:

PODRAVKINI DUKATI
62001 MARIBOR
Poštni predal 25

Vaša pisma bomo sprejemali do 31. V. 1974. Dobitnike bomo izžrebali. Izid žrebanja in seznam dobitnikov bo objavljen v NOVEM TEDNIKU takoj po žrebanju.

DOBER TEK IN SREČO V IGRI VAM ŽELI

PODRAVKA

NAGRADNA IGRA PODRAVKINI DUKATI

Celje za 1. maj

STO IN ŠEST SREČNIH DRUŽIN

Letošnji praznik dela bo za 106 družin v Celju nadvse srečen, vesel! Dobili bodo nova stanovanja. Na Lavi ali že skoraj na Ostrožnem. V Celju so jih zgradili s sredstvi solidarnostnega stanovanjskega sklada.

Prvi rezultat dela in obstoja tega sklada je torej tu. Viden. Otipljiv. Razveseljiv!

Obiskali smo dve družini izmed stošestih. Njuni zgodbi bi lahko v večini primerov ponovili za druge. Morda bi jim še dodajali bolezen in druge nadloge. Vsem pa je skupno nekaj — živijo v nemogočih razmerah. Zdaj so na pragu novega. Tudi novega življenja.

VRISKAMO

Stene obložimo s papirjem. Na štirinajstih kvadratnih metrih tudi sedem ljudi. Kar prav, da je tisto stanovanje skrito očem. Težko ga najdeš, četudi je njegov naslov: Mariborska 16.

Strme lesene stopnice vodijo navzgor. Potem vse tesno, majhno, premajhno za enega človeka. Kaj šele za družino.

Doma je bila sama z enim otrokom.

»Že veste,« sem jo vprašal? »Slišali smo in od časa do časa kar vriskamo od veselja! Je sploh mogoče, da bomo dobili novo in večje stanovanje? Sicer pa, dokler nimamo papirjev v rokah, je morda veselje pregodno.«

Veste, zdaj je samo mož v službi. Potem, ko se nam bodo družinske razmere uredile, bom šla na delo tudi jaz. Lahko bomo živeli in veliko bomo rabili...«

V novem stanovanju bodo imeli tudi vodo. V sedanjem je nimajo. In tudi sten ne bodo lepili s papirjem, da bi prikrili razpoke, skozi katere včasih hudo piha.

PO TRINAJST

Veža in soba. Vse se preliva v eno. Loči ju le zavesa. Znotraj vse nabito. Prepolno, da bi se gospodinja lahko izživljala v pospravljanju.

»Kadar se spravljamo spat, prinesemo v sobo ležalnik. Na njem spi sin. Če bi ga imeli notri čez dan, bi ne mogli hoditi. Ali, kadar se jaz ali hčer umivava, morata možka iz sobe...« je pripovedovala gospodinja.

Novo stanovanje jim bo prineslo tudi novo luč. V sobi gori luč ves dan. Dan je pri Lovrekovi zelo dolg. Lahko je pa tudi noč. Razlike med enim in drugim ni nobene.

Po trinašletih letih čakanja na novo stanovanje, se jim je izpolnila velika želja. Deset

Karolina Kerneža: »Zdaj bo konec strmih stopnic in hoje po vodo pa pretesnih prostorov...«

let od tega v eni sobi na Zidaniškovi ulici.

Kdo bi popisal veselje!

POMOC

Republiški odbor Rdečega križa je že lani organiziral v mnogih slovenskih občinah seminarje za prostovoljce, ki bodo nudili sosedsko pomoč osamljenim in ostarelim ljudem. Letos se je v to humanitarno akcijo vključila tudi konjska občina, občinski odbor RK pa je v ta namen organiziral enodnevni seminar za vse tiste, ki bodo pripravljali pomoč starim ljudem. Osnovne organizacije Rdečega križa imajo nalogo, da do 20. aprila zbere podatke ljudi,

ki so potrebni pomoči, pa tudi tistih, ki jim bodo pripravljene pomagati. Osnovne organizacije RK se trudijo, da bi vključile v akcijo organizirane sosedске pomoči čim več mladih ljudi, ki bi starikom pomagali pri najosnovnejših hišnih opravilih: skrbeli bi za kurjavo, šli v trgovino in po potrebi poklicali zdravnika. Uspeh akcije je odvisen predvsem od podpore konjskih občanov, ki bi morali s humanostjo pomagati približno dvesto petdesetim starim in osamljenim sosedom, ki potrebujejo le toplo človeško besedo in spoznanje, da v svojem domu niso sami. D. S.

»PASJI DAN« v Laškem. Bilo je to v torek. Lastniki psov so pripeljali svoje varovance in zveste štirinožne prijatelje na cepljenje. Za zdravje je treba poskrbeti. Takole pa je bilo na poti domov. Poln trg v Laškem. Psi na vsakem vogalu in zadovoljni obrazi lastnikov, ko so opravili vse potrebno pri veterinarju. Foto: DRAGO MEDVED

Albert Leskovšek
SPLOŠNO
STEKLARSTVO
Ipavčeva ulica 3,
CELJE

sprejme

1. DELAVCA

z odsluženim vojaškim rokom, ki ima veselje do poklica

2. DVA VAJENCA

za steklarsko brusilsko stroko

Osební dohodki pod točko 1. so odvisni od prizadevnosti na delovnem mestu, nagrada za vajenca po dogovoru, vendar ne manjša od 500 din za prvi letnik.

Informacije vsak dan od 6. do 8. ure, ali po telefonu 22-907.

Nastop zaposlitve takoj.

naj vam zaupam bistvene prednosti

Triglav
peciva!

- je HITRO in ENOSTAVNO PRIPRAVLJENO
- je POCENI
- ima LEPO in PRAKTIČNO EMBLAŽO
- ima PESTRO IZBIRO: rolade, mini rolade, kolači, TO-PO express, tonka, jurko, rožinček, poljubčke kosmičeve, lešnik in kokos
- je vedno SVEŽE in dobi se V VSAKI TRGOVINI!

ŽIVILSKI KOMBINAT »ŽITO« LJUBLJANA

DIMNIK SCHIEDEL
JE OKROGEL,
KAR DAJE TELE PREDNOSTI:

- odličen vlek zaradi najmanjše prostornine sten
- varnost obratovanja zaradi najmanjše kurilne površine
- enostavnost pri čiščenju

SCHIEDEL YUKAMIN

DIMNIK SCHIEDEL
IMA ŠAMOTNI VLOŽEK,
ODPOREN PROTI KISLINI,
ZATO JE:

- odporen proti ognju, ker je izdelan iz visoko kvalitetnih glin in šamotov,
- odporen proti kislini, ker šamotni vložek propušča kislino pod 2,5 %
- varen pred zasajevanjem in zakislevanjem, ker je šamotna cev odporna proti kislini in vlagi,
- temperaturno obstojen, odporen proti pritiskom in plinotesen, ker je sistem izredna konstrukcijska rešitev.

DIMNIK ŠT. 1

DIMNIK SCHIEDEL
S ŠAMOTNIM VLOŽKOM
JE MONTAŽNI DIMNIK IN JE:

- varčen zaradi hitre in enostavne montaže,
- varen pred ognjem, ker je večplastne konstrukcije tesnilnimi fugami,
- varčen pri prostoru, ker je natančno izmerljiv in funkcionalen
- varčen pri ceni, ker je trajen in ga je mogoče hitro montirati in ima do 40 % boljše izgorevanje.

V EVROPI

SCHIEDEL—YU—KAMIN
PROIZVAJA, PRODAJA, MONTIRA,
UVAŽA in IZVAŽA
GRADBENO PODJETJE »GRADNJA«,
ŽALEC, v kooperaciji s
CINKARNO Celje, telefon 71-783, 72-227.

PRODAJNA MESTA:

Kovinotehna Celje, Merx Vojuik, Kmetijska zadruga Slov. Konjice, Mercator Ljubno ob Savinji, Jelša PE Rogaška Slatina, Resevna Šentjur, GG Brežice, Trgovsko podjetje Radeče, Preskrba Krško, Trgovsko podjetje Sevnica.

PERMANENT PRESS HLAČE VARTEKS

TRAJNA ELEGANCA
IN ŠE LAŽJE VZDRŽEVANJE

NOSI PERI SUŠI NOSI

Trajno elegantne PERMANENT PRESS hlače združujejo vse prednosti čiste volne.

S PERMANENT PRESS postopkom so vse odlike obogatene z novo kakovostjo — enostavnim vzdrževanjem!

Zahvaljujoč PERMANENT PRESS postopku vam VARTEKS nudi novost pri oblačenju: hlače iz čiste volne lahko perete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PERMANENT PRESS hlače lahko operete v pralnem stroju, likanje pa ni potrebno.

PO PRANJU JIH OBESITE ZA SPODNJI DEL HLAČNIC.

PERMANENT PRESS HLAČE VARTEKS
TRAJNA ELEGANCA
IN ŠE LAŽJE VZDRŽEVANJE

Rado Plauštajner: Do Kitajske in še dlje (8)

OTROK UMETNOSTI

V templju sva opazovala dekleta pri darovanju in opazila, da so po žrtvenem obredu pustila v templju cvetje in ostale neužitne dele darov, dobri del pa odnesle domov. V notranjosti templja so tudi sveti vrelci in kopališče, kamor že stoletja romajo Balijski iz vseh strani otoka, da bi se očistili. Mirno bi lahko poljubno dolgo opazovala gola dekleta pri kopanju, vendar zaupanje domačinov nisva izrabljala. Ko sva prišla iz templja, sva opazila, da je vsa vas in okolica, ta živopisana procesija krenila k reki, kjer se je obred končal. Bila je to nepreglasna, a vesela pesem, ki je ob spremljavi tolkal in raznih gongov razbijala monotono tišino balijske pokrajine.

Bali je tudi otrok raznovrstnih umetnosti. Na tem otoku vsi rezljajo in slikajo, muzicirajo in plešejo, igrajo ter pojejo. To je pripisati zgodovinskemu dogodkom, ko je moral pred vdorom islama zadnji domači vladar zbežati z Jave na Bali in je pripeljal s seboj svoj dvor z vso množico umetnikov in obrtnikov, ki so živeli na dvoru. Od njih so današnji Balijski, ki so po naravi nadarjeni ljudje, podedovali občutek in smisel za vse vrste umetnosti.

Nekaj vasi teh domačih umetnikov sem si ogledal. V vasi Batubulan so doma klesarji, ki v odprtih lopah klešejo kipe iz kamna, ki jih nato porabijo bodisi v templjih ali kjer koli drugje. Tako npr. pred vsakim vhomom v mesto in na vsakem križišču stoji kip malika in Balijski verujejo, da varuje mesto in križišče. Temu primeren je tudi promet, ki ponavadi ne pozna pravil in je prepuščen naključju ter previdnosti malika zaščitnika. V vasi Celuk so doma izdelovalci srebrnih predmetov, predvsem prstanov, ogrlic in posod. Vsi predmeti se izdelujejo ročno, zaposlenih je tudi precej dečkov. Zelo zanimiva je bila vas tkalcev Batuan. Tam dekleta ročno tkejo na sila preprostih lesenih statvah zanimive in lepe vzorce tkanin. Statve si okrasijo s cvetjem, da bi bilo delo prijetnejše. V vasi Mas rezbarji izdelujejo lesene rezbarije, predvsem pa značilne maske balijskih duhov in bogov, ki so zelo lepe in tudi dostopne po razmeroma nizkih cenah. Ubud je vas slikarjev, kot nekakšno jugoslovansko Hlebinje. Vse slike in premožnejši slikarji imajo celo preproste galerije, kjer lahko kar od slikarja samega kupiš sliko.

Kakor Balijski verujejo v življenje in njegovo lepoto, jim tudi smrt ne pomeni žalosti, temveč odrešitev, ker naj bi po njihovi veri dober človek prišel v nebo in le slab pride še enkrat na svet v obliki živali. Bogati Balijski si lahko ob smrti privoščijo poseben obred sežiganja, ki je velik dogodek za vso vas pokojnika in okolico. V vasi Dalung, blizu Denpasarja, je približno 14 dni pred najinim prihodom umrl bogat vaščan. Vaškim prerokom, ki so doočili, da je primeren dan sežiga pokojnikovega trupla, šele tretji dan najinega bivanja na Baliju, se imava zahvaliti, da sva videla ta obred. Naročila sva si vodiča in se odpeljala v to vas. Vse je že bilo zbrano pred pokojnikovo hišo.

Glavna ulica Denpasarja, glavnega mesta Balijskega

Sprejemamo naročila in vplačila za vso kmetijsko mehanizacijo, ki je v programu KŽK Kranj — agromehanika, in sicer:

- traktorji »Tomo Vinković«, 15 in 18 KM
- traktorji italijanske proizvodnje Pasquall
- traktorji IMT 35, 58 in 82 KM
- traktorji Ursus 35 in 42 KM
- traktorji Zetor 25 in 35 KM
- škroplilnice 200, 300 in 500 litrov
- izkopalniki krompirja Wilmaus
- sadilci za krompir: Pongratz, Vogel Noot in domače proizvodnje
- samonakladalne prikolice od 15 do 25 kub. m domače in uvožene
- obračalniki za seno Heublitz in Favorit
- trosilci hlevskega gnoja domači in uvoženi
- ter vseh vrst plugov, bran in ostalih priključkov za traktorje

Kmetijsko živilski kombinat
Kranj — agromehanika

Cesta JLA 1, telefon št. 064-23-485 in 064-24-778

NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravilnimi rešitvami bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

1. nagrada: 100 din
2. — 6. nagrada: po 50 din

Izrežek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite TEZJA SKANDINAVKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 28. marca.

Rešitev nagradne slikovne križanke

Vodoravno: sum, Irtiš, banda, opomba, obl, stisk, Stern, Marolt, volk, vskok, enota, detel, agnat, Arras, izraz, lega, lasje, Aetij, Garbo, Lon, VJ, AUDI, cikel, Keops, ST, rip, lord, Adams, rips, Svete, himen, RA, insulin, akcent, kroj, gosli, salo, rastje, akne, orjak, Tkon.

Rešitev iz prejšnje številke

KRIŽANKA

Vodoravno: brst, kriket, na-

lika, At, mt, pismo, slovo, el, ab, darilo, Ivanka, ajda.

MAGICNI LIK

Vodoravno: 1. platina, 2. Darinka, 3. stiskač, 4. Tinkara, 5. Ankaran, in navpično:

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno v Novem tedniku 7. marca, smo dobili 158 rešitev. Žreb je prisodil nagrade naslednjim:

1. nagrada (100 din): JULI-

JANA KISEK, Krnice 14, 61430 Hrastnik

2. — 6. nagrada (po 50 din) prejmejo:

SILVA BOMBEK, 63000 Celje, Trubarjeva 48

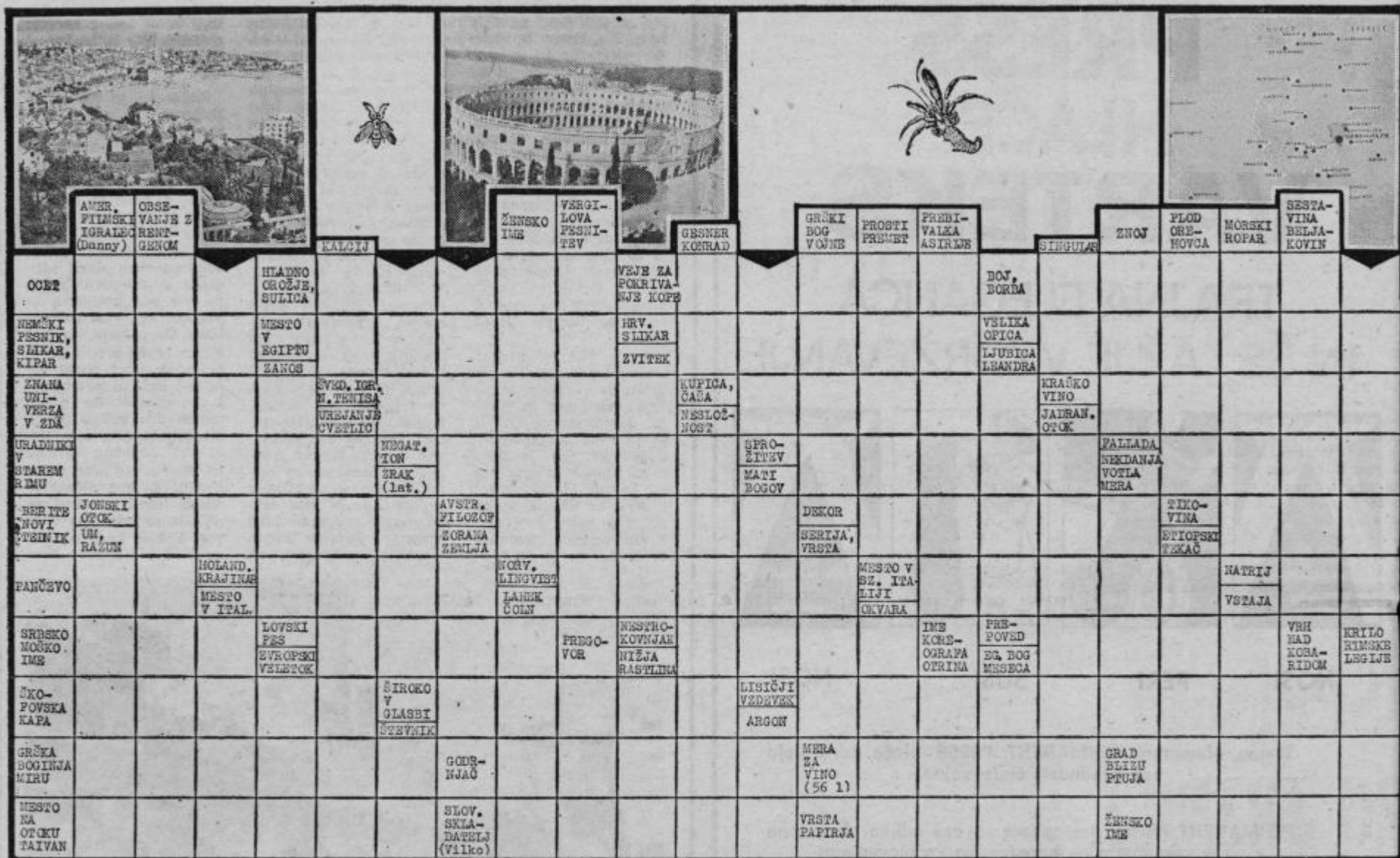
MILICA LJUBIC, 63000 Celje, Dečkova 50

PETER PLANINSEK, 63240 Smarje pri Ješah, Brecljevo 21

FRANC BERIČIČ, 63305 Vransko 133

MARTA CVETREZNIK, 63000 Celje, Podgorje 29

Vsem izžrebancem bomo nagrade poslali po pošti. Če stitamo!

CIGANKA — povest iz domačih hribov

(4)

II.

Bilo je osem dni po tem. V ponosnem domu na Ravnah so sedeli danes v prostorni hiši trije ljudje: vdova Nana, ki je bila mati Ravnica in nekako tistih let kakor potovka; njen brat Miha, hudomušen stric kakih šestdesetih let — in Jerca. Videz je bil, da se za nekaj dajejo.

»Nikar, Jerca,« je rekla Nana s svojim tenkim, mehkim glasom, »čeprav sva si dobri, ampak kaj takega pa ne moreš od mene zahtevati.«

»Nič drugega ne zahtevam kakor to, kar nam katekizem veli,« je zabundala potovka.

»Svoje smo po krščansko opravili; dohtarja smo plačali in kar je v apoteki bilo, stregli smo, kakor da je naša...«

»Zdaj pa jo hočeš nagnati, ko je še vsa bolna.«

»Zdaj pa jo hočeš nagnati, ko je še vsa bolna.«

»Nikakor ne! Lahko ostane, dokler ne bo zdrava.«

»To zna še dolgo trajati!«

»Ne. Zdravnik meni, da so se ji sicer možgani nevarno pretresli, ampak zdaj je prestala. Pravi, da je močne narave in bo čez nekaj dni že čisto zdrava.«

»Kaj pa naj potem počne, če jo kakor garjavo ovco naženete, brez dinarja, brez obleke, brez...«

»Kaj? Bo morala pač tja nazaj, odkoder je prišla — k ciganom,« se je oglašil Miha.

»Teslo ti!« se je zadržla Jerca. »Sama jim naj gre v pest, da jo bo tisti divjak do kraja ubil, kaj?«

»Saj so ga zaprli.«

»Figo! Orožniki so vse preiskali, našli pa niso ničesar. K družini v taborišče ga tudi ni več bilo.

Pred tremi dnevi se je vsa tropa pobrala in je odjadrala bogve kam. Kako jih bo dekleta našlo?»

»Papapa, cigani so kakor psi in se vedno najdejo.«

»Ti sicer nisi cigan, najdeš pa le tudi zmeraj tja, kjer so delo že opravili in k mali južni sedajo.«

»Haha, že veš, kdaj in kje se mišva srečujeva.«

Gospodinja je pobešala glavo in je napol zase dejala:

»Moj bog, ko bi le vedela, kam s tujim človekom!«

»Jaz vem to,« se je oglašila Jerca. »Nana, poslušaj me! Pogledaj, lansko zimo ti je vzel bog hčerko Reziko! Tako lepo je umrla, da ne smeš več žalovati po njej. Zdi se mi, da jo je Bog zato vzel, da bi to tuje dekletko imelo kje biti.«

Tedaj je zavpila gospodinja:

»Za božjo voljo, Jerca, kaj pa govoriš? Pa vendar ne misliš, da bom ciganico vzela za svojo!«

»Za svoje ne, ampak za deklo jo lahko vzameš. To sem ti že rekla.«

»Ko imam že štiri!«

»In tri hlapce!« se je vtaknil Miha zraven.

»In še uca takega, ki se povsodi čohlja, kjer ga ne srbi!« mu je zabrusila Jerca. »Sicer pa menim, kjer je že toliko ljudi, bo tudi ta še imela kaj prijeti in tudi pojesti.«

»Kaj pa zna taka ciganica na kmetih prijeti?« je godrnjal Miha. »Saj še srpa v roki ni imela.«

»Ti tudi nisi s koso prišel na svet. Mlad človek se kmalu navadi.«

»Cigan se ničesar ne navadi.«

»Kaj pa ti znaš? Polne skleda pa polne litre prazniti, to znaš. Pa že vidim: jesti ji ne privoščiš, revič.«

»Hudimana! Jesti sem še vsakemu privoščila.«

»Zaradi tega, Jerca, ni kaj; jesti ji radi damo,« se je zopet gospodinja oglašila; »ampak cigani, ti imajo svoje grde navade in nikoli ne veš, kaj si mislijo. Človeku ni ljubo, s ciganico živeti pod eno streho.«

»Cigani so tudi ljudje. Če po človeško z njimi ravnaš, so še bolj ko kdo drug.«

»Če si se že tako zatelebala v to ciganko, pa jo vzemi ti k sebi,« je opomnil Miha.

»V nikogar se nisem zatelebala, ti! Ampak vame se je marsikdo že zatelebal, pred tridesetimi, štiri desetimi leti: o tem pripoveduj; boš tudi ti vedel povedati.«

»Če je bilo toliko telebanov za tabo, kako pa, da si samica ostala?«

»Hehe, ker so dedci šlevasti, ker nobenega mara la nisem, ker me je veselilo, če sem jih pod nosom obrisala, ker nikoli nisem imela poželenja, da bi tako pokoro vlačila vse življenje za sabo. Vsak dan hvalim Boga, da me je obvaroval deda in tako reši hudega.«

»Dedci pa Boga hvalijo, da niso na taki bodeči neži obviseli.«

»Bodeča neža je še zmeraj bolja kakor kak uš vec.«

»Na vsak način bo prav, da pojde ciganica k tebi. Le kar vzemi jo, se ti vsaj ne bo treba tako samu po svetu potepati.«

»Kaj se potepljem! Pošteno si služim svoj kruh in se ne smolim drugim okoli skleda kakor Peter ali Pavel... Sicer pa ti pri tem nimaš besede. Odločiš se bo Nana...«

(Nadaljevanje prihodnjici)

NAŠ OTROK

Novorojenček je zelo krhko in nepopolno bitje. Zahteva hrano ob pravem času in nogo, kakor je prav, vendar že zelo zgodaj odgovarjam tudi na svojo okolico. Željan je toplote domačega okolja, zlasti tesne povezanosti s svojo materjo. Pri tem igra zelo veliko in pomembno vlogo dojenje, ki ni samo dajanje najpomembnejše hrane, temveč je duševno dogajanje, ki tesno veže mater in otroka v povezano harmonijo. Kaj je pomembnejšega, kot je varno počutje otroka v materinem naročju? Primerjavo s tem je težko najti, ker ima izjemno vrednost za normalni duševni razvoj otroka. To nam dokazujejo tudi izkušnje s tistimi otroki, ki dalj časa odrasčajo v zavodih in ostanejo večinoma kljub najboljstri oskrbi telesni in duševni krmežljivci.

Za uspešno napredovanje otroka je pomemben tudi odnos do hranjenja. Vsak človek, tako tudi otrok, ima do neke mere svoj lastni utrip nagonov za prehrano, spanje in delo. Če je dojenček sit, je zadovoljen in si sam nekako določi ritem, kdaj je lačen in kdaj sit. Nekatere matere menijo, da mora otroček jesti ob točno določenem času, kar pa se včasih maščuje tako, da se mali potomček sprevrže v pravega tirana in zahteva svojo »flaško« tudi sredi trde noči, ko bi ati in mamica tako rada v miru zaspala in se spočila za pezo naslednjega dne. Če je le mogoče, navadimo otroka spati celo noč in pri tem se moramo držati določene ure, ko mora otrok spati, ne glede na to, če je zvečer prišel obisk, ki bi nadvse rad videl malega kričarja. Bolje prva zamera kot pa da otroku spremenimo njegov ritem. Tega se moramo držati tako dolgo, dokler otrok ne začne hoditi v šolo, pa še takrat moramo poznati pravo mero za delo, zabavo in ostale stvari.

BJ

SPREHOD PO TRŽNICI

Obiskali smo celjsko tržnico. Je dobro založena in gospodinje bodo dobile vse, kar potrebujejo. Naj vam omenimo nekaj cen. Solata je po 15 do 16 dinarjev, berivka 30, prav tako sta po 30 din špinaca in radič. Motovilec dobite za 25 din, regrat pa za 15 do 20 din. Če vam je zmanjkalo krompirja, ga na tržnici dobite po 2 din in 50 par do 3 din, kislo repo in zelje pa od 5 do 6 dinarjev. Tudi zelje v glavi lahko dobite, in sicer po 5 din. Če boste pekli, kupite na tržnici cele orehe po 12 do 14 din ali pa luščene po 35 do 40 din. Jabolka so po 4 do 5 din, jajčka po 90 para do dinar, dobite pa tudi srbski kajmak po 60 din za kg in srbski sir po 30 din za kg. V soboto bodo gospodinje na tržnici dobile tudi žive piščance po 19 din za kg.

To bi bilo vse do našega naslednjega sprehoda.

bonboni

VISOKI

VODIJO V KVALITETI

NOVA VEČERNA OBLEKA

Močan vpliv in navdih tridesetih let, ki se odraža v najnovejši modi, je še najbolj opazen pri novih večernih oblekah.

To so očarljive obleke naših babic: poudarjeni ali niže postavljeni pas, ravna linija v krilu ali droben plise in nekoliko nenavadna dolžina v lepi črni barvi ali drugih temnejših odtenkih. Novo večerno obleko poživljajo najrazličnejši detajli: v pasu zavezana pentlja, bogati rokavi, vrsta drobnih oblečenih gumbov ali zanimiv ovratnik novega kroja. To pa še ni vse. K takšni obleki spada tudi primeren nakit, elegantni večerni sandali z ozkimi visokimi petami in nova modna pričeska kratkih nakodranih las.

STASA GORENSEK

OBLJUBA IN DOLG

Ker smo v zvezi z našo prireditvijo pred tednom dni, ko so se zbrale TEDNIKOVE MAME, obljubili, da katero kdaj pa kdaj obiščemo in o njej tudi zapišemo, danes dolg izpolnjujemo.

Nekaj dni pred našo prireditvijo je prišla v naše uredništvo mati MARIJA LESEK, ki je doma blizu Celjske koče, po uradnih zapisih pa spada pod občino Laško.

Zunaj je bril mrz in snežinke so imele svoj ples. Ona pa je prisledla v sinov avto in se pripeljala v Celje, da poižve, če se prireditve na čast materam lahko vseeno udeleži, čeprav jo v naši akciji nismo obiskali.

Ker je mati Marija stara štirikrat 16 let (tako je sama povedala), je sorazmerno mlada za sedem fantov in štiri dekleta, kotlikor jih je rodila in vzgojila. Najstarejši otrok je danes star 38 let, najmlajši pa 20 let. Preživljajo se na majhni kmetiji, mož pa je danes v pokoju, v ranih letih pa je bil rudar.

Vse otroke je mati Marija rodila doma in jih spravila do kruha. Nikoli niso sprasovali kaj je za jesti, samo da je bilo, je v smehu dejala in še dodala, da je leskova palica za otroke najboljšo pomirjevalno sredstvo. Če smo pogledali v čakato in pokončno postavo Lešekove mame,

bi temu kar verjeli, le oči so bile tako nagajive in blage, da smo imeli pomisleke. In končno — čisto vseeno je, kolikokrat je pela šiba, samo da je danes mama še pri močeh. In to tako, da je nismo samo občudovali, ampak ji to tudi povedali. Pa se je tako širokosrčno zasmejala, da je pokazala vso širino svoje nravi.

Na prireditvi na čast materam pa smo se videli. Lešekova mama je prišla kljub slabemu vremenu in imenitno se ji je zdela, da smo jo vključili med Tednikove mame. Nam pa tudi.

Z. STOPAR

MARIJA LESEK in njena četica junakov ter junakinj

zaupno

ODVEČNI PRSTEK

Meni se je zgodilo, da sem zadnje ga otroka rodila doma. Sama. Ko sem ga očistila in pregledala, sem opazila, da ima en prstek na roki preveč. Babici, ki je prišla, sem to omenila, pa mi je dejala, da ni to nič hudega, da ga bodo že v bolnici odrezali. Ko bom prvič nesla otroka v dispanzer, bodo to opazili in mi tudi povedali, kaj bodo naredili. Jaz pa se malo bojim, da ne bi bilo z otrokom kaj narobe. Naj babici verjamem, da je deklica zdrava? Skrbim me, ker je to naša prva punca, ki se je rodila. Sosedje nekaj šušljajo, da ni

normalna. V bojazni se obračam k vam po nasvet — je to kaj hudega?

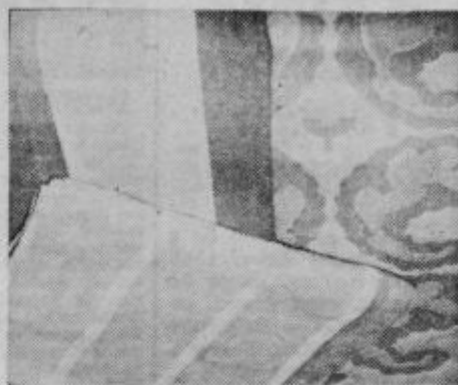
PEPCA

DRAGA PEPCA,

to ni nič posebnega in v posvetovalnici vam bodo že prav svetovali. Verjetno bodo odvečni prstek kmalu odrezali in ko se bo vse zarastlo, še vedeli ne boste, kaj je bilo deklici odveč. Ker pa živite v zaostalih krajih, ljudje še niso tako zdravstveno vzgojeni, da bi takšne zdravstvene anomalije razumeli. Pripisujejo jim nenavaden pomen in tako tudi vašemu dekletu. Pa se kar potolažite, nobenega vraževerja ni zadaj. Narava se pač poigra in v vašem primeru ne posebno kruto, zato si ne delajte odvečnih skrbi.

NATASA

priporočamo

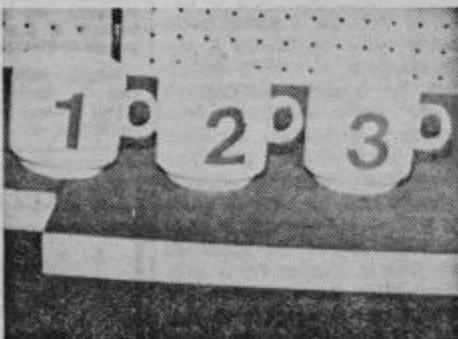
Če nameravate kupovati nove frotirke, stopite v prodajalno Vesna, trgovskega podjetja Mda, kjer imajo veliko izbiro kitajskih frotirk iz kvalitetnega bombaža v sodobnih vzorcih in lepih barvah. Velikosti so 1,45 x 75 in 1,35 x 65, cena pa 47,40 in 40,30 dinarja.

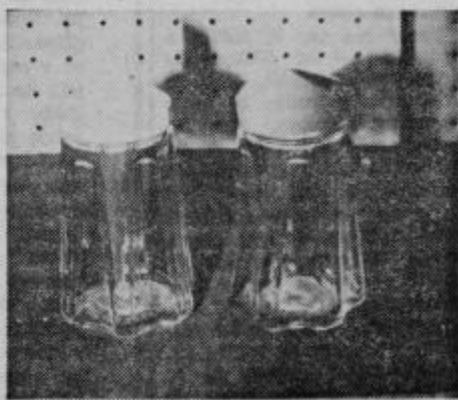
Knjiga za vsako ženo, ki je izšla te dni, nam že v naslovu pove, da je namenjena vsaki sodobni ženi, saj vsebuje veliko praktičnih nasvetov. Kupite jo lahko tudi v knjigarni Naša knjiga v Stanetovi ulici in stane 250,00 din.

V prodajalni Slovenijašport prodajajo lepe in udobne otroške trenirke v različnih barvah, izdelane v Pletenini Ljubljana. Na voljo so vam številke od 2 do 16 let, cena je 148,00 din.

Keramične skodelice z različnimi številkami so prijetna sprememba. Kupite jih lahko v blagovnici Ideal. Cena 8,80 din.

Praktični sladkornica sodobne oblike je uvožena iz Nemčije, prodajajo pa jo v Kovinotehni, blagovnici Ideal za ceno 12,00 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

Balkanski
kros v
Velenju:
Pozdravljeni

V soboto in nedeljo bo v Velenju doslej največja atletska prireditev, ki jo bo organiziral mlad domači atletski kolektiv — Balkansko prvenstvo v krosu. Velenjčani so doslej organizirali že več večjih prireditev v krosu (republiških in državnih), se vedno izkazali in zdaj imajo priložnost, da svojo kvaliteto pokažejo tudi v mednarodnem merilu. Kljub temu, da niso sklicali pred tekmovalcem običajne tiskovne konference (baje bi jih prišlo premalo in se ne bi izplačalo!), smo prišli do potrebnih podatkov, da lahko tej pomembni prireditvi posvetimo nekaj več prostora, kot se pač spodobi.

Ekipe Bolgarije, Romunije, Turčije, Grčije in Jugoslavije so prijavljene, njeni posamezniki pa bodo nastopili v konkurenci mladincev in mladink, članic, mlajših članov in članic. V reprezentanci bodo nastopili tudi štirje predstavniki celjske regije: PETER SVET med člani, PETAR MILOVAC med mlajšimi člani, DANI KOVACIC med mladinci (vsi Kladivar) in ANDREJA ŠVERC (Velenje) med mladinkami.

Vera Zupančič, prizadepna predsednica AK Velenje, poskuša v teh dneh vse, da bi Balkansko prvenstvo v krosu v njihovem mestu uspelo.

Pokrovitelji posameznih ekip so: Bolgarije Vegrad in Kovinotehna, Grčije Rudarsko elektroenergetski kombinat, Romunije TGO Gorenje Velenje, Turčije ERA in Tovarna usnja Soštanj ter Jugoslavije Ljubljanska banka. Ekipe bodo stanovale v Celju in Velenju. V petek bodo ekipe odšle na obiske k pokroviteljem, v soboto dopoldne bo kongres Balkanskih držav glede nadaljnjih tekmovalcev, popoldne sprejem pri predsedniku občinske skupščine Velenje Nestlu Zganku in v nedeljo — glavni del — tekmovalstvo s startom in ciljem na stadionu ob jezeru. Zvečer bo v dvorani TGO Gorenje slovesen zaključek tekmovalstva in razdelitev priznanj najboljšim. Ob tej priložnosti bodo pripravili tudi poseben kulturni program z nastopom domače folklorne skupine in pevskega zbora.

Torej vse naj bi bilo pripravljenost — od plakata do drobne organizacije, ki je za takšno tekmovalstvo še kako potrebna. Upajmo, da bo tekmovalstvo uspelo in da ne bo prišlo do nepredvidenih zastojev in problemov, kot se je to zgodilo na generalni — državnem prvenstvu v krosu. Velenjčani so sposobni organizirati pomembno tekmovalstvo tako, kot to znajo druge. Vsem tekmovalcem, predvsem pa našim reprezentantom, želimo da bi v nedeljo uspeli. Proga je teška, vendar vsi jo lahko zmorejo, torej ni bojazni, da ne bi uspeli. TONE VRABL

ŠPORTNI
UTRINKI

DOBRI REZULTATI

Zimsko prvenstvo Celja v streljanju z zračno puško se končuje. Tokrat je bilo na sporedu predzadnje kolo, kjer so imeli največji uspeha strelci Celja in Tona Jager, ki je dosegel odlične rezultate: 275 krogov ter prevzel vodstvo med posamezniki po štirih kolic. Dobre rezultate so se dosegli Seršen, Dobovčnik, Jeram in Petrovič, kar pravi, da imajo celjski strelci na republiškem prvenstvu za »Zlato puščico« v Kranju v nedeljo možnost za prodor med najboljšo deseterico.

Rezultati IV. kola, ekipe: Celje 1351, Tempo 1311, Kovinar 1266, Celje II. 1189, Kovinar II. 1178. Posamezniki: Jager 275, Seršen 273, Dobovčnik 269, Jeram 268, Celje 269, Petrovič (Tempo) 268. Vrstni red pred zadnjim kolo: ekipe — Celje 5267, Tempo 5202, Kovinar 4956, Celje II. 4649, Milčnik 4565. Posamezniki: Jager 1079, Dečman (Kovinar) 1067, Dobovčnik 1061, Jeram 1059, Hoče-

var 1035, Strajher (oba Tempo) 1051, Ahlik (Celje) 1044, Petrovič (Tempo) 1043.

NOVI TOČKI

Hokejisti na travi so v drugem kolu premagali doma Akademikarja z 2:1 in si s tem popravili mesto na razpredelnici. Najbolj razveseljiva vest je, da so selektorji za državno reprezentanco uvrstili med kandidate tudi tri celjske tekmovalce, in to Branka Lednika, Stanika Kolenca in Vojka Bratca. Slednji žal ne bo mogel nastopiti v najboljši vrsti, ker bo odšel v vojsko. Toda tudi dva kandidata za najboljšo vrsto Jugoslavije je nov uspeh za delo pri Partizanu Gaberje.

V srečanju proti Akademikarju so Celjani zaigrali mnogo boljše in Miljan Bratec je z dvema zadetoma zaključil veliko premoč v prvem polčasu. Končni rezultat 2:1.

IZKUPIČEK

Odboljkarji in odboljkarice Gaberja so ponovno razveselili svoje »pristaje«. Ne toliko po rezultatu, v obeh srečanjih so namreč zmagali, temveč po prikazani igri. Ženska vrsta je odpravila Vič gladko s 3:0. Pri tem pa so že znane igralko pokazale odlič-

no igr. Posebno je navdušila Podbrežnikova, ki se razvija v odlično igralko in polju in na mreži.

Fantje so tokrat premagali Koper. Najbolj nam je bilo všeč, ko so v tretjem setu proti Koprju že skoraj izgubljeni set dobili. Gostje so vodili 8:3, toda Celjani so našli toliko moči in zmagali s 15:11. Tako se igra! Boljša igralka — Vodenik in Nabernik.

KEGLJANJE

TRIPERESNA
DETELJICA

Uspele so. Za uspeh je bilo potrebno metati kar 1000 lučev na številnih kegljih Slovenije in Hrvaške. Tri odlične kegljivke Celja in Kovinarja, Magda Urh, Janja Marinec in Eva Ludvig, so določene v jugoslovansko državno reprezentanco, ki bo nastopila na svetovnem prvenstvu v Zahodni Nemčiji, v mestecu Eppelheimu.

Odlično srečanje je bilo v soboto in nedeljo v Sevnici. Zmagala je Magda Urh, ki je podrla

801 keglj. Eva, rutinirana tekmovalka zadnjega svetovnega prvenstva, je vseskozi lovila svoje mesto med najboljšo sesterko. Tokrat je bila v Sevnici druga. Rezultat 793. Janja Marinec pa je metala nekoliko bolj sproščeno. Dosegla je šesto mesto, podrla 789 kegljev in ostala v skupnem seštevku tretja. Torej triperesna deteljica iz Celja bo sestavljala polovico državne reprezentance. Po 1000 lučah izbirnega tekmovalstva je v končnem seštevku Magda Urh druga 4022, Marinčeva tretja 3989 in Ludvigova šesta 3967. O uspehu treh tekmovalk nam je Jože Lubej, vodja ženske ekipe Celja, dejal:

»To je v prvi vrsti uspeh samih tekmovalk. Vseskozi resno vadijo, pa čeravno nimajo najboljših pogojev. Po rezultatih so sedaj dokazale, da so med najboljšimi. Toda mnogo bolj pomembno je, da vsa trojica, Magda, Eva in Janja odstopajo od ostalih po slogu kegljanja. Tu so napravile velik korak naprej. Kaj pa to pomeni za celjski športni močnejši? Tri tekmovalke v reprezentanci ali 50 odstotkov, je iz celjske kegljaške regije. To vendar nekaj pomeni. Ponosni smo na našo triperesno deteljico.«

J. Kuzma

TRIM VESTI

TRIM — NAD
1000 SMUČARJEV

Smučanje zavzema v delovnih organizacijah vse večje razsežnosti. To nam dokazuje tudi letošnja udeležba pri izpolnjevanju norme in znanja smučanja za TRIM športno značko, kjer je nastopilo nad 700 tekmovalcev in tekmovalk, na drugi strani pa udeležba že na tradicionalnih SSI v smučanju, kjer je nastopilo 320 tekmovalcev. Organizacija tekmovalstva v rokah zveze za športno rekreacijo in oddih pri ObčSS je bila vzorna. Le nekaj tehničnih rezultatov najboljših posameznikov in ekip:

MI. člani — A skupina: 1. Zekar (Ci), 2. Brilej (Interevropa), 3. Stor (Aero), B skupina — 1. Rožič (Ni), 2. Domjan (Ae) in 3. Fajdiga (PTT).

Ekipno — 1. NIVO, 2. AERO, 3. Zelezarna Store, 4. ITC, 5. PTT, 6. EMO, 7. Prosveta, 8. Zeleznica, 9. ZNG in 10. Elektra.

St. člani — 1. Uršič (To), 2. Cetina J. (Me), 3. Nunčič (Ae) 4. Jagrič (ZNG), 5. Kopitar (ZNG), 6. Cetina P. (Posl. zdr.).

Ekipno — 1. Aero, 2. Toper, 3. Zelezarna Store, 4. ITC, 5. PTT, 6. EMO, 7. Elektra, 8. NIVO, 9. Zeleznica, 10. Cinkarna.

Članice — 1. Podergajs (EMO), 2. Zgornik (Pros), 3. Cene (Obnova), 4. Arbajter (Aurea), 5. Kuren (Aero), 6. Marin (Ci).

Ekipno — 1. Prosveta, 2. Cinkarna, 3. EMO, 4. LB — podružnica Celje, 5. Aero, 6. ITC.

Smučišča na Golteh in na Svetini so tako v zadnjih dneh bila preplavljena s smučarji iz delovnih organizacij.

POUČEVANJE
PLAVANJA

V večernih urah se po ustaljenem urniku odvija poučevanje plavanja v pokritem bazenu na posebnih osnovnih šoli v Celju. Tečaja, ki je v teku, se udeležuje 30 neplavalcev iz delovnih organizacij Celja. Koristno bi bilo, če bi priložnost za plavalni pouk izkoristili v delovnih organizacijah vsi tisti, ki niso večji plavalci, saj bi ob pridobitvi te veščine lahko bogateje izkoristili svoj prosti čas in letni dopust. K. JUG

ŠAH

FRANC PEŠEC
NAJBOLJŠI

Kar 36 tekmovalcev se je zbralo na medobčinskem šahovskem brzoletnem prvenstvu. Mladi in starejši tekmovalci iz Celja, Velenja, Sempetra, Prebolda, Zalca, Sentjurja, Nazarja in ostalih krajev so se borili za naslov najboljšega v Celju.

Do sedaj so ta naslov osvojili: Franc Pešec 1964/1972, 1973; Drakler 1965; Streiber 1966, 1969; Ojstred 1967, 1968, 1971 ter Bervar leta 1970. Nobenemu šahistu pa ni uspelo trikrat zaporedno osvojiti lep prehodni pokal v trajno last. Ta podvig je letos uspel Francu Pešcu, ki je v finalu bil najboljši, pa čeprav je štartal s porazom.

V treh predskupinah so bile borbe zelo ogorčene. Zmagali so v prvi Razinger iz Zalca in Pešec, v drugi Bervar pred Jazbecem in Gorškom iz Velenja ter v tretji Ojstred pred Streiberjem in Skokom iz Sempetra. Finale je zbralo najboljših. Od vsega začetka so vsi igralci dobili v razpredelnico po nekatero ničlo. Toda ob koncu je Franc Pešec zbral le največ točk. Nič manj pa niso pokazali še Bervar, Pertinač, Jazbec in Ojstred iz Celja ter izvrstni igralci Brinovec iz Zalca, Skok iz Sempetra in Goršek iz Velenja.

Končni vrstni red prvenstva Celja za leto 1974 je sledeč: Pešec 9, Bervar (oba Celje) in Brinovec (Zalec) 8, Skok (Semp) 7, Pertinač, Jazbec, Ojstred (vsi Celje) 6, Goršek (Velenje) 5,5, Dežmak (Celje) in Razinger (Zalec) 3, Godec (Velenje) 2,5 in Spiljar (Celje) 2.

Le dan pozneje so nastopili najboljši pionirji in pionirke na občinskem prvenstvu Celja. Nastopilo je 50 tekmovalcev, ki so imeli selekcijo že v svojih zavodih. Zmagovalci so več kot manj znani šahisti. Nekateri, med njimi tudi odlični Novak, pa so razočarali. Namesto teh so iznenadili predstavniki iz Štor in Hudinja. Novi prvaki Celja so:

mlajše pionirke: Kamenik (II. OS) 7, Hochkraut (IV. OS) 6, Mulej (Store) 5,5, Majer, Tovernik in Strnad 4;

starejše pionirke: Kriker 4, Koršič (oba Hudinja) 3, Koren 1,5, Vehovar (oba II. OS) 1 in Podergajs (I. OS) 0,5; mlajši pionirji: Preskar (I. OS) 13, Fras 11,5, Kolenc (oba Hudinja) in Vrhovec (II. OS) 10,5, Cizej 8, Arčan (oba Store), Mikac (III. OS), Vrščaj in Ajdnik (oba IV. OS) po 7; starejši pionirji: Subotič (Store) 21, Orač 20, Mikac (oba Celje) 19,5, Zlapah (II. OS) 19, Novak (III. OS) 18,5, Kos (II. OS) 17,5, Rode (Celje) 16, Spiljar in Zličar (III. OS) 14,5, ter Gajser (IV. OS) 16 točk.

Najboljši predstavniki celjske občine bodo sodelovali na medobčinskem prvenstvu, ki bo v soboto in nedeljo v Celju.

Jk

Ljubljanska
banka

PODRUŽNICA CELJE

se priporoča

KODOR VARČUJE
SI SREČO KUJE

iz življenja ŠSD

RAZMAH
PLANINSTVA

Planinstvo z vsemi svojimi bogatimi in vzgojnimi oblikami si vse bolj utira pot v delovanje ŠSD tudi na celjskem področju. Pohodi in izleti, planinske šole in predavanja so v zadnjem obdobju zajela že na tisoče mladih ljudi. Z uvedbo prostih sobot je ŠSD ob podpori mentorjev dana tudi možnost organizirati širšo planinsko dejavnost. Ob predanem delu vse večjega števila planinskih vodnikov se planinska dejavnost razširja celo na izkoriščanje prostega časa v glavnih počitnicah. Te ga novega gibanja smo lahko nadvse veseli pri razvoju naše ljudske, množične telesne kulture. Ho-

ja je namreč prvobitna telesna vaja, dostopna prav vsem, je nadvse izdatna in če jo vežemo na izletništvo v gorski svet obogatimo to dejavnost še z drugimi vrednotami, ki so neprecenljive vrednosti za našo družbo.

Med ŠSD, ki so planinstvo razvili do izredno visoke stopnje, so vsekakor Preboldčani. Tradicijo planinstva v tem kraju so pred dvema letoma poživeli prav pionirji in pionirke ŠSD Prebold, ki so na njihovo iniciativo ustanovili planinsko društvo Prebold. Osnovni nosilci planinstva so v tem kratkem časovnem obdobju prav pionirji in pionirke ŠSD. PD Prebold namreč šteje že 872 članstva, od tega 462 pionirjev, 100 mladincev in 310 članov. Po

naseljih vsekakor prednjači sam Prebold, tvorno pa se v PD vključujejo tudi Dolenja in Latkova vas, Kaplja vas, Gornja vas in Matke. V l. 1972 je PD Prebold organiziralo kar 36 izletov od Savinjskih do Julijskih alp, Karavank do krajskih izletov po zasavskih in savinjskih gorah. Načrtna vzgoja v planinstvo je postala ena glavnih značilnosti delovanja ŠSD Prebold. V l. 1973 so Preboldčani iz stare šole na Mariji Reki uredili planinski dom »Pod reško planino«. Nova postojanka je izredno poživila društveno delovanje. V adaptacijska dela je mladina vložila nad 2.500 delovnih ur prostovoljnega dela, vrednost vloženih sredstev in opravljenega dela pa znaša nad 50.000 ND.

Ob vsem tem delu pa ni zamrla osnovna dejavnost — vzgoja članov ŠSD

v planinstvo, široka mreža organiziranja izletov in pohodov, orientacijska planinska tekmovalstva, pionirska planinska šola in predavanja.

Ob takšnem načrtnem delu, ki ga vodi neumorni prijatelj mladine VIDMAJER ADI v sodelovanju s peščico predanih delavcev kot Kapus Marijo, Dežnikarjevo, Kupcem, Vedenikom Flisovo, Vrhovcem, Medvedom in Ancejem ter drugimi, so tudi rezultati vse bolj otipljivi. Starši radi zaupajo otroke vzgojiteljem takšnega kova, saj vedo, da ob bogatem programu PD, ki temelji na vsebinsko smotno pripravljenih izletih in pohodih v gore, njihovi otroci pridobivajo na vzgojno-izobraževalnih smotnih in bogatih svoje intelektualne, estetske, moralne in še vrsto drugih vrednot. Tako bogato

je izzvenel tudi zadnji občinski zbor PD Prebold, kjer so si začrtali bogat program dela za prihodnje obdobje, kjer med drugimi načrtujejo kar 33 izletov z množično udeležbo članstva. Po vsej verjetnosti se bo izpolnila tudi želja mladega pionirja, ki je v razpravi pogumno dejal: »Vsak Slovenec bi se naj povzpeli na Triglav. Tudi jaz prosim, če mi boste omogočili takšen izlet, ki bi bil meni, pa tudi drugim pionirjem, največje plačilo za delo v ŠSD!«

Ob zaključku občnega zbora PD so si udeleženci ogledali še planinski film TRIGLAVSKE STRMINE, ki je mlada srca še bolj vžgal za planinstvo.

Novemu UO bo ponovno predsedoval Vidmajer Adi. K. JUG

TVD Partizan Zalec je med tednom pripravil na Golteh odprto prvenstvo Zalca v veslalomu. Nastopilo je 116 tekmovalcev v trinajstih kategorijah. Zmagovalci: cicibani — Kranjc, mlajše pionirke — Zgank, ml. pionirji — Kragl (na sliki), starejše pionirke — Germ, st. pionirji — Birsa, ml. mladinke — Weber M., st. mladinke — Weber B., ml. mladinci — Korše, st. mladinci — Baudek, ml. člani — Štor, članice — Orač, st. člani — Fonda in kategoriji vaditeljev, učiteljev in bivših tekmovalcev — Cetina.

Pohvalno ob organizatorja je to, da so vsi nastopajoči dobili nagrade.

T. Tavčar

JANEZ ČEPIN

STROJNA INDUSTRIJA

63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

Želite delati v sodobno organizirani proizvodnji, želite delati v urejenih delovnih pogojih in biti za svoje delo primerno nagrajeni? Pridružite se našim vrstam!

V proizvodnji kmetijskih strojev postajamo veliki, zato so nam dobrodošle pridne roke slehernega delavca od nekvalificiranih do visokokvalificiranih.

Delavcem na delovnem mestu nudimo tudi možnost strokovnega izpopolnjevanja in poklicnega izobraževanja.

Vse podrobnejše informacije lahko dobite v splošnem sektorju podjetja.

OBIŠČITE NAS

MARKET

gorenje

ODDELEK TEHNIČNEGA BLAGA

PROIZVODI II. VRSTE CELOTNEGA PROGRAMA GORENJE
ZNATNO NIŽJE CENE
PRI TAKOJŠNJEM VPLAČILU 7% POPUST
REZERVNI DELI ZA VSE PROIZVODE GORENJA

ODDELEK PREHRANE

VELIKA IZBIRA JEDI IN PIJAČ
TEDENSKA PRESENEČENJA

ODDELEK TEKSTILA

VSE VRSTE MOŠKE IN ŽENSKÉ KONFEKCIJE
BOGATA IZBIRA SRAJC IN NOGAVIC
PRESENETILE VAS BODO IZREDNO NIZKE CENE

NE BOSTE RAZOČARANI

LICITACIJA

PRI CARINARNICI LJUBLJANA DNE 24. in 25. MARCA 1974

Carinarnica Ljubljana bo 24. in 25. marca 1974 prodajala na javni dražbi osebne avtomobile in ustalo blago.

Avtomobile v nedeljo 24. marca 1974 v prostorih Partizana, Zelena jama, Pokopališka 35, od 8. ure naprej, ostalo blago pa v ponedeljek 25. marca 1974, od 8. ure naprej v prostorih carinarnice Ljubljana, soba 13/11, Šmartinska 132a.
Ogled vozil in ostalega blaga bo možen samo v soboto 23. marca 1974 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana, hala E.

Zap. št.	vozilo	zač. cena din
1.	o. a. FIAT 125, letnik 1969, nevozen	25.000
2.	o. a. VW 1300, letnik 1970, nevozen	20.000
3.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1970, zaleten	18.000
4.	o. a. OPEL COMMODORE, letnik 1969, zaleten	18.000
5.	o. a. VW 1600 VARIANT S, letnik 1965, nevozen	16.000
6.	o. a. SIMCA 1501, letnik 1970, nevozen	15.000
7.	o. a. VW 1600 VARIANT, letnik 1966, nevozen	15.000
8.	o. a. OPEL KADET CARAVAN, letnik 1968, nevozen	15.000
9.	o. a. AUDI 72, letnik 1967, nevozen	15.000
10.	o. a. OPEL KADET, letnik 1966, zaleten	15.000
11.	o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1965, zaleten	15.000
12.	o. a. PEUGEOT 504, letnik 1971, zaleten	13.000
13.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	11.000
14.	o. a. VW 1200, letnik 1961, zaleten	10.000
15.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1966, zaleten	10.000
16.	o. a. FIAT 124, letnik 1968, delno zgorel	10.000
17.	o. a. OPEL KADET, letnik 1966, zaleten	10.000
18.	o. a. PEUGEOT 304, letnik 1967, zaleten	10.000
19.	o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1968, zaleten	9.000
20.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	8.000
21.	o. a. VW 1500, letnik 1970, zaleten	8.000
22.	o. a. VW 1200, letnik 1962, nevozen	8.000
23.	o. a. FIAT 125, letnik 1967, nevozen	8.000
24.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	8.000
25.	o. a. OPEL REKORD COUPE 1900, letnik 1969, zaleten	8.000
26.	o. a. VAUXHALL VICTOR, letnik 1969, zaleten	6.000
27.	o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1968, zaleten	6.000
28.	o. a. BMW 1800, letnik 1966, zaleten	6.000
29.	o. a. FORD ESCORT, letnik 1968, zaleten	6.000
30.	o. a. FORD CAPRI 1500, letnik 1968, reg. motorja	6.000
31.	o. a. FORD TAUNUS 20 MTS, letnik 1965, zaleten	6.000
32.	o. a. FORD TAUNUS 15 MTS, letnik 1968, zaleten	6.000
33.	o. a. FORD TAUNUS 20 MTS COUPE, letnik 1966, zaleten	6.000
34.	o. a. FORD TAUNUS 15 M, letnik 1968, zaleten	6.000
35.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	5.000
36.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	5.000
37.	o. a. VW 1500, letnik 1966, nevozen	5.000
38.	o. a. FORD CAPRI 2600 RS, letnik 1971, reg. motorja	5.000
39.	o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1959, nevozen	5.000
40.	o. a. VW 1500, letnik 1965, nevozen	5.000
41.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	5.000
42.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, nevozen	5.000
43.	o. a. VW 1200, letnik 1963, zaleten	4.000
44.	o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1965, nevozen	4.000
45.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	4.000
46.	o. a. VW 1200, letnik 1963, zaleten	4.000
47.	o. a. VW 1200, letnik 1962, zaleten	4.000
48.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	4.000
49.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, zaleten	4.000
50.	o. a. OPEL REKORD 1700, letnik 1964, zaleten	4.000
51.	o. a. FIAT 2300, letnik 1966, nevozen	4.000
52.	o. a. VW 1200, letnik 1955, nevozen	4.000
53.	o. a. VW 1500 (hrošč) letnik 1972, reg. motorja	4.000
54.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, TURNIER, letnik 1964, nevozen	3.500
55.	o. a. OPEL KADET, letnik 1964, nevozen	3.000
56.	o. a. OPEL KADET CARAVAN, letnik 1963, nevozen	3.000
57.	o. a. VW 1200, letnik 1959, zaleten	3.000
58.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1961, zaleten	3.000
59.	o. a. BEDFORD KOMBI, letnik 1962, zaleten	2.000
60.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, zaleten	3.000
61.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	3.000
62.	o. a. FIAT 1300, letnik 1965, zaleten	3.000
63.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, nevozen	2.000
64.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, zaleten	2.000
65.	o. a. FIAT 1500 FAMIGLIARE, letnik 1967, zaleten	2.000
66.	o. a. FIAT 1100 D STEYER FAMIGLIARE, letnik 1965, zaleten	2.000
67.	o. a. MOSKVIC 408 TORERO, letnik 1963, zaleten	1.000
68.	o. a. CITROEN ID 19, letnik 1966, zaleten	1.000
69.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, reg. motorja	500

PONOVNO NA LICITACIJI

70.	t. a. MERCEDES L 311/36, letnik 1955, nevozen, nos. 3 t	20.000
71.	4.104 kom. amortizerjev NOVA	20.000
72.	o. a. FORD TAUNUS 17 M CARAVAN, letnik 1966, zaleten	14.000
73.	o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1965, reg. motorja	10.000
74.	o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1964, zaleten	10.000
75.	o. a. VW KOMBI FURGON, letnik 1961, nevozen	10.000
76.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1966, nevozen	10.000
77.	o. a. VW KOMBI, letnik 1963, nevozen	10.000
78.	o. a. CITROEN DS 21 PALAS, letnik 1966, zaleten	10.000
79.	2323 kom novih rezervnih delov za AUDI NSU	10.000
80.	o. a. VW 1200, letnik 1960, nevozen	8.000
81.	o. a. OPEL KADET, letnik 1970, zaleten	7.000
82.	o. a. VW 1200, letnik 1960, zaleten	6.000
83.	o. a. VW 1500 (hrošč), letnik 1967, zaleten	5.000
84.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	5.000
85.	o. a. ALFA ROMEO GIULIA TI, letnik 1964, nevozen	5.000
86.	o. a. VW 1500, letnik 1964, nevozen	5.000
87.	o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	4.000
88.	o. a. FIAT 2300, letnik 1965, zaleten	4.000
89.	o. a. FIAT 2300, letnik 1966, zaleten	4.000
90.	o. a. PEUGEOT 304, letnik 1973, reg. motorja	4.000
91.	o. a. VW 1200, letnik 1960, nevozen	3.000
92.	o. a. VW 1500, letnik 1966, zaleten	3.000
93.	o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1962, zaleten	2.000
94.	o. a. SIMCA 1501, letnik 1964, zaleten	1.000
95.	o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1965, zaleten	1.000
96.	o. a. OPEL KAPITAN, letnik 1963, nevozen	1.000
97.	o. a. FORD CORTINA, letnik 1963, zaleten	1.000
98.	o. a. PEUGEOT 403, letnik 1963, zaleten	500
99.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, zaleten	1.000
100.	o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1963, nevozen	1.000

(in ostalo blago — motorji, motorna kolesa in dr.)

Blago objavljeno za prodajo v tem oglasu bomo prodajali v nedeljo, 24. marca 1974. Spisek drugega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu pa bo objavljen na oglasni deski carinarnice in ga bomo prodajali v ponedeljek, 25. marca 1974, od 8. ure naprej.

Pravico do udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Oznaka reg. motorja in reg. karoserije pomeni, da bo za kupljeno vozilo izdano potrdilo samo za registracijo motorja oziroma karoserije.

Blago pod zap. štev. 71 in 79 lahko kupijo samo OZD, ki so registrirane za nakup in prodajo blaga široke potrošnje.

Udeleženci morajo v soboto, 23. marca 1974, ki je določena za ogled blaga, vplačati 10-odstotno kaveljo začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavnik podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo podjetja. Najmanjša kavelja za avtomobile in ostalo blago je 500,00 din.

Vsak kupec avtomobila oziroma motorja mora na svoje stroške izvršiti eventualno vtisnjenje šiferskih števil motorja ali karoserije pri podjetju VIATOR v Ljubljani.
Po prevzemu blaga iz carinskega skladišča carinarnica Ljubljana ne bo priznavala nobenih reklamacij glede kvantitete in kvalitete blaga.

V nedeljo, dne 24. marca 1974 ne bomo sprejemali vplačil kavelj, temveč samo v soboto, 23. marca 1974.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu štev. 316-588 od 20. 3. 1974 dalje.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

TV SPORED

NEDELJA 24. 3.

9.30 L. N. Tolstoj: Voja in mir — barvna TV nadaljevanja (Lj)
 10.15 Kmetijska oddaja (Sa)
 11.00 Mosaik (Lj)
 11.05 Otroška matineja: Enciklopedija živali, Risanke (Lj)
 11.45 Balkanski kros — prenos iz Velenja (Lj)
 13.00 Poročila (do 13.05)
 — Nedeljsko popoldne: Prvi aplavz, Milčnik (barvni film), Za konec tedna (Lj)
 16.25 Košarka Bosna — Radnički, prenos (Sa)
 18.00 Moda za vas — barvna oddaja (Lj)
 18.10 Poročila (Lj)
 18.15 Nesmrtni melodije — celovečerni film (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cilek (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.35 Tedenski znanstvenopolitični komentar (Lj)
 20.30 3—2—1 (Lj)
 20.40 A. Kovačić: V registraturi — barvna nadaljevanja TV Zagreb (Lj)
 21.35 Monogolija: Gospodarji steppe — barvni film (Lj)
 22.05 Športni pregled (Zg)
 22.40 TV dnevnik (Lj)
 22.55 Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu — barvni posnetek srečanja Jugoslavija : Romunija (Lj)
 UHF — oddajnik Krivavec:
 19.00 Vaterpolo Partizan : Jug (Bg II)
 20.00 TV dnevnik (Sa)
 10.30 Risanke (Bg II)
 20.50 Celovečerni film (Bg II)
 22.20 24 ur (Bg II)

PONEDELJEK 25. 3.

8.10 TV v šoli (Zg)
 9.00 Angleščina (Zg)
 9.15 Nemščina (Zg)
 9.30 TV v šoli (do 10.35) (Bg)
 14.10 TV v šoli — pon. (Zg)
 15.00 Angleščina — pon. (Zg)
 15.15 Nemščina — pon. (Zg)
 15.30 TV v šoli — pon. (Bg)
 16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivo do 17.05) (Bg)
 17.35 Čudna pošiljka — lutkovna serija s ključkeve dogodivščine (Lj)
 18.10 Obzorik (Lj)
 18.25 Enciklopedija živali — barvni film (Lj)
 18.55 Mosaik (Lj)
 19.00 Mladi na mlade (Bg)
 19.30 Kaj hočemo, aktualna oddaja (Lj)

19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cilek (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Sodobna opretna prostorov — barvna oddaja (Lj)
 20.35 Friedel-Polgar: Goethe (Lj)
 21.00 Nočturno: Vrnitev pesnika (Lj)
 21.15 Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu — barvni prenos II. in III. tretjine srečanja Jugoslavija : Norveška (Lj)
 22.45 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krivavec:
 17.40 Poročila (Zg)
 17.45 Lutke (Zg)
 18.00 Kronika (Zg)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Književni klub (Sa)
 19.00 Mladinska oddaja (Zg)
 19.00 Risanke (Bg)
 20.00 TV dnevnik (Sa, Zg II)
 20.30 Dokumentarna oddaja (Zg II)
 21.00 Glasbena oddaja (Zg II)
 21.30 Celovečerni film (Bg II)

TOREK 26. 3.

8.10 TV v šoli (Zg)
 9.35 TV v šoli (Sa)
 10.05 TV v šoli (do 11.10) (Bg)
 14.10 TV v šoli — pon. (Zg)
 15.25 TV v šoli — pon. (Sa)
 16.05 TV v šoli — pon. (Bg)
 16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivo do 17.05) (Bg)
 17.50 K. Capek: Poštarska pravljica — II. del barvne oddaje (Lj)
 18.00 Risanke (Lj)
 18.10 Obzorik (Lj)
 18.25 To je bila pesem svetlega in vročega jedra (Lj)
 18.55 Mosaik (Lj)
 19.00 Prehrana dojenčkov — izobraževalna oddaja (Lj)
 19.20 Tišina, na vrsti je nemi film (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cilek (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 3—2—1 (Lj)
 20.35 Pogovor o delegatskih odnosih (Lj)
 21.25 H. Pallada: Sam med volkovi — 19. del (Lj)
 22.10 Poročila s kongresa ZK BiH (Lj)
 22.25 TV dnevnik (Lj)
 UHF — oddajnik Krivavec:
 17.25 Poročila (Zg)
 17.30 Beli kamen — ser. film (Zg)
 18.00 Kronika (Zg)
 18.15 Kongresna kronika (Sa)
 18.30 Narodna glasba (Bg)
 19.00 Znanstveni studio (Bg)
 20.00 TV dnevnik (Zg)
 20.30 Iz oči v oči (Bg)
 21.15 Columbo — ser. film (Bg)
 22.25 TV dnevnik (Zg)
 22.45 Kongresna kronika (Sa)
 23.00 Resna glasba (Zg)

SREDA 27. 3.

8.10 TV v šoli (Zg)
 10.50 TV v šoli (do 11.25) (Bg)
 13.45 TV v šoli — pon. (Bg)
 14.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivo do 15.15) (Bg)
 16.10 Risanke (Lj)
 16.35 Košarka Jugoplastika : Crvena zvezda — prenos (Zg)
 18.00 Risanke (Lj)
 18.10 Obzorik (Lj)
 18.25 Dinamitarji — reportaža TV Zagreb (Lj)
 18.55 Mosaik (Lj)
 19.00 Zabavna glasbena oddaja (Sk)
 19.30 Ne prežite — Cortesova vrtnice — opera (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cilek (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 3—2—1 (Lj)
 20.35 Film tedna: Goha — francosko-tunizijski film (Lj)
 21.35 Poročila s kongresa ZK BiH (Lj)
 22.10 TV dnevnik (Lj)
 22.25 Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu — barvni posnetek srečanja Jugoslavija : Japonska (Lj)
 UHF — oddajnik Krivavec:
 18.00 Kronika (Zg)
 18.15 Kongresna kronika (Sa)
 18.30 Reportaža (Bg)
 19.00 Zabavna glasba (Sk)
 19.25 Frankfurt — nogomet ZRN : Škotska (EVR)
 21.15 Glasbena oddaja (Bg II)
 21.45 Mladinska oddaja (Bg II)
 21.55 24 ur (Bg II)

ČETRTEK 28. 3.

8.10 TV v šoli (Zg)
 9.05 Angleščina (Zg)
 9.25 Nemščina (Zg)
 9.35 Francoščina (do 10.10) (Bg)
 14.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivo do 17.05) (Bg)
 15.25 Nogomet Dinamo : Vojvodina — posnetek (Zg)
 17.35 A. Ingolić: Mladost na stopnicah — barvna TV nadaljevanja (Lj)
 18.10 Obzorik (Lj)
 18.25 L. Bernstein vam predstavlja: Priznanje Sibeliusu (Lj)
 19.10 Mosaik (Lj)
 19.15 Po sledih napredka (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cilek (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
 20.40 V. Zupan: Vest in pločevina, barvna TV nanizanka (Lj)
 21.20 Četrtekovi razgledi: Za večjo storilnost (Lj)
 21.50 Poročila s kongresa ZK BiH
 22.05 TV dnevnik (Lj)

PETEK 29. 3.

8.10 TV v šoli (Zg)

10.50 Angleščina (do 11.25) (Bg)
 14.10 TV v šoli — pon. (Zg)
 15.45 Angleščina — pon. (Bg)
 16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivo do 17.05) (Bg)
 17.35 Veseli tobogan — Celje I. del (Lj)
 18.05 Obzorik (Lj)
 18.20 Ansambel Borisa Teržava (Lj)
 18.50 Mosaik (Lj)
 18.55 Česta in mi: Moj prometni vsakdan — barvna oddaja (Lj)
 19.05 Nalezljive bolezni: Kolera (Lj)
 19.25 TV kašpot (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cilek (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.20 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
 20.25 3—2—1 (Lj)
 20.30 Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu — barvni prenos srečanja Jugoslavija : ZRN (Lj)
 22.45 Poročila s kongresa ZK AP Kosovo (Lj)
 23.00 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA 30. 3.

9.30 TV v šoli (Bg)
 10.35 TV v šoli (Zg)
 12.00 TV v šoli (do 12.30) (Sa)
 15.25 Nogomet Beograd : Radnički — prenos (Zg)
 17.15 Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu — barvni prenos srečanja Jugoslavija : Nizozemska (Lj)
 — v I. odmoru: Obzorik (Lj)
 — v II. odmoru: Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
 19.15 Gledališče v hiši (Bg)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Cilek (Lj)
 20.00 TV dnevnik (Lj)
 20.20 Tedenski notranje politični komentar (Lj)
 20.25 3—2—1 (Lj)
 20.30 Pred festivalom »Pesem Evrovizije 74« — II. del (Zg)
 21.00 Barvna propagandna oddaja (Lj)
 21.05 Pravniki — barvni film (Lj)
 21.30 Poročila s kongresa ZK AP Kosovo (Lj)
 21.45 TV dnevnik (Lj)
 22.00 SP v hokeju na ledu, barvni prenos II. in III. tretjine srečanja ZDA : ZRN (Lj)
 UHF — oddajnik Krivavec:
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Divja leta (Bg)
 19.00 Risanke (Bg)
 19.15 Gledališče v hiši (Bg)
 20.00 TV dnevnik (Sa, Zg II)
 20.30 TV drama (Bg II)
 21.20 Feliton (Bg II)
 21.50 Zabava vas Dick Cavett (Bg II)
 22.40 24 ur (Bg II)

PROMETNE NESREČE

NI NAKAZAL SMERI

JULIAN KOŠEC, 41, iz Zadobrova, se je peljal s kolesom skozi Ljubčno in v križišču proti Smiklavžu zavil v levo, ne da bi nakazal spremembo smeri. Tako ga je zadela voznica osebnega avtomobila ELICA BREZOVSEK iz Razgore pri Vojniku, ki je vozila za njim. Košec se je poškodoval po glavi in ima pretrsa možganov.

MOPEDIST V OGRAJO

EDI ARLIC, 36, iz Rov, se je peljal z mopedom iz Frankovega proti domu. V Verpetah ga je zaneslo v obcestno ograjo, tako da je mopedist obšel nezavesten, na mopedu pa je škoda za 500 dinarjev.

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

KRSTAN GLAMOVCAR, 41, iz Smartnega ob Paki, je pri podjetju Vino zavil v levo ter tako zaprl pot vozniku osebnega avtomobila JOZETU HUSU, 40, iz Smartnega. Le-ta je močno zavil, vendar ga je kljub temu pri trčenju zaneslo s ceste v jarek. Pri nesreči se je lažje poškodovala sopotnica MARIJA HUS, na vozilih pa je škoda za 8.000 dinarjev.

RANJEN OTROK

MARJAN MOHORKO, 28, iz Ruš je pripeljal po Ljubljanski cesti, ko je nenadoma skočil za žogo na cesto pred njegovim osebnim avtomobil 8-letni MATJAZ JUG iz Celja. Voznik se je dečku umikal skrajno desno, vendar se je le-ta kljub temu zalezel v prednji levli blatnik osebnega avtomobila. Matjaz se je poškodoval po glavi in je na zdravljenje v celjski bolnici.

NEPREVIDNO PREČKANJE

ANTON DROVENIK, 29, iz Drevnika, je stal s osebnim avtomobilom na skrajni desni strani ceste. Prehitevali ga je začel ALOJZ KOREZ, 35, iz Tekacevega. Ko je že prehiteval, je opazil, da pred njim prečka cesto 33-letna ROZALIJA OGRINC. Zato je Korez zavil v desno in zadel v stoječ avto in nato pa še Ogrinčev, ki je že prišla na drugo stran ceste. Rozalija Ogrinc se je lažje ranila, na vozilih pa je škoda za 15.000 dinarjev.

VARNOSTNA RAZDALJA

NIKOLCO MILANOVSKE, 25, iz Celja, se je ustavil s tovornjakom pred semaforiziranim križiščem Saleške in Foltove ulice v Velenju. Za njim je v prekratki varnostni razdalji pripeljal s tovornim avtomobilom MITO MITEVSKI, 35, iz Celja, ki se je zalezel v stoječ tovornjak. Povzročil je škoda za 15.500 dinarjev.

PREHITRA VOŽNJA

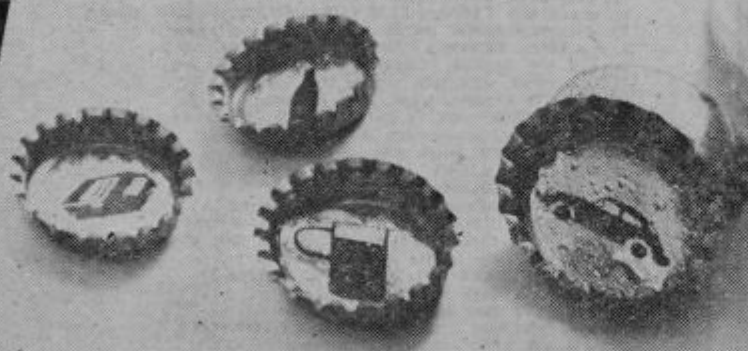
MARIJA MAVRI, 24, iz Vojnika, je pripeljala v Skofjo vas z neprimerno hitrostjo, zaradi česar je prišlo v ovinku zanašati na desno bankino, od tu pa je drsela na drugo stran ceste ter se večkrat prevrnila v avtomobilu. Mavrijeva ima zlomljen nosni koren ter več ran po glavi, škoda pa je za 19.000 dinarjev.

SLABO JE PREHITEVAL

FRANC SABEC, 21, iz Vojnika, je pred Skofjo vasjo v blagem ovinku prehiteval kolono vozil. Tik pred mostom, ko je že prehiteval kolono, je prišel zavirati, pri tem pa je voznik zavil močno v levo in je s prednjim levim blatnikom udaril v ograjo mostu. Voznik se pri nesreči ni poškodoval, na vozilu pa je škoda za 1.500 dinarjev.

zahtevajte PILS!

poglejte pod zamašek!

pod zamaški piva PILS vas čaka več kot 100 000 nagrad:

2 avtomobila (RENAULT 5 in VW 1200),
 4 barvni televizorji,
 10 prenosnih televizorjev,
 50 kasetnih magnetofonov,
 4 000 pivskih vrčkov,
 zaboji piva in steklenice piva PILS.

Zberite 4 zamaške z enakimi, a raznobarvnimi slikami ene izmed nagrad in dobitek bo brez žrebanja vaš.

Zaboje in steklenice piva PILS dobite ob predložitvi 4 ustreznih nagradnih zamaškov, na vsakem prodajnem mestu piva PILS.

Komplet nagradnih zamaškov za ostale nagrade pa pošljite v vrednostnem pismu na naslov:

TALIS MARIBOR, Mejska 10 62000 MARIBOR

Nagradni zamaški veljajo do vključno 30. maja 1974

Veljavne nagradne zamaške najdete tudi pod ostalimi vrstami piva TALIS.

PILS nagrajuje pod vsakim zamaškom!

MALI OGLASI

PRODAM

USTER lepo negovan pro-
dam. Celje, Resljeva ulica
10. Celje.

ON kvalitetnega sena in
sve ter 80 i stiskalnice na
sme, primerno za vikend
prodaja: Ignac Jošt, Gotov-
na 91, Zalec.

POLEC 7x13 in obračalnik
konjske vprege prodam.
v dobrem stanju. Ro-
peta 13 Celje.

OPORNIKE in opornike za
prodaja. Kersnikova
13, tretje nadstropje, šte-
13.

EVNO SOBO, dobro ohran-
jeno poceni prodam. —
Ogled ob četrtkih, petkih,
sobotah med 17. in 19. uro,
Stojš. Celje, Čopova 12.

ACALNIK in grablje —
prejane prodam. Ivan Pa-
Parižlje 30, Braslovce.

GO samohodno za žaganje
jedovine v dobrem stanju
godno prodam. Ogled v
opoldanskem času od 15.
dalje. Bratko Košto-
haj, Vojnik 167.

IT 850 letnik 1968 decem-
er, registriran do decem-
ra 1974, dobro ohranjen,
godno prodam. Gaberšek,
Celje, Miklošičeva 11.

ALNICO, staro, ugodno in
oceni prodam. Ogled mo-
glo vsako dopoldne. Matil-
a Simonček, Celje, Tehar-
ka 21.

NTAZNG garažo in Fiat
50 v zelo dobrem stanju
prodam. Ivan Seničar, Bu-
kovžlak 104 — Teharje (pri
gostilni).

MENTALKO mlado s tele-
om, motor pet brzín, nov,
po tovarniški ceni, avtomo-
bilsko prikolico, poni mo-
pa, klavirsko harmoniko,
hilo na lepi legi ob avto-
mobilski cesti v Preboldu
prodam. Anton Skarlin —
Bukovžlak 160, pri Liboj-
tem smučišču.

V 1500, limuzina, prodam.
Danijel Novak, Celje, Voj-
ta 9.

VC in tri fotelje ugodno
prodam. Bojović, Celje, —
Trubarjeva 53 a.

MLJISKE 120 a, lepo oskr-
bovano, Lukas harmoniko
in skoraj nov televizijski
sprejemnik Super Ambasa-
dor prodam. Maks Korent,
Trubarjeva 53 b — 9. nad.
Celje (O.ok).

ISO 65 a in kravo simen-
talo, s 4 tedne starim bik-
em simentalcem prodam.
Franc Antelj, Teharje 48.

AMP prikolico s šotorom
prodam. Leopold Oblak,
Bukovžlak 103, Teharje.

OSILNICO BOS ugodno pro-
dam zaradi preusmeritve.
Ogled po 15. uri. Marjan
Lipovšek, Illova 1 b, Voj-
nik.

W 1300 letnik 1966, odlično
ohranjen prodam. Celje, —
telefon 242-96.

TRIDELNO omaro maha-
goni z nastavki poceni pro-
dam. Ogled po 14. uri. Edo
Krajnc, Janševa 17, Celje.

ASTAVO 750, i. 1962, ugodno
prodam za 4500 din. Ogled
vsak dan od 14. do 15. ure.
Informacije po telefonu
72-410 — Marjan Potočnik,
Kasaze 52 — Petrovče.

UHINJSKO kredenco pro-
dam. Ogled v popoldan-
skem času. Stravs, Celje,
Kersnikova 4 a.

IAT 1300 brezhiben — vo-
zen, prodam. Stropnik —
Babno, Celje.

PALNICO novejšega tipa —
dobro ohranjeno, prodam.
Ogled od 12. do 14.30 in ob
19. uri. Ljubljanska 27, sta-
novanje 7.

SEBNI AVTO VW 1200 ge-
neralno popravljen, novejši
tip, ugodno prodam. Ivan
Kramaršek, Primož 1 a —
Sentjur.

ETNICE vseh vrst vam nu-
di po nizki ceni Ivan Ko-
be, Celje Ljubljanska cesta
20. Pohitite, zdaj je še čas
za sajenje.

KUPIM

ENODRUŽINSKO hišo, pod-
kleteno, v Celju, lahko tudi
vrstno na Otočku, kupim.
Plačam z gotovino. Ponud-
be na naslov: Celje, Delav-
ska 2.

PISALNI stroj, po možnosti
OLIMPIA kupim. Ljubek,
Delavska 2, Celje.

VRSTNO hašico ali kaj slič-
nega v Celju, kupim. Po-
nudbe pod »Gotovina«.

STANOVANJA

SKROMNO sobico v Celju
iščem. Po možnosti s po-
sebnim vhodom in z mož-
nostjo kuhanja. Ponudbe
pod »Skromna«.

STIRISOBNO komfortno stan-
ovanje v centru (primer-
no za dve družini) zame-
njam za enosobno. Ponud-
be pod »Otok«.

VEČJE NOVO stanovanje s
centralnim ogrevanjem za-
menjam za manjše s cen-
tralnim ogrevanjem in bal-
konom, lahko klasično, v
centru ali v bližnji okolici.
Ponudbe pod »Dogovor«.

DVE pošteni dekletji sprej-
mem na stanovanje. Ponud-
be pod »Soba«.

STUDENT išče sobo v Celju.
Ponudbe pod oznako »Čim-
preja«.

ZAPOSLITEV

SOLIDNA intelektualna dru-
žina na zelenici, išče gospo-
dinjsko pomoč in varstvo
dveletnega otroka na domu.
Ponudbe pod oznako »Ugo-
dnok«.

CGP DELO, podružnica Cel-
je, sprejme raznašalca čas-
opisa Delo. Informacije v
podružnici Celje, Trg V.
kongresa 10, od 7. do 14.
ure.

OSEBO za 5 urno (5-krat na
teden) varstvo 3-mesečnega
otroka, nujno iščem. — Po-
nudbe pod »Nujno«.

NATAKARICO in učenko z
delnim znanjem nemškega
ali italijanskega jezika —
sprejem v stalno zaposli-
tev za gostilno ob morju.
Informacije pri Heleni Pe-
pel, bife, Zidanskova 16 —
Celje.

DEKLE za gostilniško delo in
kuhinjo sprejme gostilna
Cimperman, Polzela.

TAKOJ zaposlimo več uličnih
prodajalcev časopisov. Za-
poslitev stalna ali honorar-
na. Zasluzek za tri ure po-
poldanskega dela, od 1000
do 1400 dinarjev mesečno.
Ljubljanski dnevnik — Ču-

prijska ulica, Celje.
VAJENCA ali vajenko, lahko
tudi za priložitev obrti,
sprejem Tomažin, Tom-
šičev trg 17.

RAZNO

ZVEZA civilnih žrtev vojne —
Osnovna organizacija Celje,
obvešča vse civilne invali-
de vojne, civilne invalide
fašističnega nasilja in civil-
ne invalide posledic zapu-
ščenega vojnega materiala,
da se bo vršil popis in evi-
dentiranje za Celjane dne
30. marca tega leta v Gle-
dališki ulici 2 soba 14, od
12. do 15. ure. Nadalje ob-
veščamo vse tovrstne inva-
lide drugih občin celjske
regije, ki še niso bili evi-
dentirani, da se čimprej
zglasijo svojim centrom za
socialno delo, zaradi popisa.

AVTO-MOTO društvo Slander
Celje, prične v ponedeljek,
1. aprila 1974 ob 16. uri
tečaj cestno prometnih
predpisov in tehnike vož-
nje. Prijave sprejema AVTO
MOTO DRUŠTVO SLAN-
DER CELJE, Ljubljanska
37, vsak dan od 6. do 18.
ure, ob sobotah od 7. do
12. ure.

KLUB za vzrejo športnih in
službenih psov Celje, obve-
šča vse ljubitelje — lastni-
ke psov, da bo redno šola-
nje psov-začetnikov vsak to-
rek in četrtek od 16. do 18.
ure. Začetek šolanja bo v
četrtek, 4. aprila 1974 ob
16. uri na klubskem vežba-
lišču, ki se nahaja na kon-
cu mestnega parka. Začetek
poti do vežbališča je pred
skladišči Slovenija vino. —
V plačilu šolnine in čas.
trajanja šolanja se bomo
dogovorili na vežbališču.

55-LETNI upokojenec brez
otrok in dajatev, srednje
postave, čedne zunanosti,
s komfortnim, ogrevanim
stanovanjem, na lepem kra-
ju blizu mesta, želi spozna-
ti žensko do 55 let z nekaj
dohodkov. Ženitev takoj. —
Zaželena slika proti vrnit-
vi. — Ponudbe pod oznako
»Bodiva srečno poročena«.

VDOVA 50 let, še zaposlena,
želi spoznati življenjskega
tovariša, ki bi delil z njo
ure samote. Stanovanje —
komfortno nekaj kilome-
trov iz Celja. Ponudbe pod
oznako »Narava vabja«.

V torek je bila izgubljena
okoli 17. ure na relaciji od
bencinske črpalke v Sentjur-
ju do Vrbnega denarnica z
dokumenti in voziško dovo-
ljenje ter večja vsota denar-
ja Poštenega najditelja pro-
sim, da proti nagradi prime-
se najdeno denarnico na
postajo milice v Sentjurju
pri Celju.

»SLOVENIJAŠPORT«
export-import Ljubljana
prodajalna v Celju

objavlja
prosta delovna mesta

več prodajalk-prodajalcev
za NON-STOP poslovanje

Poleg splošnih morajo kandidati izpolnjevati pogoje,
da so kvalificirani trgovski delavci, po možnosti
s prakso v trgovini.

Nastop dela je možen takoj ali po dogovoru.

Prošnje sprejema prodajalna Celje, Stanetova ulica
9, kjer dobite podrobne informacije.

Bazooka Joe NAGRAJUJE

BREZ
ŽREBANJA

ZA NASLEDNJE

ŠTEVILO NAGRADNIH

SLIČIC, KI SE KONČUJEJO S ŠTEVILKO

5, 15, 25, 35 LAHKO DOBITE:

1. Edinstveno majico BAZOOKA JOE v vseh
velikostih za 30 sličic

2. Za šolo in dom zanimiv pisalni set (naliv-
no pero, tehnični svinčnik, kemični svinč-
nik) za 25 sličic

3. Atraktivno BAZOOKA JOE žogo za 15 sličic

4. Sestavljeni model originalnega Bawell avio-
na za 14 sličic

5. 10 leten diskov s pištolo za 5 sličic

6. Dve okrasni nalepki BAZOOKA JOE za
3 sličice

7. BAZOOKA JOE fluorescenčna značka, nepo-
grešljivi razpoznavni znak prijateljev BA-
ZOOKA JOE za 2 sličice

Nepoškodovane sličice pošljite na naslov: »BAZOOKA JOE« ZITO,
Ljubljana, Šmartinska 154, 61000 Ljubljana. Naslov napišite čitljivo
in točno s tiskanimi črkami, če pa ste kandidat za prvo nagrado,
napišite še, katero izmed sledečih velikosti majice želite (8, 10,
12, 14, 16).

IZBRANA
ZA VAŠ OKUS
KAVA

EMO — POKROVITELJ

Uredništvo revije *Praktična žena* iz Beograda že vrsto let organizira izvolitev idealne žene Jugoslavije. V Kaštelu Starom pri Splitu je bil pred dnevi polfinale, na katerem se jih je od desetih žena iz vse Jugoslavije (razen Slovenije) pet uvrstilo v finale. Izvolitev idealne žene Jugoslavije bo v poletnih mesecih v Beogradu. Glavni pokrovitelj te velike prireditve je EMO iz Celja. Kandidatkinje, ki se potegujejo za naslov najidealnejše žene Jugoslavije, kuhajo v kuhinjski posodi EMO.

Kot gostinje, se je letošnjega polfinala v Kaštelu Starom udeležila skupina najzaslužnejših delavk iz EMA. Poleg tega je član žirije za izvolitev najidealnejše žene tudi simpatična Ika Plevnik, prav tako iz EMA — na polfinalu je bila najstrožji ocenjevalec. Kot je dejala, jo moti, ker na izboru za najidealnejšo ženo Jugoslavije ne sodelujejo tudi Slovenke.

Na sliki: Deset najidealnejših žena Jugoslavije v hotelu Palace v Kaštelu Starom pri Splitu. Foto: I. Ivačić

Kdor ne dela, naj vsaj je!

(ŽARKO PETAN)

Ljubezen po svetu

NIČ TAKO SKRITO

Ženska iz plemena Ango, ki se je naselila na severu Ugande, je presneto lahko-miselna, če si privošči mladega, neobrezanega fanta. Pri njih so reči kar precej zapletene, kajti nič ni tako prikrito, da bi ne bilo nekoč očito...

Pri Angih se device ne sme polastiti neobrezan moški, torej fant. To je dekletom tako privzgojeno, da se stikov z neobrezanimi bojijo kot kuge, kajti kdo ve kakšne nesreče bodo vse prišle nad dekle, ki to stori. Toda takle neobrezan mladič najbrž ni tako nevaren posladek za poročene ženske. Ta nevarnost je seveda odvisna samo od ljubosumnosti, telesne moči in odločnosti njihovih mož.

Zakaj?

Zato, ker pri Angih, ko fantje dorastejo, sledi obred obrezovanja. Temu obrezovanju prisostvujejo vsi kandidati za obrezovanje in vsi že obrezani moški v vasi. In kot je dekletom vcepljen strah pred stiki z neobrezanimi fanti, tako fantu na dan obrezovanja še na misel ne pride, da bi tajil in lagal, kadar ga kaj vprašajo.

Vprašajo pa vse. Tudi, če je že imel s kakšno žensko kaj skupaj, če je, s katero? In tako se zgodi, da sem in tja kak presenečeni »rogonosca« vstane in zapusti svečanost. Največkrat jo mahne domov v koč, si spotoma odlomi dobro palico za ob-

račun s svojo nezvesto družico.

Je pa pri Angih hudo biti vzdržan in zvest, ko pa se ti dedci po tedne ne prikažejo v vasi. Prijetneje jim je pri čredi na paši in pri njihovih bojnih igrah v savani ali gozdu.

Ango ženske se rade kinčajo z ogrlicami, ki so iz steklenih kroglic ali kovinskih obročkov. Lase si spletajo v stotine drobnih kitk. So pa čvrste in jedre — ter kljub slabim izkušnjam, majavih pogledov na zvestobo.

VROČE ŠALE

Miličnik: Od kod veste, da je možak, ki ste ga na cesti štopali, avto ukradel? Štoparka: Seveda vem. Če bi bil avto njegov, bi vedel, kako se sedeži preklopijo v ležišča.

Mati vsa obupana: Vedno sem te prosila, da se s hčerko pomeniš okoli teh reči, ki zadevajo oba spola. Zdaj pa imamo...

Oče pomirjevalno: No, vidiš, da se ji je zgodilo tudi brez moje razlage, da bo dobila otroka?

Človek ne naredi dvakrat enake neumnosti. Zakaj bi jo tudi, saj je izbira dovolj velika.

On: Si želiš kate-rikrat, da bi bila moški?

Ona: Jaz ne. Kaj pa ti?

Na izpitu za vozniško dovoljenje vpraša izpraševalec, kaj je treba storiti neposredno po prometni nesreči. Mlada kandidatka odgovori:

»Poklicati prometnega miličnika in mu dokazati nedolžnost!«

— Moja žena je strašna. Prejšnji teden je hotela sto jurjev, v nedeljo petdeset, včeraj trideset, danes zjutraj pa deset jurjev.

— Hudimana. Kaj pa počne z denarjem?

— Ne vem, saj ji ga ne dam.

V prejšnji številki smo prav na tem mestu objavili fotografijo ozke ceste na Breg. Zdaj objavljamo razveseljivo novico: stekla so dela za gradnjo nove ceste, ki bo potekala pod staro ob Savinji, stara cesta pa bo ostala kot steza za pešce. Dela izvaja celjsko Cestno podjetje, uredili bodo dostop na novi most. Nova cesta bo široka 7 metrov. Foto: DRAGO MEDVED

Ze ob vhodu v upravno poslopje zreške Kovaške industrije vas preseneti dvoje. Prvi je nemi stražar na naši fotografiji in drug — velikanski diagram, ki kaže nenehni razvoj uspešnosti kolektiva. Takoj dobiš vtis, da oklepnik stražarske uspehe tovarne. Doslej je bil na svoji nemi straži nadvse uspešen. (Foto B. S.)